

Vlaams
Parlement

vergadering **20**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 15 januari 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Verkiezing van de eerste ondervoorzitter van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme	6
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	6
ACTUALITEITSDEBAT over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek	6
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	36
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de reactie van de transportsector op de regeringsbeslissing inzake de trajecten voor de proeven met ecocombi's	36
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de filecijfers voor 2013 van Touring en de nood aan structurele maatregelen om de fileproblematiek aan te pakken	38
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de laadinfrastructuur voor personenwagens op CNG (compressed natural gas – aardgas onder druk)	42
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de voorstellen van het Gemeenschapsonderwijs (GO!) inzake de verlaging van de leerplichtleeftijd naar vijf jaar en de invoering van een maximumfactuur in de eerste graad van het middelbaar onderwijs	43
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van een intergewestelijk samenwerkingsakkoord met betrekking tot de belasting op inverkeerstelling (BIV) voor leasewagens	48
ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de problemen met vergunningen voor wapens van re-enactmentgroepen in het kader van 100 Jaar Grote Oorlog	
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de problemen voor zogenaamde re-enacters van de Eerste Wereldoorlog door de wapenwet	51

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de standpunten van de Vlaamse Bouwmeester inzake de afbouw van de stadsontwikkeling in Antwerpen en de reacties hierop	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de reactie van de minister op de verklaringen van de Vlaamse Bouwmeester betreffende de stadsontwikkeling in Antwerpen	56
MOTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heer Egbert Lachaert, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Marino Keulen, mevrouw Lydia Peeters en de heren Sas van Rouveroj en Bart Tommelein tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2357 (2013-2014) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	60
MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem en Erik Tack tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2358 (2013-2014) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	61
MOTIE van de heer Hermes Sanctorum en mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2359 (2013-2014) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	61
MOTIE van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Marius Meremans, Koen Van den Heuvel, Bart Van Malderen en Matthias Diependaele en mevrouw Cindy Franssen tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2360 (2013-2014) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	61
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	62
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	64
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	64

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Patricia De Waele, Peter Gysbrechts, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Philippe De Coene, Els Robeyns, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de VB-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting mevrouw Linda Vissers als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Chris Janssens,

in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme mevrouw Linda Vissers als vast lid vervangen door de heer Chris Janssens,

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mevrouw Linda Vissers als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Chris Janssens,

in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid mevrouw Linda Vissers als vast lid vervangen door de heer Jan Penris,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid mevrouw Linda Vissers als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Frank Creyelman,

en in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven mevrouw Linda Vissers als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Christian Verougstraete.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor de agenda aan te vullen met de verkiezing van de eerste ondervoorzitter van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme ter vervanging van mevrouw Linda Vissers, die geen vast lid meer is van die commissie.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Verkiezing van de eerste ondervoorzitter van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verkiezing van de eerste ondervoorzitter van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme.

Bij mail van 15 januari 2014 draagt de VB-fractie de heer Stefaan Sintobin voor.

Zijn er nog andere voorstellen? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Stefaan Sintobin verkozen tot eerste ondervoorzitter van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 60/14*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek.

Het debat is geopend.

De heer Tommelein heeft verzocht om de spreektijd van Open Vld te splitsen in 2 minuten voor de heer Lachaert en 5 minuten voor mevrouw De Vroe. Is de vergadering het daarmee eens?

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Egbert Lachaert: Voorzitter, we zullen de spreektijd in tweeën delen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord. Hij wenst tijdens zijn uiteenzetting niet te worden onderbroken. (*Rumoer*)

De heer Marius Meremans: Collega's, na mijn uiteenzetting kunt u mij zo nodig kielhalen.

De afgelopen maanden en jaren hebben verschillende collega's in dit halfroond het Denderbekken in de commissie ter sprake gebracht. Vorig weekend was het de VRT die het dossier in het journaal nogmaals onder de aandacht bracht. Dat is goed. De Dender mag niet aan onze aandacht ontsnappen. Samen met de omwonenden is mijn fractie bezorgd over het overstromingsgevaar dat van de Dender uitgaat. Wij hebben dan ook gereageerd. Wij zijn er immers van overtuigd dat iedereen in dit halfroond die bezorgdheid deelt. Ik denk niet dat er hier iemand is die nogmaals wil meemaken wat wij in november 2010 hebben meegemaakt. Een actuadebat kan dus zinvol zijn, ook al heb ik hier en daar oorlogstaal opgevangen. Ik denk niet dat de inwoners tussen Aalst en Geraardsbergen met dat laatste gediend zijn. Laat één zaak duidelijk zijn: de N-VA steunt het gevoerde beleid.

Inzake het Denderbekken is er een flinke achterstand. Voorgaande regering zijn daarvoor medeverantwoordelijk. Dat is een erfenis. De juiste stappen worden gezet, maar we moeten alert blijven en indien mogelijk versnelde inspanningen doen. Ons persbericht zegt: het is een beetje dweilen met de kraan open. Daarmee doelen we natuurlijk enkel op de modernisering

van de twee stuwen in Aalst en Geraardsbergen die maar effect kan hebben als de andere stuwen ook worden aangepakt. Niet meer, niet minder. Dat is pure logica.

De Denderregio is een waterrijk gebied – ik gebruik met opzet die term, sommigen zouden liever spreken van ‘waterziek’, maar daarmee misken je het potentieel van de regio. Water zal in dit debat al gauw een negatieve connotatie toegemeten krijgen, maar laat ons niet vergeten dat de Denderregio toeristisch aantrekkelijk is, een prachtige natuur kent, dat het jaagpad ideaal is voor fietsers en wandelaars, en een boottocht op deze rivier is dan ook aan te raden. Mijn bucolische beschouwingen zullen op dit ogenblik niet direct in het hoofd zitten van de mensen die daar wonen. Daar leeft grote ongerustheid om opnieuw geconfronteerd te worden met de nu cyclische overstromingen van de Dender. Volgens het huidige patroon van de rivier, een regenrivier, komt er gemiddeld elke drie jaar een overstroming.

We herinneren ons allemaal de beelden van huizen die onderliepen en van het water dat bezittingen vernielde of beschadigde. We spreken dan nog niet van de financiële schade door trage of niet uitbetalende verzekeringsmaatschappijen, laat staan van de emotionele schade die mensen opliepen en oplopen, telkens wanneer het wassende water aan de deur staat. We zijn momenteel drie jaar na de laatste grote overstromingen in het Denderbekken. Niemand weet wat de komende weken aan neerslag brengen. Het is nu dat de angst en de bezorgdheid van de mensen weer de kop opsteekt. Vanwege de sense of urgency vinden wij het redelijk deze bekommernissen in dit halfroond aan te kaarten.

De sluizen en stuwen waar zo veel heil van wordt verwacht, functioneren nog steeds met technologie die we niet echt modern kunnen noemen. En inderdaad, sinds november 2010 zijn er beslissingen genomen om wateroverlast te vermijden, preventief aan te pakken en bij noodwendigheid beter op te treden.

De N-VA steunt dit beleid volledig. De modernisering van de stuwen tussen Aalst en Geraardsbergen is bezig, Aalst en Geraardsbergen zijn gepland voor 2014. Alleen delen wij de bezorgdheid van de bevolking dat het tempo laag uitvalt en dat de gewenste data niet altijd worden gehaald. Ook de minister heeft bij monde van haar collega Schauvliege in de commissie van 25 juni 2013 bevestigd dat het essentieel is dat de sluizen op de Dender versneld worden aangepakt.

Alle begrip voor het feit dat er langlopende procedures zijn en dat die doorlopen moeten worden, maar we willen natuurlijk sneller gaan, want er is pas volledig effect als alle stuwen gemoderniseerd zijn. Buiten de stuwen en sluizen is er natuurlijk ook ander beleid. Er is de inrichting van overstromingsgebieden en bescherming van woningen via waterkeringsmuren. Het gevaar bestaat dat, als straks de lente begint en we deze winter ontsnappen aan zware overstromingen, de aandacht voor de Dender weer verslapt. Maar wij vinden het belangrijk om blijvende aandacht te vragen voor beschermende maatregelen en daarom doen we dat nu, omdat niemand weet welke neerslag de natuur de volgende weken voor ons in petto heeft.

We beseffen dat de minister met een historische achterstand zit wat betreft de aanpak van de waterbeheersing in het Denderbekken. Dat haal je zo direct niet in. Ik heb toch enkele vragen. De tijdelijke maatregelen, die nu genomen zijn zoals de new jerseys, de stootbanden en de zandzakjes, gaan die volstaan om het hoofd te bieden aan overvloedige regenval? Moeten we overgaan tot meer maatregelen? Ik hoor meer en meer vragen om het waterpeil gedurende langere tijd te verlagen. Dit heeft gevolgen, want dan is er een bepaalde tijd geen scheepvaart mogelijk tussen Aalst en Geraardsbergen. Ook al is dit geen drukke vaarweg, het is niettemin geen leuk vooruitzicht voor een schipper.

Kunnen we sneller overgaan tot de realisatie van de andere stuwen? Is het gelijktijdig realiseren van de overige stuwen mogelijk? Ook daarvoor moeten procedures doorlopen worden. Kunnen we die procedures al opstarten, zodat we een voorsprong hebben en we sneller kunnen gaan? Is er een richtdatum die we kunnen aanhouden?

Tijdelijke en spoedige maatregelen, oké, maar deze regio verdient eveneens een duurzame oplossing. We weten dat de overheid daarmee bezig is, maar de discussies over uitbaggeren of niet, verbreden of niet, zijn vragen die al leefden in 2010 en die ook nu nog bestaan.

Conclusie: wij erkennen uitdrukkelijk dat er al maatregelen genomen zijn en dat procedures lopen, maar wij delen ook de bezorgdheid van de omwonenden. Ik hoop dat we de komende maanden in de regio met een geruster hart ons hoofd buiten kunnen steken, ook als het regent. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, ik wil beginnen met een citaat: "We moeten het tempo van Wallonië bijhouden. Het zou slecht voor Vlaanderen uitpakken als Wallonië alle stuwen zou vernieuwd en geautomatiseerd hebben en Vlaanderen niet. Ik zal erover waken dat er goed wordt samengewerkt en dat we tot een volledig geautomatiseerde Dender komen. Dat is de oplossing." Het zijn de woorden van minister Crevits, in het laatste actualiteitsdebat over dit thema, op 17 november 2010.

Ikzelf beëindigde mijn betoog toen met de volgende woorden: "De Vlaamse Regering is een regering die de problemen laat aanslepen, de verkeerde keuzes maakt, en alles op de lange baan schuift." Dat werd toen op hoongelach onthaald door de meerderheid, maar vandaag is pijnlijk duidelijk dat dat jammer genoeg wel het geval is. Drieënhalf jaar later is er nog altijd geen stap vooruit gezet.

Ik heb echt te doen met mensen die in overstromingsgevoelige gebieden in Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant wonen. Al die jaren zijn die mensen aan het lijntje gehouden met loze beloften. Zij leven in angst wanneer er overstromingen of hevige onweders worden voorspeld.

Voor de collega's van de N-VA: hoe geloofwaardig is uw partij, wanneer u in elke gedachtewisseling in de verenigde commissie Wateroverlast met geen woord over de Dender hebt gesproken?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Er is inderdaad een voortgangsrapportage, zodat parlementsleden op gezette tijdstippen de vooruitgang in deze problematiek kunnen volgen. Zowel mevrouw De Vroe als de heer Meremans heeft terecht gezegd dat men begrip heeft voor de fundamentele angst voor water die bij de bevolking leeft. Wellicht zullen ook alle volgende sprekers dat doen. Dan is het hier kamerbreed de opdracht om daar iets aan te doen.

Alleen leid ik uit de voortgangsrapportage af dat daar wel degelijk werk van wordt gemaakt. Als u hier nu zegt, mevrouw De Vroe en mijnheer Meremans, dat alles sneller moet gaan, weet dan dat je ook met een aantal procedures zit die gevolgd moeten worden. En voor die procedures waren in een vorige legislatuur mensen van de partij van mevrouw De Vroe bevoegd, en in de afgelopen vijf jaar iemand van de partij van de heer Meremans. *(Opmerkingen)*

Wij zijn absoluut bereid om daar zo snel mogelijk in te gaan, maar ik roep eenieder op om dit debat sereen te voeren en met respect voor intellectuele eerlijkheid. *(Applaus bij CD&V en sp.a)*

De heer Marius Meremans: Mevrouw De Vroe, u zegt dus letterlijk: "De N-VA is ongeloofwaardig want geen enkele mandataris komt tussen over de Dender." *(Rumoer. Opmerkingen van mevrouw Gwenny De Vroe)*

Mevrouw De Vroe, dan heb ik het anders begrepen, maar ik wil toch even opmerken dat ik nu één jaar in dit parlement zit en dat ik in juni reeds vragen heb gesteld over de Dender, net als mevrouw Eerlingen en de heer Diependaele. Zomaar die opmerking maken over de N-VA en de Dender is een beetje kort door de bocht, neemt u me niet kwalijk.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer Meremans, ik heb duidelijk gesteld dat in de gedachtewisselingen naar aanleiding van de stand van zaken van de resolutie die in 2011 werd goedgekeurd, de N-VA met geen woord – en ik herhaal dit nog eens, want het is de waarheid – over de Dender heeft gesproken. Ik raad u aan om die verslagen nog eens na te lezen.

Mijnheer Van Malderen, de laatste discussie die we hebben gehad, was in november 2010. Naar aanleiding van dat debat heb ik in de verenigde commissie die Open Vld heeft gevraagd – u herinnert zich dat nog wel –, samen met de meerderheid een resolutie ingediend. Ik sta met mijn partij volledig achter die resolutie. Alleen stellen wij vast dat er na drie jaar nog geen stap vooruit werd gezet. Dat wil ik benadrukken.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw De Vroe, laten we niet hakketakken, ik vind dat het thema op een serene manier moet worden behandeld, maar ik vraag dan ook echt wat intellectuele eerlijkheid.

Als we voortgangsrapportages hebben en als hier kamerbreed een resolutie werd goedgekeurd, dan moeten we ook erkennen dat er tot op heden op het terrein geen al te fraaie beelden te zien zijn van de heel tijdelijke maatregelen. Ik ben dus de eerste om toe te geven dat we daarmee geen prijs voor esthetiek zullen winnen. Maar het is niet juist om te zeggen dat er nog geen stappen voorwaarts werden gezet terwijl de vorige spreker daarnet het tegenovergestelde heeft verteld – en ik vraag aan de minister om er straks uitgebreid toelichting over te geven. Een aantal werken zijn effectief gepland. Het is dus niet eerlijk om te zeggen dat er nog geen stappen gezet zijn.

Vandaag zijn die op het terrein, ook naar mijn aanvoelen, nog onvoldoende zichtbaar. Dat dit leidt tot onzekerheid bij de bevolking, zal correct zijn, maar het is evenzeer onze taak om ervoor te zorgen dat via de juiste informatie die onzekerheid niet nodeloos wordt opgedreven.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Sinds 2010 kondigt minister Crevits aan dat de aanpak van de Dender in een stroomversnelling zal komen. En ik vraag me af – echt waar – of ze een stroomversnelling bedoelt of een overstroomversnelling. Kijkt u de gedachtewisselingen na. Het enige wat we tot nu toe in de praktijk hebben gezien, zijn zandzakjes op tv. Ga maar na, het gaat om studies: studies die worden aangekondigd op alle vlakken. Als we kijken naar Wallonië, naar de beelden op tv, heeft iedereen gezien dat er daar een hoge dijk is met stenen. Wat zien we in Vlaanderen? Een hoop zandzakjes: beschamend om naar te kijken. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil graag reageren op de heer Van Malderen en daarmee in het debat treden. Ik wil hem de weg wijzen. Hij zegt dat er al veel gebeurd is. De realiteit is dat 31 procent van de acties werd uitgevoerd op 2,5 jaar tijd, en dat betekent dat u gebuisd bent. Er werden 61 acties vastgelegd in de plenaire zitting van 7 juli 2011 die worden uitgewerkt door de Commissie Integraal Waterbeleid. Welnu, als u slechts 19 van die 61 actiepunten uitvoert op 2,5 jaar, dan noem ik dat de ziekte van de Vlaamse Regering: te veel praten, veel plannen maken, grote aankondigingen. Het is ‘management by announcement’, geen ‘management by doing’. Dit is tekenend voor het beleid van de Vlaamse Regering van de afgelopen 4,5 jaar. (*Applaus bij LDD en Open Vld*)

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, er kijken ook mensen naar dit debat, ik hoop dat iedereen zich aan de feiten zal houden. Ik was van plan om te wachten tot na alle opmerkingen, maar nu men mij confronteert met uitspraken van mezelf, wil ik even wat duidelijkheid scheppen. Mevrouw De Vroe, ik sta voor 100 procent achter het citaat dat u daarnet hebt gegeven. Wij werken zeer nauw en consequent samen met Wallonië.

Er zijn twee grote delen in het dossier, ten eerste de stuwen en sluizen. Het is daarbij cruciaal dat wij de werken in overleg doen. Er zit een moeilijk punt op Deux-Acren, de laatste stuwsluis voor je Vlaanderen binnenkomt. Het is heel belangrijk, als er stroomopwaarts wordt gewerkt, dat je stroomafwaarts alle capaciteit kunt opvangen. We werken goed samen. Het overleg loopt.

Maar als u mij vandaag zegt dat die stuw en die sluis al lang vernieuwd hadden moeten zijn, moet u mij proberen duidelijk te maken hoe dat kan. Wat we moeten vervangen aan de stuwsluis in Geraardsbergen, ligt voor een stuk in een beschermde site. Dat weet u. Wij moeten een milieueffectenrapport opmaken, we hebben voorbereidend onderzoek moeten doen. De aannemer is al twee jaar aangeduid, in de budgetten is voorzien. Eens we bouwtoelating hebben, en dat is nog een kwestie van een paar maanden, kunnen wij daar de werken starten. Idem dito in Aalst. Dat weet u ook zeer goed. Het is absoluut onjuist als u vandaag zegt dat er niets gebeurt en er niets zal gebeuren. U moet de mensen niet nodeloos ongerust maken. Die stuwen en sluizen worden vernieuwd.

Het tweede dossier zijn de dijken. Dit moet mij van het hart: op het terrein rond Geraardsbergen wordt al jaren geruzied over waar nieuwe dijken moeten worden geplaatst en over hoe het gaat met de oude dijk. Actiecomités lopen elkaar daar voor de voeten. Ik vind het onbetamelijk dat, wetende dat de burgemeester en het schepencollege nota bene een unaniem gunstig advies hebben verleend voor het feit dat we de dijk herstellen met zandzakjes, u nu komt bekritisieren dat we die werken uitvoeren. We doen het omdat het een serieuze impact heeft op de beveiliging tegen wateroverlast.

Er zal een nieuwe dijk komen, maar het zou goed zijn mocht het college en zeker de burgemeester ook wat inspanningen leveren, om de mensen die ruzie maken op het terrein met elkaar te doen overeenkomen. Zeker niet zeggen: wat doet u daar, u legt daar een zandzak? Er is een bouwvergunning voor, met een unaniem gunstig advies van het college! (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, wij waren allemaal aan het wachten op uw reactie. Uiteraard zegt u dat u wel goed bezig bent, maar dat het allemaal zo moeilijk is in de praktijk. Minister, u hebt in deze plenaire vergadering op 19 januari 2011, bijna dag op dag drie jaar geleden, beloofd dat u tegen 2012 de stuwen zou vernieuwen. Wel, u kende toen ook de complexiteit en de moeilijke procedures. In de praktijk bent u uw beloftes niet nagekomen. Dat verwijt de bevolking aan de Dender u, en zeer terecht.

Het gaat niet enkel over de stuwen en sluizen, minister. Mijnheer Van Malderen, u zegt dat in het voortgangsrapport staat dat we goed bezig zijn. Ik heb de lijst en dat rapport doorgenomen. Er is een actielijst op korte termijn, vol van initiatieven die op korte termijn genomen zouden moeten zijn, maar die bevinden zich nog bijna allemaal in de studiefase, minister. Ik wil ze even overlopen: aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied op de Steenborrebeek, in studiefase.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, is dat uw betoog? Ik trek dat straks van uw tijd af.

De heer Hermes Sanctorum: Ik zal straks nog iets heel anders zeggen. Ik heb nog veel te vertellen. Wilt u dat ik stop? Ik wil gerust voortgaan met alle projecten die in studiefase zijn, maar waarvan u wel hebt beloofd dat ze op korte termijn gerealiseerd zouden worden, minister. U draait de mensen een rad voor ogen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: De heer Van Malderen heeft een oproep gedaan om het debat sereen te houden. Nu, minister, u maakt een aantal toch zware aantijgingen tegenover iemand die geen deel uitmaakt van dit parlement, en dus niet kan reageren. Ik verwijs naar een schrijven in juni 2013, een noodoproep van de burgemeesters aan de Vlaamse Regering,

getekend door de burgemeesters van Geraardsbergen, Ninove, Roosdaal, Liedekerke, Denderleeuw, Affligem, Aalst, Lebbeke, Galmaarden, Herne en Bever. Er is maar één gemeente die niet heeft getekend, en dat is Dendermonde, mijnheer van Malderen. In die noodoproep vragen zij geen zandzakjes. (*Applaus bij Open Vld*)

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik wil graag nog even in herinnering brengen dat het Open Vld was die tijdens het laatste actualiteitsdebat over dit thema heeft gevraagd om een verenigde commissie Wateroverlast in het leven te roepen. Ik moet eerlijk zeggen dat er tijdens de gedachtewisselingen die we tot nu toe hebben gehad, vooral is gegoocheld met data. Ik heb begrepen dat de heer Sanctorum straks nog verder zal ingaan op de data.

Er worden veel studies aangekondigd maar op het vlak van concrete maatregelen wordt er niet voldoende, om niet te zeggen niets gedaan in het Denderbekken. Bij dezelfde weersomstandigheden als in 2010 zouden de overstroming en de schade die deze met zich mee zou brengen, nu minstens even erg zijn als toen. Dat zijn toch wel beschamende conclusies. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw De Vroe, u doet alsof er tijdens de terugkoppelmomenten in de commissie niets is gebeurd. Ik vind het betreurenswaardig dat u dat hier zegt. In de commissie hebt u nochtans een constructieve houding aangenomen ten aanzien van de resolutie. Maar op het moment dat er beeldmateriaal naar buiten komt, verandert u blijkbaar van mening. Ik vind het heel spijtig om op die manier te moeten werken.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mevrouw Rombouts, ik neem altijd een constructieve houding aan, vandaar dat ik ook mee die resolutie ben aangegaan. Open Vld is positief ingesteld en wil vooruit. Met die resolutie zijn er belangrijke stappen vooruit gezet maar het is bij de realisatie dat het schoentje wringt. Concrete maatregelen blijven uit. Lees er de verslagen nog maar eens op na.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik heb de verslagen erop nagelezen. Ik weet nog hoe het debat toen is gevoerd. Er zijn intussen heel wat stappen vooruit gezet. Ten tijde van de resolutie is erop gewezen dat het niet mogelijk is om in een aantal jaren alle problemen op te lossen. Maar u hebt wel erkend dat er sindsdien heel wat stappen zijn gezet. Vandaag is uw mening daarover blijkbaar volledig omgedraaid.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Er zijn stappen vooruit gezet zoals het invoeren van een informatieplicht in de vastgoedaktes. Maar concreet op het terrein lost dat niets op. Ik wil vandaag van de gelegenheid gebruikmaken om er twee voorbeelden uit te pikken.

Ik begin met de Dender. In de commissie van september 2012 staat er geschreven: voortraject herbouw stuwsluizen Aalst en Geraardsbergen, achter de rug: aanbesteding eerste fase 2012, uitvoering volgt erop. In de commissie van november 2013 staat er: voortraject herbouw stuwsluizen is lopende. Vanaf 2014 volgt de uitvoering.

Ik geef ook het voorbeeld van Denderleeuw. In de commissie van september 2012 staat er: studie vernieuwing stuwsluis gestart. In de commissie van november 2013 staat opnieuw: studie vernieuwing stuwsluis gestart. Wilt u nog voorbeelden? (*Applaus bij Open Vld*)

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw De Vroe, met wat u net hebt gezegd, bewijst u net dat in de voortgangscommissie is aangegeven wat de timing is en hoe er uitvoering wordt gegeven aan de resolutie. U hebt te kennen gegeven dat u akkoord ging met de stappen die werden gezet.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Studies, studies, studies, maar geen concrete maatregelen.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Egbert Lachaert: Vlaanderen probeert een topregio te zijn. Dat is toch wat de minister-president ons voorhoudt, maar hier worden we geconfronteerd met een heel slechte Belgenmop. Wanneer men in het buitenland de beelden ziet van de Dender waarvan de zijkanen tot 5 à 10 centimeter hoog vol liggen met zandzakjes, dan staan wij voor joker. En dit ondanks de beloftes die in 2011 en 2012 zijn gemaakt om in 2012 actie te ondernemen.

Ik vind het op geen enkele manier ernstig dat de burgemeester van Geraardsbergen hier de zwartepiet wordt toegeschoven. Als men voor een stedenbouwkundige vergunning een advies vraagt aan het college, krijgt men een gunstig advies indien de voorwaarden voldaan zijn. Dat wil niet zeggen dat de burgemeester enkel die maatregelen wil en geen andere. Ik vind het intellectueel helemaal niet ernstig om de burgemeester van Geraardsbergen hier de zwartepiet toe te schuiven. *(Applaus bij Open Vld)*

Collega's, de concrete realiteit is dat deze Vlaamse Regering in de trend van vele andere dossiers – de miserietaks, onderling geruzie, de estafettegedachte, de verfpotten in Antwerpen die de stilstand in de files moeten vermijden – hier nu met zandzakken zit om de wateroverlast aan te pakken. Dat is de trend in de regering-Peeters II. Ik vind het zelfs zielig. De minister heeft vorig jaar in de bevoegde commissie gezegd dat er kleine infrastructurele ingrepen zullen plaatsvinden rond de Dender om de mensen te beschermen tegen wateroverlast en heeft daar de stedenbouwkundige vergunningen voor aangevraagd. Vandaag zien we dat die kleine infrastructurele ingrepen eigenlijk gewoon de zandzakjes zijn die we op televisie zagen. Dan zeg ik: "Chapeau, Peeters II, voor uw daadkracht. De mensen jubelen rond de Dender." *(Applaus bij Open Vld)*

Minister Hilde Crevits: Collega, wat u zegt, klopt natuurlijk niet. In totaal zijn er zeven maatregelen genomen.

Ten eerste, daar heeft mevrouw De Vroe al op gewezen, zijn er, na de evaluatie van de overstromingen, uiteraard goede afspraken gemaakt met het Waalse Gewest om ook bij wasperiodes de waterpeilen op elkaar af te stemmen.

Ten tweede zijn een aantal bruggen over oevers en jaagpaden hersteld.

Ten derde is de uitwateringssluis in het Denderbellebroek geïnstalleerd.

Ten vierde werden er waterkeringen geplaatst in Ninove, Roosdaal en Geraardsbergen, 165 meter. Er werden er in 2013 ook geplaatst van de Wijngaardbrug tot de Zonnebloembrug.

Ten vijfde zijn er in de Majoor Van Lierdelaan negen woningen verworven om ervoor te zorgen dat de ergste problemen kunnen worden opgelost. Ik weet niet of u die onderhandelingen hebt meegemaakt. Die mensen zijn bij mij op het kabinet geweest.

Ten zesde werden er bijkomende debietmeters geplaatst en geoperationaliseerd.

En ten zevende, collega Lachaert, om een dijk waartegen een actiecomité een procedure lopend heeft om die te laten afbreken, te beschermen omdat die aan het eroderen was, is inderdaad beslist om die zandzakken te plaatsen. Dat is gebeurd in overleg met de mensen. De dijk was aan het eroderen. De mensen vroegen om herstelmaatregelen te nemen. Er is een toelating voor gevraagd en de werken zijn uitgevoerd.

Het is dus niet helemaal juist om te zeggen dat er enkel zandzakken werden geplaatst.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, ik kom even terug op de bouwvergunningen. Er is een watertoets gebeurd. Er zijn bijkomende compenserende maatregelen opgelegd. U weet zeer goed dat die moeten gebeuren door het lokale bestuur. U schuift alles af op de Vlaamse Regering, terwijl de lokale mandatarissen, de lokale burgemeester in de vorige legislatuur in het schepencollege zat en die bouwvergunningen heeft afgeleverd.

Er werden compenserende maatregelen opgelegd, zoals onder meer het niet verharderen van opritten. Die worden nooit gecontroleerd door uw burgemeester.

De heer Egbert Lachaert: Goed, ik zal dan toch het tweede deel van mijn betoog houden, gericht naar de coalitie in zijn geheel en zeker naar de collega's van de N-VA. Ik stel vast dat in Wallonië, enkele kilometers verder, onder de Waalse Regering, met nota bene een PS'er aan de leiding, die dijken verhoogd zijn met steen en dat men daar zelfs het water moet tegenhouden opdat het niet te snel naar Vlaanderen zou stromen, aangezien we het in Vlaanderen met de huidige infrastructuur niet kunnen slikken.

Wel, beste vrienden, dat vind ik eigenlijk zeer ernstig. Men wil de PS op andere niveaus altijd afdoen als de grote duivel. Hier zien we dat zij er enkele kilometers verder wel in slagen om het nodige te doen om de mensen te beschermen tegen die wateroverlast. Wij kunnen dat in Vlaanderen met onze Vlaamse Regering blijkbaar niet.

De collega's van N-VA zitten trouwens al tien jaar in deze Vlaamse Regering. Tien jaar. Ze kunnen zich niet wegsteken achter Dirk Van Mechelen voor de procedures. We staan hier na vijf jaar Peeters II en tien jaar N-VA in de regering, eveneens sp.a.

Het is dus al te gemakkelijk om de zwartepiet door te spelen naar vorige regeringen.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Lachaert, ik neem aanstoot aan een van uw zinnen, namelijk dat wij er niet in zouden slagen om de mensen te beschermen. Ik verwijs naar de sinterklaasstorm van een paar weken geleden. Dankzij de miljoenen investeringen die wij de voorbije jaren hebben gedaan aan de kust zijn we erin geslaagd om de mensen te beschermen tegen een storm die zoveel jaren geleden zo heftig was.

Een paar weken geleden was er zware wateroverlast. De VRT heeft een heel mooie reportage gewijd aan het feit dat dankzij alle investeringen die gebeurd zijn volgens het principe dat je eerst het water uit de hemel bergt en dan pas afvoert, grote watersnood is vermeden. Hier nu komen zeggen dat deze Vlaamse Regering geen investeringen doet om mensen droge voeten te laten houden, is manifest verkeerd. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Egbert Lachaert: Ik stel alleen maar vast dat er 50 miljoen euro nodig is om de stuwen te vernieuwen en dat er nu wordt gesproken over een budget van 5 miljoen euro. In het Journaal van 13 uur heerste er grote verwarring: de ene N-VA'er zei dat er 5 miljoen euro beschikbaar is, de andere zegt dat die er niet is omdat de begroting sluitend moet zijn. (*Opmerkingen van minister Hilde Crevits*)

En die begroting is niet eens sluitend volgens het Rekenhof.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Lachaert, het beste wat u doet, is niet automatisch geloven wat men op het nieuws zegt.

De heer Egbert Lachaert: Het waren uw mensen die dat vertelden. Men heeft geciteerd.

De heer Matthias Diependaele: Als u zelf in de begroting had gekeken, dan had u gezien dat dat geld wel degelijk is ingeschreven. In de begroting van 2014 is er 1,5 miljoen euro voor Geraardsbergen, 2,5 miljoen euro voor Aalst, 1,5 miljoen euro voor de technische uitrusting van beide stuwen ingeschreven. Er is wel degelijk in 5,5 miljoen euro voorzien voor die twee stuwen.

Mijnheer Lachaert, u moet de VRT dus niet te snel geloven, zeker niet – en ik laat het voor rekening van de journalist – als je er een stuk interview met de minister uit 2011 achter zet over de begroting 2012. Sorry, maar dat zijn twee gescheiden dingen. Mijn opmerking ging over het feit dat het gepland was voor 2014, en het stuk van minister Muylers was een reportage uit 2011. Ik laat dat voor de verantwoordelijkheid van de journalist, maar vindt u dat correct? Het

punt is dat het geld wel degelijk is ingeschreven en ik vond het een leugenachtige berichtgeving door het op die manier achter elkaar te zetten. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Egbert Lachaert: Ik laat dat aan u om het met de VRT uit te praten, maar ik stel toch vast dat die 5 miljoen euro niet voldoende zal zijn en dat alle stuwen tegelijkertijd moeten worden vernieuwd om een effect te kunnen hebben.

De heer Matthias Diependaele: Dat klopt, en in die zin hebben wij ook onze persmededeling gedaan. Je moet het geld pas hebben op het moment dat de procedures rond zijn. Onze vraag is of die procedures voor Aalst en Geraardsbergen zo goed als rond zijn en of er kan worden begonnen met de bouw van de sluizen. Daarvoor is er geld vrijgemaakt. We weten allemaal dat het pas echt effect zal hebben op het moment dat alle stuwen zijn aangepakt. Onze vraag is dan of het mogelijk is om nu al vooruit te lopen door de procedures voor de rest van de Dender stroomopwaarts op te starten. Dat is onze concrete en zeer terechte vraag.

Minister Hilde Crevits: Nu het over cijfers gaat, wil ik toch nog eens melden dat ook in 2012 er 5 miljoen euro is vrijgemaakt, dat in 2013 er 6,3 miljoen euro is vrijgemaakt. Het gaat dus over veel meer middelen dan die waar de heer Diependaele naar verwijst.

Mijnheer Lachaert, u had daarnet grote lof voor de Waalse Regering. Ik dacht dat u ook nog zou zeggen dat men daar per kilometer meer investeert in de waterwegen. Ik wil toch even iets rechtzetten, vooraleer anderen daar iets over zeggen en misschien uit de bocht gaan waar het niet nodig is. In een bepaalde reportage op televisie is er een vergelijking gemaakt tussen de Vlaamse en de Waalse investeringen. Wallonië geeft 85,5 miljoen euro uit voor 400 kilometer waterwegen, Vlaanderen geeft 250 miljoen euro uit voor 1350 kilometer waterwegen. Wat de journalist in kwestie vergeten was, is dat men in Wallonië 21 procent btw betaalt en dat er in Vlaanderen door de organisatie van de scheepvaart in Waterwegen en Zeekanaal geen btw moet worden betaald. Als we de vergelijking maken – en ik hoop dat jullie ook het rekensommetje maken – dan investeert Vlaanderen niet minder, maar maar liefst 9314 euro meer per kilometer bevaarbare waterweg. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: De aanval van de heer Diependaele op de openbare omroep en op de journalist die het stuk maakte, verbaast me enigszins. In september was hij hier zwaar aan het applaudisseren voor de minister-president toen die de spitsvondigheid had om naar onze laatste minister-president zijn Septemberverklaring van 2003 te verwijzen. Beste collega Diependaele, u was toen aan het applaudisseren. Als nu een journalist degelijk journalistiek werk doet om de minister haar woorden van 2011 – en de problematiek is al veel ouder, evenals de uitspraken en de resoluties – boven te halen, dan stoort u zich.

Wel, mij stoort het dan dat u documenten van tien jaar geleden moet bovenhalen om te applaudisseren. Ik vond het een zeer goed en degelijk beeld door de VRT.

De heer Egbert Lachaert: Minister, ik bedank u om me bij voorbaat te waarschuwen voor het noemen van verkeerde cijfers, maar ik had nog niets gezegd en was ook niet van plan om daar iets over te vertellen. Ondertussen hebt u toch al zelf uw punt kunnen maken.

Geachte leden, voor mij is dat toch symptomatisch voor de beleidsploeg-Peeters II, na de wachtljsten die maar blijven toenemen, de belastingverhoging met 250 euro in het begin van deze legislatuur en alle andere zaken. De verfpotten heb ik al genoemd. Er is de stilstand rond Antwerpen, de knoop die we niet doorgemaakt krijgen. Dan stel ik vast dat we nu dus, na drie jaar, met die zandzakjes zitten, die een mooi beeld geven van hoe wij aan waterbestrijding doen.

Beste collega's, ik hoor sommigen in ons land waarschuwen en de mensen bang maken voor een regering-Di Rupo II. Dat zou slecht zijn voor de Vlamingen. Ik meen echter dat we voor

de volgende legislatuur één ding beter vermijden, namelijk een regering-Peeters III. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Lachaert, dit is een van uw eerste toespraken, maar u verwacht het Vlaams Parlement met een verkiezingsmeeting van Open Vld. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Egbert Lachaert: Dat was een sterk antwoord, mijnheer Van Rompuy.

De heer Marius Meremans: U doet alsof wij ons superieur voelen tegenover onze zuiderburen. Ik ga u iets vertellen. Wallonië heeft een zware prijs betaald. We zijn met de commissie naar Tubeke geweest, Tubize. Men heeft ons daar rondgeleid. We hebben dat gedaan om te leren, om te overleggen met de burgemeesters daar. Dat ging niet over de Dender, maar over de Zenne. Jammer genoeg was de N-VA als enige fractie uit dit parlement aanwezig. U komt zeggen dat men u moet volgen, want dat u praat met de zuiderburen. Neem me niet kwalijk, maar dat hebt u nog steeds niet gedaan. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, ministers, geachte leden, de wateroverlast die de jongste jaren meerdere regio's in Europa treft, is ongewoon. Ik denk dat we het daar allemaal wel over eens zijn. Ik denk dat we het er ook allemaal wel over eens zijn dat er maatregelen nodig zijn om te voorkomen dat bij hevige regenval grote delen van ons land onder water staan. Zowat de hele legislatuur was de waterproblematiek, vooral in de commissie Leefmilieu, de rode draad. We hebben zelfs vergaderingen gehouden – er is al naar verwezen – met leden van de leefmilieucommissies van diverse parlementen in dit land, om samen te bekijken hoe we de waterproblematiek kunnen aanpakken, en integraal aanpakken, want de Dender is geen stroom die in Vlaanderen ontspringt. Het is dus van groot belang om de aanpak van deze, maar ook andere rivieren in dit land in zijn geheel te zien. Dat was de opzet, maar blijkbaar hebben de ministers van de diverse regeringen het anders gezien.

Waar staan we vandaag immers? De berichtgeving hierover dit weekend was wel duidelijk. Vlaanderen heeft nog een zeer grote achterstand in het uitvoeren van de waterbeheersingswerken aan de Dender, in het bijzonder in Overboelare, een deelgemeente van Geraardsbergen. Collega's, ik wil u erop wijzen dat de zware wateroverlast dateert van 2010. Pas op 27 augustus 2013, meer dan tweeënhalf jaar later, heeft de Vlaamse Regering een studie – ja, collega's, een studie – aanbesteed over de overstromingsproblematiek in Overboelare.

Deze studie zou 22 maanden oftewel 1 jaar en 10 maanden in beslag nemen. De overstromingsproblematiek in Overboelare wordt met andere woorden pas in kaart gebracht in het voorjaar van 2015, dus 5 jaar na de zware overstromingsramp. Pas dan kan men beginnen met het nemen van definitieve maatregelen op het terrein. Bijgevolg moeten er tijdelijke maatregelen worden genomen. Nog meer dan 2 jaar moeten de burgers van Overboelare worden beschermd met tijdelijke maatregelen. U hebt die tijdelijke maatregelen allemaal kunnen zien in het journaal. Er werd hier gesproken over zandzakjes. Ja, minister, het was een schamele rij zandzakjes van amper 10 centimeter hoog, over een afstand van enkele honderden meters. Schrijnend is het. Ik hoef u niet te vertellen dat dit hoopje zandzakjes bij zware regenval de burgers van Overboelare niet zal beschermen. Ik hoef u niet uit te leggen dat in die periode van meer dan twee jaar het onheil boven de hoofden van de burgers van Overboelare hangt.

En waarom, collega's? Omdat even verderop, stroomopwaarts in Wallonië, de oevers werden voorzien van een stevige wal in kasseien van toch meer dan 1 meter hoog, waardoor het water

in dit gebied niet wordt gebufferd, maar versneld wordt afgevoerd richting Vlaanderen. En deze Vlaamse Regering, collega's, staat klaar met zandzakjes!

Door dit soort beleid is het dus niet ondenkbaar dat de burgers die langs de Dender in Vlaanderen wonen, eerder met hun voeten in het water zullen staan dan de burgers die in Wallonië aan de Dender wonen. Het bufferen van het water stroomopwaarts zou in grote mate de wateroverlast in Vlaanderen kunnen beperken. Maar in hoeverre, minister, werden hierover afspraken gemaakt met het Waalse Gewest? Ik krijg niet de indruk dat we op het terrein resultaten hebben geboekt.

Collega's, het is daarnaast ook hallucinant om te moeten vaststellen hoeveel procedures er nog lopende zijn om de Dender uit te rusten met moderne infrastructuur. Maar waar staan we vandaag met deze modernisering? Minister, in een interview gaf u toe dat er nog heel wat discussies zijn op het terrein om een aantal waterbeheersingswerken te kunnen uitvoeren. Er is hier net een hele discussie over geweest. Er werd verwezen naar burgemeesters die verantwoordelijkheden dragen. Maar blijkbaar slaagt deze Vlaamse Regering er niet in om in deze streek alle neuzen in dezelfde richting te krijgen, om die zo nijpende waterproblematiek aan te pakken en de zo nodige infrastructuur te vernieuwen, te moderniseren.

Minister, als we de cijfers bekijken die de media voor ons berekende, over de financiële inspanningen van Vlaanderen inzake waterwegen, dan blijkt dat het budget hiervoor is toegenomen met 13,6 procent. Dat is geen goodwill van deze Vlaamse Regering, maar pure noodzaak. U hebt daarnet al een verschil met Wallonië aangetoond. Ik vraag me af of het verschil niet zit in de zandzakjes en de stenen muren.

Collega's, niet alleen het financiële plaatje maar ook de administratieve mallempolen is verantwoordelijk voor de achterstand. Hoelang moet het nog duren voor deze infrastructuur, deze modernisering, daadwerkelijk wordt uitgevoerd? En zo, collega's, tikt de klok, de tijdbom, voor vele burgers langsheen de oever van de Dender voort. Elk jaar opnieuw leeft er bij zovelen de angst dat hun hebben en houden, hun woning waar ze zo hard voor gewerkt hebben, opnieuw door het wassende water van de Dender verwoest wordt.

U zult me niet horen zeggen dat er niets is gebeurd. Neen, collega's, dat gaan we niet beweren. Er zijn langsheen de Dender noodzakelijke ingrepen gebeurd. Maar u zult wel moeten toegeven dat na de hevige wateroverlast van drie jaar geleden de realisaties op het terrein nog steeds mager zijn.

Minister, de noodzakelijke tijdelijke maatregelen voldoen niet. Integendeel zelfs. Een mogelijke buffer wordt beschermd met zandzakjes terwijl aan de overzijde van de oever nauwelijks maatregelen worden genomen om de woningen te beschermen.

Minister, beste leden van de regering, er mag in dit dossier niet meer getalmd worden. Het is vandaag voor iedereen duidelijk dat de Dender hoog op het prioriteitenlijstje moet staan. Verkiezingen of niet. Er moet druk gezet worden op de studie bureaus om in kortere tijd hun studie af te leveren, zodat de volgende nieuwe regering meteen aan het werk kan.

Minister, deze regering moet ervoor zorgen dat alle discussies op het terrein worden uitgeklaard, zodat de voorziene middelen onmiddellijk kunnen worden aangewend. Voorkom procedureslagen en zorg ervoor dat elke inwoner in dit land ook bij zware regenval op zijn twee oren kan slapen. Zorg ervoor dat uw tijdelijke maatregelen afdoend zijn, en strooi geen zand, of zandzakjes, in de ogen van de burgers alsof u hun met tijdelijke maatregelen bescherming biedt.

Minister, ik wil hier geen loze beloftes horen, maar ik wil van u weten welke inspanningen en welke maatregelen u nog wilt nemen tijdens de korte beleidsperiode die u tijdens deze legislatuur nog rest. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Collega's, als we over waterproblematiek of overstromingsrisico's spreken, zal ongetwijfeld iedereen in dit halfroond spontaan het beeld voor ogen halen van ondergelopen straten en huizen. Iedereen in het parlement onderkent ongetwijfeld dat dit rampen zijn, zeker ook voor diegenen die er persoonlijk door worden getroffen. Iedereen is het, veronderstel ik, ook met elkaar eens dat dit inderdaad onze volle aandacht verdient.

Ik en mijn fractie willen echter wel uitdrukkelijk afstand nemen van de collega's die omwille van welke reden ook een beeld van stilstand willen ophangen, eerder dan voor verandering te zorgen. Een karikatuur maken van een dermate gevoelige materie is niet alleen onverantwoord, maar ook zonder meer ongepast ten aanzien van de getroffen. Stellen dat er de voorbije jaren geen vooruitgang werd geboekt, is de waarheid geweld aandoen. Het is immers niet de eerste keer dat wij in dit halfroond en in de commissies over de waterproblematiek spreken. We kunnen zelfs stellen dat de waterbeheersingsproblematiek de afgelopen jaren een belangrijk aandachtspunt is geweest, ook al erkennen we heel duidelijk dat de problemen niet allemaal opgelost zijn en dat er nog een hele uitdaging voor ons ligt.

Ik kom graag even terug op de resolutie van 7 juli 2011 betreffende het beheersen van de wateroverlast in het kader van het integraal waterbeleid. Deze resolutie heeft er inderdaad voor gezorgd dat er heel wat discussiemomenten zijn geweest. Deze resolutie heeft er ook voor gezorgd dat er op regelmatige basis in terugkoppelmomenten is voorzien in de commissies en het parlement. Uit de verschillende gedachtewisselingen, zelfs met verschillende parlementen, hebben we kunnen vaststellen dat de Vlaamse Regering wel effectief inzet op integraal waterbeleid en het beheersen van de waterkwantiteit. Iedereen stond tijdens die terugkoppelingen met de voeten op de grond en erkende inderdaad dat er nog heel wat moest gebeuren, maar dat de zaken stap voor stap konden worden uitgevoerd. Ik moet echter vaststellen dat de media het klimaat wel degelijk kunnen opwarmen.

Bij de projecten langs de waterlopen worden de principes van integraal waterbeleid toegepast. De tweede generatie stroomgebiedbeheerplannen werden voorbereid, conform de bepalingen van het gewijzigde decreet Integraal Waterbeleid. Er worden talrijke acties ondernomen om de Europese kaderrichtlijn Water en de Europese richtlijn over de beoordeling en het beheer van overstromingsrisico's (ROR), in te vullen. In uitvoering van de ROR heeft de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) de milieukwantiteitsdoelstellingen voor oppervlaktewater goedgekeurd, waarmee de negatieve gevolgen van overstromingen en watertekorten worden teruggedrongen.

Een Vlaamse portaalsite bundelt informatie over waterkwantiteit van bevaarbare en onbevaarbare waterlopen en van de zee. We automatiseren zo de uitwisseling van gegevens via een intern platform voor professionele gebruikers inzake waterbeheer en crisisbeheersing en een extern platform voor de burger. Met het Masterplan Kustveiligheid wordt ook de Vlaamse kust en het achterland beschermd tegen overstromingen en de superstormen.

Maar ook in de Denderstreek die de afgelopen dagen in de actualiteit stond, werd de afgelopen jaren hard voortgewerkt. Voor de zijrivieren van de Schelde wordt de historische achterstand inzake onderhoudsbaggerwerken zo veel mogelijk ingehaald, naast baggerwerken op de Dender, de Leie, de Ringvaart, het kanaal Roeselare-Leie, het kanaal Bossuit-Kortrijk, het kanaal Plassendale-Nieuwpoort, de Bergenvaart, het Afleidingskanaal van de Leie, de Gentse binnenwateren en de Bovenschelde.

Het Waterbouwkundig Laboratorium startte vorig jaar het project Ontwikkeling van conceptuele modellen voor het opstellen van een geïntegreerd rivierbekkenbeheer. Het project moet leiden tot een beslissingsondersteunend systeem voor de aanpak van overstromingen in het Zennebekken en het Denderbekken. Voor het opvolgen van crisiscommunicatie zijn bijkomende debietmeters op de Dender geplaatst, en die zijn operationeel. Dit is maar een greep uit de opvolging die we hebben gekregen, ook in de commissie.

Er wordt verder ingezet op het effectief beheersen van de waterkwaliteit om overstromingen tegen te gaan. Inderdaad, studies, voorbereidende projecten en procedures zijn nu eenmaal nodig vooraleer effectief een schop in de grond kan worden gestoken. Ik verwijs dan naar de studie voor de vernieuwing van de stuwsluit in Denderleeuw, de afschaffing van de stuwsluit in Teralfene en de aanpassingswerken aan het pand Denderleeuw-Teralfene op de Dender die in uitvoering zijn. De MER-procedures (milieueffectenrapport) voor de vernieuwing van de stuwsluit in Aalst en de vernieuwing van de stuwsluit in Geraardsbergen lopen. De project-MER's voor de waterkeringswerken langs de Dender in Overboelare worden dit jaar afgewerkt. Aansluitend kan de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag worden ingediend. De timing voor de start van de werken aan de dijken zal dus afhangen van het vergunningentraject. Nadat de RUP-procedures (ruimtelijk uitvoeringsplan) afgerond zijn en de stedenbouwkundige vergunningen zijn uitgereikt voor de vernieuwing van de stuwsluit in Aalst en Geraardsbergen op de Dender, kunnen de werken effectief starten.

Dan zijn we inderdaad bij de knoop aangekomen: procedures die moeten worden gevoerd voor effectief in het veld kan worden gewerkt.

In 2010 zijn de verslagen van de expertencommissie onder voorzitterschap van mevrouw Bex en van de commissie ad hoc Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten onder voorzitterschap van de heer Sauwens publiek gemaakt. Deze verslagen bevatten aanbevelingen om de procedures in Vlaanderen te vereenvoudigen en te versnellen. Het doel is niet het draagvlak of de inspraak te kortwieken, maar aan de hand van een beter voortraject tot een meer gedragen visie te komen. Daarna zal een vlottere uitvoering mogelijk worden. Die vlottere uitvoering zal deels worden gerealiseerd door de procedures verder te integreren.

Ik denk hierbij aan de integratie van de project-MER in de vergunningen. Dit zal deel uitmaken van het op stapel staande ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunningen. Ik denk hierbij ook aan de drietrapsraket in het ontwerp van decreet betreffende de complexe projecten. Dit zal leiden tot een integratie van de plan-MER's en de ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's).

De afgelopen jaren hebben onze fractie en onze ministers hard gewerkt om deze ambities in de regelgeving te kunnen waarmaken. Het is niet gemakkelijk de procedures en de bevoegdheden op elkaar af te stemmen. Dit punt is de voorbije jaren aangepakt. We zullen dit tot stand brengen.

Ook in verband met deze dossiers is een versnelling welgekomen. Momenteel moeten we echter roeien met de riemen die ons vanuit het verleden zijn aangereikt. We zetten momenteel eveneens noodmaatregelen, zoals zandzakjes of het stilleggen van transporten om het waterpeil voldoende laag te houden, in om het risico met de beschikbare mogelijkheden maximaal te beperken.

Volgens mij kan ik besluiten met de stelling dat de Vlaamse Regering inzake de knelpunten in de waterbeheersing duidelijk prioriteiten legt. De afgelopen twee jaar heeft de verhoging van het veiligheidsniveau in het algemeen een duidelijke vooruitgang gekend. We moeten het komende ontwerp van decreet betreffende de versnelling in het Vlaams Parlement ten gronde en met de nodige spoed bespreken en stemmen. (*Applaus bij CD&V*)

Mevrouw Vera Van der Borcht: Mevrouw Rombouts, ik heb aandachtig naar uw betoog geluisterd. U hebt een opsomming gegeven van alle zaken die al zouden zijn uitgevoerd. Die opsomming bevat veel studies, plannen en beloftes. Ik vraag me af of u weet waar het echt om gaat.

Het gaat erom dat we een keuze moeten maken. We moeten prioriteiten leggen. Op dat vlak kan ik minister Muyters nog volgen. Hij heeft in 2011 blijkbaar verklaard dat we prioriteiten moesten leggen. Dat is echter niet gebeurd.

De prioritaire vraag is of we alle stuwen en sluizen in één lijn zullen vernieuwen. Dat is noodzakelijk. De heer Meremans had het enkel over de vervanging van de stuwen en sluizen in Aalst en Geraardsbergen. Dat klopt niet. Ze moeten allemaal worden aangepakt. Indien we dit niet zouden doen, zullen we met de problemen blijven zitten.

De infrastructuurwerken zouden 50 miljoen euro kosten. Ik beseft dat dit veel meer is dan wat die zandzakjes kosten. Het is echter nog steeds maar de helft van wat die ene overstroming in november 2010 heeft gekost. Dat was het dubbele. Daarover gaat het hier. We moeten prioritair bepaalde werken uitvoeren.

Mevrouw Rombouts, ik stel me heel wat vragen bij de prioriteiten die de nv Waterwegen en Zeekanaal legt. Er worden heel grote budgetten vrijgemaakt om voor het jachthavenplezier een kanaal tussen Brussel en Charleroi aan te leggen. De mensen die in Overboelare of in de rest van Geraardsbergen wonen, zullen uw betoog graag horen. Ze zullen u dankbaar zijn. *(Applaus bij Open Vld)*

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw Van der Borght, ik ga graag op uw opmerking in. Ik vind het immers enigszins onbetamelijk dat u de problematiek verlegt. Volgens u moeten keuzes worden gemaakt. Dat klopt. Dat is bij de aanvang van de bespreking van de waterproblematiek duidelijk gesteld.

Indien we op tien jaar tijd met betrekking tot de waterproblematiek een voorsprong zouden willen opbouwen, zouden we hiervoor in totaliteit een veelvoud van het huidig budget voor het beleidsdomein Leefmilieu moeten inzetten. Er moeten dan ook keuzes worden gemaakt.

Indien we keuzes willen maken, moeten we die ook op een correcte basis en ten gronde kunnen maken. Indien u in verband met dit dossier of andere dossiers keuzes kan maken zonder de nodige procedures te doorlopen en studies te verrichten, hebt u een groot voordeel. Ik ben er echter van overtuigd dat de Vlaamse Regering ten gronde een goede keuze wil maken. Daar moeten de nodige ondersteuning en het nodige studiewerk mee gepaard gaan. Zodra we hebben gekozen waar we tot investeringen moeten overgaan, moeten we de nodige procedures doorlopen. We hopen die procedures nog te kunnen inkorten. Op dat ogenblik zullen de nodige budgetten ook op tafel liggen. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik verwijs naar de werken aan het kanaal Brussel-Charleroi in vergelijking met de werken aan de Dender. Dat is een voorbeeld van de huidige keuzes en prioriteiten. Ik ben ervan overtuigd dat momenteel de verkeerde keuzes worden gemaakt en de verkeerde budgetten worden vastgelegd. *(Applaus bij Open Vld)*

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw Van der Borght, ik geef u net aan dat dat het misplaatsen van het probleem is. U zegt dat het probleem ligt te wachten en dat er alleen nog maar geld voor nodig is. Er zijn nog procedures lopende, en er is nog studiewerk bezig. Dat moet eerst afgerond zijn, en pas dan zal het nodige geld op tafel liggen.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Rombouts, u hebt een uitgebreide opsomming gegeven van de activiteiten van de afgelopen jaren ...

Mevrouw Tinne Rombouts: Zonder volledig te willen zijn, voor alle duidelijkheid.

De heer Bart Van Malderen: ... met als grote uitschieter de sluis in Teralfene. Uit de opsomming blijkt dat er wel degelijk activiteit is ontwikkeld. Door het veelvoud van projecten is het misschien moeilijker om de lijn erin te zien. De vraag van mevrouw Van der Borght is al beantwoord. Gaat men elk van die sluizen in lijn aanpakken? Het antwoord is ja. Alleen zal dat niet allemaal tegelijk gebeuren, maar dat zou ook niet kunnen. Dat doen, mevrouw Van der Borght, is de mensen een rad voor de ogen draaien.

Bij het begin van dit debat heb ik opgeroepen om dit debat sereen te voeren omdat we ons heel goed bewust zijn van de grote angst van mensen voor water, zeker van zij die al te maken hadden met een overstroming. Het zou goed zijn dat de minister straks of later een

duidelijk antwoord geeft over de timing van die verschillende projecten. Er is wat onduidelijkheid over ontstaan, ook in de media. Transparantie over de timing, zelfs een relatieve timing, zal al heel wat bezorgdheid bij de bevolking wegnemen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw Rombouts, u draait zeer professioneel rond de pot. In feite gaat het niet over de beslissingen die moeten worden genomen. We hebben die al genomen op 7 juli 2011. Aansluitend heeft de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid daaruit 61 actiepunten gedistilleerd. Het gaat er niet om, zoals u ons hier op een weliswaar zachte manier probeert wijs te maken, dat er nog beslissingen moeten worden genomen. Neen, die beslissingen zijn genomen. Meer nog, minister Crevits heeft zich ertoe geëngageerd om die zaken in eerste fase in 2012, en in tweede fase in 2014 af te werken. Daar gaat het om. Nu stellen dat we nog keuzes moeten maken en richtingen aangeven, is niet juist. De keuzes zijn gemaakt, de acties zijn gedistilleerd. Het gaat er alleen om dat de acties niet tijdig of niet worden uitgevoerd.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Sabbe, u zit al langer in het parlement om te weten dat er bij het beslissen over een actie nog onderdelen zijn vooraleer ze definitief wordt uitgevoerd. Nadat al die tussenstappen zijn genomen, krijg je de realisatie op het terrein. Ik probeer u dus niet iets wijs te maken, maar in een actie zitten nog verschillende stappen voor die finaal is gerealiseerd.

De heer Ivan Sabbe: Oké, maar dan hadden we met ons allen misschien meer werk moeten maken van de commissie-Sauwens om ervoor te zorgen dat we niet vier en een half jaar moesten palaveren om tot een fundamentele vereenvoudiging en versnelling te komen, maar dat dat al na twee jaar realiteit had kunnen zijn. Het is toch wel zielig dat we tijdens deze legislatuur op het niveau van het parlement in de commissie Versnellingen waarschijnlijk geen decreet meer zullen goedkeuren, dat de moeite waard is om over te spreken.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Egbert Lachaert: Mevrouw Rombouts, ik val van mijn stoel. U verwijst naar grondige oplossingen waarvoor procedures nog moeten worden doorlopen. Wie organiseert die procedures anno 2014? Dat is de Vlaamse Regering. Die procedures duren zo lang en we geraken niet vooruit met de verschillende projecten.

Vandaag hebben we de kleine infrastructuurwerken die vorig jaar zijn aangekondigd. En ja, daarvoor zijn de procedures nageleefd. Er zijn bouwvergunningen voor gevraagd en nu liggen daar die zandzakjes. Vindt u het de moeite om daarvoor procedures na te leven? Neen. We werken beter aan grondige oplossingen dan wat daar nu te zien is.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Lachaert, nu worden er ten minste stappen voorwaarts gezet om die procedures te vereenvoudigen. U kunt met uw ogen draaien, maar op het moment dat uw partij de verantwoordelijkheid droeg, werd er ook over gesproken, maar er werd geen enkele stap voorwaarts gezet. Het klopt misschien dat er verschillende jaren over is gediscussieerd, maar er is ten minste grondig gediscussieerd. Er zullen decreten worden voorgelegd in het parlement en er zullen ten minste stappen voorwaarts worden gezet.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw Rombouts, u hebt natuurlijk geen gemakkelijke taak om dit te verdedigen. Mijn innige deelneming. Ik wil u kort schetsen hoe dat in de praktijk gaat. U zegt: als de keuze wordt gemaakt, dan zal het budget worden vrijgemaakt. Dat is uw stelling. Maar wat gebeurt er in de praktijk? Op het bekkenniveau rond de Dender zitten alle bevoegde administraties samen. Ze weten perfect wat er moet gebeuren om de overstromingen tegen te gaan en zo veel mogelijk te vermijden. Wat wordt er vastgesteld? Er is te weinig budget.

Waterwegen en Zeekanaal, dat een van de belangrijkste instellingen in dezen is, stelt dat er onvoldoende middelen zijn. Op dat moment is de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen naar het kabinet van minister Crevits gestapt om te zeggen dat er meer geld voor de Dender moet worden vrijgemaakt om overstromingen te voorkomen. Dat is de gang van zaken. De meerderheid probeert een sfeertje te creëren dat ons moet doen geloven dat alles wordt bestudeerd, en, eens dat is gebeurd, het geld wel zal komen. U verschuilt zich achter het studiewerk. Wanneer Vlaanderen onder water zal staan, zult u nog altijd aan het studeren zijn. *(Applaus bij Groen en Open Vld)*

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik kan hier niet reageren op elke interruptie. Toen daarover in de commissie is gesproken, ging iedereen akkoord om te stellen dat er stappen vooruit worden gezet, dat er studiewerk moet komen, dat procedures moeten worden doorlopen, dat het Vlaams Parlement die mag vereenvoudigen, maar dat wij die vandaag niet over het hoofd kunnen zien. Ik vind het erg spijtig dat hier op die manier een sereen debat onmogelijk wordt gemaakt.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, collega's, men overschrijdt hier de grenzen van wat geoorloofd is. Ik hoor hier de heren Lachaert en Tommelein zaken zeggen alsof zij niet weten dat er een aantal procedures moeten worden nageleefd. Ik vraag het aan de fractie van Open Vld: moeten de procedures worden nageleefd of niet? Wij leven toch niet meer in de 18e eeuw, toen een graaf besliste om een dijk te verhogen en dat ook binnen één week was gebeurd? Er is een sereen debat nodig. Er is drie jaar lang werk verricht. Studies zijn gebeurd. Overgangsmaatregelen worden genomen. Budgetten zijn vrijgemaakt. Met demagogische slogans, goed voor verkiezingsmeetings, een sfeer scheppen alsof er niets is gebeurd, is van de pot gerukt. Ik roep op om het debatniveau op te trekken. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij aan bij wat de heer Van den Heuvel zegt. Dat anarchistisch trekje van de heer Lachaert was mij niet bekend. Pleiten om zonder de nodige vergunningen aan de slag te gaan, is totaal van de pot gerukt. Ik ben een grote voorstander van een inkorting van de procedures. Deze Vlaamse Regering werkt daar hard aan. Als u pleit om de procedures niet te respecteren, dan mag u de burgemeester van Geraardsbergen gaan uitleggen dat hij niets meer te zeggen zal hebben over de werken die nog moeten plaatsvinden.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik wil eerst mijn fractievoorzitter laten spreken.

De voorzitter: Ik geef en neem het woord, mevrouw. U hebt het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Geen probleem, voorzitter. Mijnheer Van Malderen, ik neem niet deel aan het persoonlijk getinte debat tussen een aantal mensen, maar wil het over de essentie hebben. Wat is er al ondernomen, en wat niet? Ik heb hier het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van 6 januari 2011. Daarin geeft zij de timing voor de vernieuwing van de sluizen en de stuwen: Aalst 2012, Geraardsbergen 2012, Denderleeuw 2013, Teralfene 2014, Pollare 2015, Idegem 2016. Wat is er al gerealiseerd, mijnheer Van Malderen?

De heer Bart Van Malderen: Vandaar dat ik vraag om de timing aan te passen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, collega's, er is hier gezegd dat het debat niet sereen verloopt. Volgens mij is een niet-sereen debat er eentje waarin wordt gescholden, men elkaar zwartmaakt, men persoonlijk wordt en men zich niet aan de elementaire

beleefdheidsregels houdt. Dat is een debat waarin men van mening verschilt en men argumenten en tegenargumenten uitwisselt. Het is onjuist om hier te beweren dat het debat niet sereen wordt gevoerd. De oppositie levert kritiek op het beleid dat de afgelopen jaren is gevoerd. De heer Van Malderen verwijst steeds opnieuw naar het verleden. Met zo'n aanpak zal hij de dag dat hij in de oppositie komt te zitten, na lange tijd deel te hebben uitgemaakt van de regering, nogal wat op zijn kop krijgen.

Maar goed, ik denk dat dit geen demagogie is. The duty of the opposition is to oppose. Deze regering heeft niets kunnen aantonen, op geen enkel terrein of onderwerp. Op heel veel vlakken heeft ze gefaald: op mobiliteit, onderwijs, de wachtlijsten en in dit dossier. Als de oppositie dat aanklaagt, is dat haar verdomde plicht. Dat heeft niets te maken met een al dan niet sereen debat. *(Applaus bij Open Vld en Groen)*

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik definieer een sereen debat als een debat met eerlijke en juiste argumenten. Hier komen doen alsof er geen procedures moeten worden nageleefd, is leugenachtig en niet sereen. In 2014 is dat onmogelijk. Het zou de geloofwaardigheid van de politiek ten goede komen als we dat allemaal zouden inzien en we de mensen geen rad voor de ogen meer zouden draaien. Onmiddellijke oplossingen voor zware problemen zijn onmogelijk. In dat bedje zijn we allemaal ziek, we stellen graag gemakkelijke oplossingen voor.

U zei net nog, mijnheer Tommelein, dat deze regering niets gepresteerd heeft. Dat is een groteske uitspraak. Ook in dit dossier kunnen we resultaten voorleggen. Er is gestudeerd, de budgetten liggen klaar. Er zijn werken uitgevoerd en er zijn werken gepland. De regering werkt aan dit dossier. Dat kunnen we hier wel stellen.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Tommelein, ik heb helemaal geen probleem met kritiek van de oppositie. Dat is inderdaad uw taak. U moet dat maar doen. Als u dan een voorstel lanceert, moet u wel kritiek van ons kunnen verdragen, zeker als u ervoor pleit om zonder procedures te werken. Dat is niet ernstig.

Ik heb hier ooit iemand een minister horen uitschelden voor leugenaar. Hij heeft zich daar achteraf voor moeten verontschuldigen. Op het gebied van beleefd debatteren heb ik van u echt niets te leren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, het debat is inderdaad een beetje aan het verzanden. Volgens mij ligt dat niet aan de oppositie, maar aan de meerderheid. Het enige wat de meerderheid hier doet, is verwijzen naar het verleden, alsof er geen vierenhalf jaar gepasseerd zijn. Als dat uw enige argumentatie is – vijf, zeven of negen jaar geleden was uw minister verantwoordelijk –, kunt u zo teruggaan tot 1830 op den duur. Dat is inderdaad geen sereen debat.

Wat me ook verwondert, is de houding van de N-VA. Eerst wordt er een persmededeling de wereld ingestuurd waarin de heer Meremans het opneemt voor de inwoners en eigenlijk toch wel een sneer geeft aan minister Crevits. Dan komt hij hier op de tribune vertellen dat hij het allemaal zo niet heeft bedoeld. En vooral, hij wil niet onderbroken worden! Nu, dat is zijn goed recht. Dan moet u wel de eerlijkheid hebben, mijnheer Diependaele, om zelf ook niemand te onderbreken.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Van der Borgh, u stelde een pertinente vraag. U vroeg of ik de budgetten zou investeren in jachthavens in plaats van in stuwen en sluizen op de Dender. Ik kan u bevestigen dat dat niet zo is. Het is absoluut de bedoeling om de stuwen en sluizen dit jaar aan te pakken. De budgetten liggen vast.

U hebt voorgelezen uit een schriftelijke vraag over de timing. Het klopt, de timing van de start van de werken is niet gehaald. Dat neemt niet weg dat we de aannemer hebben aangesteld en de budgetten hebben vastgelegd.

In de commissievergadering van 7 november hebben we uitgebreid van gedachten gewisseld. Er is een zeer transparante stand van zaken gegeven met een oplistijng van de knelpunten in het dossier van de Dender. Uw zorg is mijn zorg. Ook ik wil heel graag die spade morgen in de grond. Ik hoop dat dat lukt.

Voor Aalst gaat het om een enorm dossier. We gaan de stuw en de sluis een kilometer verderop zetten. We moeten de oevers meepakken. De stad vraagt om daar een stadsontwikkelingsproject van te maken. Ik vind dat een zeer goede zaak. We zullen dat op die manier doen. Voor Geraardsbergen zijn er problemen qua klassering. Dat is in de commissie aan bod gekomen. Ik moet dat niet opnieuw allemaal uitleggen. Uw zorg is mijn zorg.

Het is juist, mijnheer Van Malderen, dat je niet alle werken tegelijk kunt uitvoeren. Maar je kunt er wel voor zorgen dat alle stuwen en sluizen vernieuwd zijn op het ogenblik dat de meest complexe, namelijk Aalst en Geraardsbergen, operationeel worden. Dat is het engagement dat we opgenomen hebben en dat ook vandaag absoluut blijft bestaan.

De heer Marius Meremans: Mijnheer Van Hauthem, ik dacht toch dat het de taak van een parlementslid was om te controleren, om na te vragen en om de minister soms in de richting van verdergaande oplossingen te stuwen. Ik zie echt niet in welk verschil er was tussen mijn betoog en wat in onze mededeling stond. De vragen blijven dezelfde.

Het is toch niet verkeerd dat je als parlementslid bezorgdheden waar je mee geconfronteerd wordt, meeneemt en er uitleg over vraagt, uitleg over timing, over noodzakelijke tijdelijke maatregelen? Volgens is mij dat de normale job van een parlementslid, tenzij het Vlaams Belang daar misschien een ander idee over heeft.

De heer Egbert Lachaert: Ik sluit me aan bij wat door mijn fractieleider gezegd is. Ik heb helemaal nergens vermeld dat procedures niet nageleefd moeten worden. Natuurlijk moeten die gevolgd worden. Alleen vraag ik mij af of het de moeite was om de procedureweg te doorlopen voor die tijdelijke maatregelen die daar nu te zien zijn. Ik vraag me af of men als Vlaamse Regering niet beter zou mikken op kortere procedures voor fundamentele oplossingen.

Er wordt gezegd dat we de mensen een rad voor de ogen draaien door te zeggen dat procedures niet zouden moeten worden nageleefd, wat ik dus niet gezegd heb. Maar ik wil er u toch aan herinneren – tenzij de VRT haar werk opnieuw niet gedaan heeft – dat de bevoegde minister in 2011 op televisie verklaard heeft dat in 2012 de nodige investeringen gedaan zouden zijn. We zijn vandaag 2014, en het is niet gebeurd. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, het is inderdaad niet het eerste actualiteitsdebat over wateroverlast in deze legislatuur. Ik hoop eerlijk gezegd wel dat het het laatste is. Het eerste debat hebben we gehad na de overstromingen van november 2010. Toen stond zowat de helft van Vlaanderen onder water en sprak iedereen schande over het feit dat er te weinig geïnvesteerd was in waterbeheersing enzovoort.

We hebben toen als parlement de juiste beslissing genomen om die problematiek serieus te gaan onderzoeken en er serieuze aanbevelingen rond te formuleren. We hebben maanden aan een stuk hoorzittingen gehouden, waar alle waterloopbeheerders, drinkwatermaatschappijen, rioleringsmaatschappijen, de gouverneurs, buitenlandse experts en verzekeringsmaatschappijen aan bod gekomen zijn. We hebben heel het veld gehoord over hoe we die waterlastproblematiek moeten aanpakken.

We hebben daar heel wat uit geleerd. We hebben geleerd dat ondanks investeringen die in het verleden gebeurd waren, de risico's op overstromingen waren toegenomen. Dat heeft voor een stuk te maken met klimaatveranderingen – we krijgen nattere winters, drogere zomers, heviger zomeronweders – maar ook met het veranderende ruimtegebruik. Vlaanderen is in toenemende mate verhard, we zijn rivieren gaan insnoeren, we hebben winterbeddingen opgehoogd, we zijn erop gaan bouwen. En dat betekende inderdaad dat de risico's op overstromingen toenamen.

We hebben ook geleerd welke oplossing we daarvoor moeten vinden. We moeten weer meer ruimte geven aan het water. We moeten het water plaatselijk vasthouden en het laten infiltreren waar het valt. We moeten de rivieren weer in een ruimer jasje steken. We moeten investeren in overstromingsgebieden, zodat overstromingsgebieden en natuurgebieden onder water lopen, en niet de kelders van de mensen.

We zijn met een pak aanbevelingen gekomen die zeer to the point waren. Mevrouw De Vroe, ik dank u nog altijd voor uw medewerking aan de resolutie, maar ik denk dat u veel te bescheiden bent als u zegt dat er in drie jaar tijd niets is aangevangen met die resolutie. De meeste aanbevelingen die we vanuit het parlement hebben geformuleerd, zijn opgevolgd. Ik geef er een paar mee.

We hebben als parlement gevraagd naar verruimde buffer- en infiltratie-eisen bij nieuwe verharde oppervlakten. Een aangepaste stedenbouwkundige verordening, dat hadden we ook al gevraagd in 2008. Toen is daar niets van gekomen. Nu heeft de regering die stedenbouwkundige verordening aangepast en de buffereisen en infiltratie-eisen voor nieuwe verharde oppervlakten aanzienlijk verstrengd. Ook dat is een gevolg van onze parlementaire resolutie.

We hebben meer maatregelen gevraagd tegen erosie. Als we voorkomen dat landbouwgrond afspoelt, kunnen we ook de waterafspoeling vertragen en voorkomen dat onze afvoerkanalen en riolen dichtslibben. Nog vorige week heeft de regering een aantal bijkomende maatregelen voor erosiebestrijding aangekondigd.

We hebben gevraagd om onze rioleringsnetten aan te passen aan de hevigere regenval in de zomer, om onze nieuwe rioleringsnetten uit te rusten of te dimensioneren voor een regenbui die eens in de twintig jaar voorkomt in plaats van voor een regenbui die eens in de vijf jaar voorkomt, zoals het voordien was.

De nieuwe code van goede praktijk voor de aanleg van rioleringen en voor de vervanging van bestaande rioleringen is goedgekeurd.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer Martens, ik wil gewoon even iets verduidelijken, want ik denk dat u mij niet goed begrepen hebt. Ik heb niet gezegd dat er met de resolutie niets is gebeurd, ik heb gesproken over de Vlaamse Regering die de dingen laat aanslepen, die verkeerde keuzes maakt en die alles op de lange baan schuift. Ik heb niet over de resolutie gesproken, ik heb alleen gezegd dat ik wacht op concrete maatregelen op het terrein die ervoor zullen zorgen dat we in de toekomst niet langer zulke overstromingen en schadegevallen hebben als in 2010. Dat is een duidelijk verschil, dat wou ik toch even zeggen.

De heer Bart Martens: De maatregelen die ik net heb opgenoemd, zijn ook maatregelen die de regering op onze vraag heeft genomen. Het is de regering die de stedenbouwkundige verordening heeft gewijzigd, die de code voor goede praktijken heeft veranderd en verruimd en die in april van vorig jaar met een conceptnota is gekomen voor de signaalgebieden, de nog niet aangesneden harde bestemmingen in de overstromingsgevoelige gebieden. In die conceptnota komt de regering ook tegemoet aan maatregelen die we voor die overstromingsgebieden hebben gevraagd: een nieuw instrumentarium, erfdienstbaarheden die het waterbergend vermogen in die gebieden kunnen vrijwaren, instrumenten die in het Landinrichtingsdecreet vervat zullen zitten voor een herverkavelingsuitruil waarbij harde

bestemmingen beneden in een vallei in overstromingsgevoelig gebied, kunnen worden uitgeruild met bestemmingen bovenaan in de vallei waar geen overstromingsrisico is. Dat wordt nu allemaal mogelijk met het nieuwe Landinrichtingsdecreet.

Binnen de regering is er een overeenkomst bereikt dat het Rubiconfonds wordt geheroriënteerd: dat was ook een expliciete vraag van de commissie Wateroverlast. Ook wat dat betreft zit er nog een en ander in de pijplijn.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer Martens, ik wil hier nog heel eventjes op ingaan. Uw fractievoorzitter heeft daarnet gewezen op de sereniteit van dit debat. Ik heb daarnet gesproken over de concrete maatregelen en ik meen dat het heel belangrijk is dat we nu eens denken aan de mensen die nu thuis aan het kijken zijn, aan de mensen die ons werk opvolgen, die de gedachtewisselingen lezen en die onze parlementaire vragen lezen. Bij het lezen van bepaalde dossiers in hun directe omgeving – mevrouw Van der Borghth heeft er al naar verwezen – reageren ze enthousiast, ze zijn blij met wat er zal gebeuren waardoor ze in de toekomst geen overstromingen meer zullen hebben, maar nu zien ze dat er nog altijd niets verwezenlijkt is. Het zijn die concrete maatregelen die in het verleden beloofd werden, maar die nog altijd niet werden uitgevoerd, die dringend moeten worden uitgevoerd.

De heer Bart Martens: Ik kom daartoe, mevrouw De Vroe, want mijn gedachten gaan ook uit naar de mensen die nog altijd met het risico op watersnood zitten. Ik zou ook niet graag hebben dat die mensen het idee krijgen dat wij hier vijf jaar lang niets hebben zitten doen en dat dit parlement, met verkozenen die zij hebben aangeduid en naar hier hebben gestuurd, hier vijf jaar lang zijn tijd heeft zitten verdoen, want dat is zeker niet het geval.

Hebben wij ons werk gedaan? Ja. Is ons werk af? Neen. Er ligt ook in dit parlement nog werk op de plank. Ik denk daarbij in de eerste plaats aan de versnelling van de procedures. Waarom duurt het zo lang? Het duurt zo lang om een vergunning voor een nieuwe stuw of een nieuwe sluis te krijgen omdat de regels dat nu eenmaal vereisen. Er moet een project-MER gemaakt worden, dat neemt tijd in beslag, het is de Europese milieu-effectenbeoordelingsrichtlijn die ons daartoe verplicht.

Kan het sneller? Ja, het kan sneller. Ook in het ontwerp van omgevingsdecreet hebben we maatregelen getroffen om net die procedures sneller te doen gaan. We voorzien in de integratie van de MER-procedure in de vergunningsprocedure en dat kan tot 1 jaar tijdswinst opleveren. Mochten we dat ontwerp van omgevingsdecreet hier al hebben goedgekeurd, zou men in de praktijk ook al sneller te werk kunnen gaan.

Collega's, ik heb vernomen dat de regering vorige week het ontwerp van omgevingsvergunningendecreet aan het parlement heeft overgemaakt. Als voorzitter van de commissie Leefmilieu engageer ik mij ertoe om het zo snel mogelijk te agenderen zodat we in de procedures in de toekomst niet langer achteraan bengelen door serieel eerst een MER en dan een vergunningsprocedure, maar dat we veel sneller vooruit kunnen gaan in een geïntegreerde procedure.

Het Landinrichtingsdecreet, met nieuwe instrumenten in onze gereedschapskoffer om om te gaan met de wateroverlastproblematiek en om planologische ruil te kunnen doorvoeren, komt ook naar dit parlement en moet deze legislatuur nog worden goedgekeurd, zodat men in de volgende legislatuur met een ruimere gereedschapskoffer aan dat integraal waterbeleid kan timmeren en de mensen van overstromingen kan vrijwaren.

Ons werk is nog niet af, collega's, ook het werk van de regering is nog niet af. In een conceptnota, beste ministers, had u afgesproken een eerste reeks signaalgebieden, een zeventigtal voor een totaal van ongeveer 571 hectare, nog eind 2013 te gaan beslechten in de Vlaamse Regering. Dat wil zeggen dat u maatregelen zou goedkeuren die ervoor zorgen dat het waterbergend vermogen daar definitief wordt gevrijwaard, dat er een herbesteding komt, dat er wateradaptief wordt gebouwd op paaltjes, op zo'n manier dat de overstromingsrisico's worden opgelost en niet verschoven. Tenzij ik mij vergis, heb ik nog

geen beslissing van de regering gezien over die eerste reeks signaalgebieden. Wij rekenen erop, beste excellenties, dat dit alsnog gebeurt.

In de conceptnota stond dat er in het voorjaar 2014 een tweede trein van signaalgebieden zou worden getrancheerd door de Vlaamse Regering. Ook die tweede trein staat nog niet op de rails. In de conceptnota is ook afgesproken dat het Rubiconfonds geheroriënteerd zal worden zodat het geld dat erin zit, zal worden besteed aan planologische oplossingen in het kader van de wateroverlastproblematiek. Ook die heroriëntering is nog niet gebeurd.

Ik doe een dringende oproep aan de regering om de hand aan de ploeg te slaan en de engagementen na te komen. Die afspraken hebben we samen gemaakt, we zouden graag zien dat die ook worden nagekomen. Dan garanderen wij als fractie dat we met bekwame spoed de decreten zullen behandelen en dienstbaar zullen zijn in de oplossing van de wateroverlastproblematiek, zodat we het spoedig tot een goed einde kunnen brengen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ministers, collega's, ondanks het feit dat hier al zo veel is gezegd, zijn een aantal belangrijke zaken nog onvoldoende of nog niet aan bod gekomen. Naast de kern en de praktische kant van het debat zijn er nog steeds twee instellingen bevoegd voor de bevaarbare waterlopen, namelijk de nv Waterwegen en Zeekanaal en de nv Scheepvaart. Vertel aan de Brazilianen dat er voor dat beetje water twee ministers verantwoordelijk zijn, en ze vallen dood in het oerwoud van de Amazone.

Er zijn liefst vier instanties bevoegd voor de onbevaarbare waterlopen. Vier instanties! Het Vlaamse Gewest, de provincies, de gemeenten en de Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen. Raar dat er nog geen vereniging van Hobbits is die er ook iets mee te maken heeft.

Er is een minister bevoegd voor de bevaarbare waterlopen: minister Crevits beweegt zich met een bootje. En dan heb je minister Schauvliege voor de onbevaarbare waterlopen, die het moet doen met zwembandjes of een zwemeend. Beide hebben een opgesplitste verantwoordelijkheid. De vraag is: wat heeft deze Vlaamse Regering en misschien de voorgaande – in geen van beide zetelden wij, ter informatie – gedaan? *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

In de volgende misschien ook niet, maar als u het ooit brengt tot minister, mijnheer Van Malderen, wie weet ik ook. In welke mate heeft de Vlaamse Regering in deze legislatuur werk gemaakt van een hervorming om de versnippering van bevoegdheden over de bevaarbare en de onbevaarbare waterlopen tegen te gaan? Men zegt steeds: de Vlaamse Regering moet zich focussen op haar kerntaken. We hebben echter zo veel verschillende beleidsniveaus dat we niet meer komen tot de kerntaken. Het risico op overstromingen tot een minimum herleiden is een van de kerntaken. Dat is nu een van de kerntaken!

In dezen geldt meer dan ooit het devies: beter voorkomen dan genezen.

En dan hebben we die bewuste Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten. Het hele verhaal bewijst ook nog maar eens dat er nog altijd nauwelijks uitvoering is gegeven aan de breed gedragen aanbeveling van de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten. Het verkorten van de doorlooptijd van de procedure is belangrijk om ervoor te zorgen dat er sneller buffering en wachtbekkens kunnen worden gerealiseerd.

Minister Crevits, in het VRT-nieuws van afgelopen zondag zei u zelf dat ook voor het herbouwen van een dijk een MER-rapport moet worden gemaakt, dat er ook procedures moeten worden doorlopen en dat dit ervoor zorgt dat het wat complexer is bij ons. Dat 'complexer bij ons' is echter 'complexer door ons'. En dat is misschien de missing link: door ons, maar spijtig genoeg ten koste van diegenen die werken.

De commissie Versnelling is in feite een dode mus. Er wordt veel show rond verkocht maar in feite gaat alles nog altijd even traag. Ik zie dat sommigen willen reageren en zeggen dat dit net is als bij de unieke omgevingsvergunning. We praten sinds 2004 over de unieke omgevingsvergunning. Die is op de ministerraad goedgekeurd, maar zal spijtig genoeg het parlement niet meer halen voor april, en dan is het hier afgelopen. En dus wordt het een verhaal van de volgende regering. Is Vlaanderen nog wel bij machte om dingen te doen? Als men naar de werkloosheidscijfers van Vlaanderen en Wallonië kijkt, dan hoop ik dat er eindelijk een paar lampjes beginnen te branden, zeker in de hoofden van diegenen die denken dat in Vlaanderen alles beter is. Het is vijf voor twaalf, want we worden ingehaald door diegenen die we permanent onderschatten omdat we nalaten actie te voeren en het houden bij woorden, plannen en doelstellingen zonder concrete realisatie.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Mijnheer Sabbe, dit debat is geen welles-nietesspelletje. Dit debat heeft vooral juiste informatie nodig.

Als we spreken over de commissie-Sauwens, dan herinner ik me dat u het daar heel vaak hebt gehad over die eengemaakte vergunning, de permis unique. Maar het is eigenlijk geen permis unique, want het gaat over twee vergunningen die naast elkaar lopen.

Vlaanderen is begonnen met de ongelofelijk uitdagende oefening om van die twee vergunningen één vergunning te maken. Het is heel gemakkelijk om dat te zeggen, maar daarvoor moeten knopen worden doorgesneden. Vandaag bevinden de milieu- en de bouwvergunning zich soms op twee verschillende beleidsniveaus. Wie beslist daarover? Wie beslist over een beroep daartegen? Hoe verloopt de handhaving?

Indien u zich in deze materie zou verdiepen, dan zou u versteld staan van het werk dat er de afgelopen drie jaar is verzet in een dossier waar als sinds de jaren 80 over gesproken worden. Nooit voordien heeft men zo ver gestaan in dit dossier, dat nu klaar is om aan het parlement te worden voorgelegd. Als dat decreet naar het parlement komt, dan is het vooral van belang dat het voldragen en juridisch sterk onderbouwd is.

Mijnheer Sabbe, ik hoop dat u zult deelnemen aan het debat over dit onderwerp wanneer we ons daar in dit parlement verder over zullen buigen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik wil eigenlijk hetzelfde zeggen als de heer Ceyskens. De beslissing over de omgevingsvergunning is genomen in de Vlaamse Regering en ligt neer in het parlement. De voorzitter van de commissie heeft zich daarnet nog sterk gemaakt dit met spoed te behandelen in de commissie zodat dit nog deze legislatuur een feit zal zijn.

De heer Bart Martens: Mijnheer Sabbe, ik denk dat u me daarnet niet goed hebt gehoord. Ik heb me wel degelijk geëngageerd om dit spoedig te behandelen. Het is een engagement van de meerderheid om daar de volgende maand mee te landen. Ik weet dan ook niet waar u het haalt dat we dit niet meer rond zouden krijgen tijdens deze legislatuur. Het is de vaste wil en overtuiging van de meerderheid om dat af te werken.

U hebt het ook gehad over het aantal spelers op de onbevaarbare waterlopen. Dat knelpunt hebben wij ook opgenomen in onze resolutie. Er wordt werk gemaakt van een fusie en een afschaffing van Polders en Wateringen waar ze niet meer werken.

Volgende week staat op de agenda van onze commissie ook het decreet tot de herclassificatie van de onbevaarbare waterlopen met als gevolg dat er veel minder beheerders zullen overblijven. Veel gemeentebesturen zullen hun klasse 3-onbevaarbare waterlopen overdragen aan de provincies.

Er zullen veel minder spelers zijn op het terrein. We zijn dus wel degelijk tegemoetgekomen aan de kritiek dat er te veel spelers aanwezig waren op het terrein.

Mijnheer Sabbe, ik nodig u, als vast lid van de commissie, uit om volgende dinsdag naar de vergadering te komen.

De heer Ivan Sabbe: Wel, ik ben heel blij te horen dat er zo veel goede intenties zijn.

Mijnheer Ceysens, u komt ook uit de privésector. De collega's uit Wallonië hebben al sinds 2005 een unieke omgevingsvergunning. Zijn wij dan zoveel minder snel en zoveel minder slim dat wij dat niet kunnen? Ik ben erin geslaagd om een oppervlakte van 30.000 vierkante meter in Charleroi vergund te krijgen met milieuvergunning – wat in Vlaanderen klasse 2 is, namelijk vergunningsplichtig – in zes weken tijd. Dat krijg je in Vlaanderen niet gedaan. Nog altijd niet. We moeten durven toe te geven dat we dat niet goed hebben gedaan. Ik kan nog een aantal andere voorbeelden aanhalen. Ik hoop dat ik ongelijk heb en dat deze unieke omgevingsvergunning hier op tafel ligt vooraleer deze legislatuur ten einde is. Ik heb al zo veel beloftes gehoord. Ik geef nog een aantal andere voorbeelden.

De heer Lode Ceysens: Ik wil erop wijzen dat men voor de Codex Ruimtelijke Ordening de strategische projectvergadering gepland heeft.

In Wallonië hebt u uw vergunningen misschien tegelijkertijd gekregen, maar het zijn er twee die tegelijk behandeld zijn, met alle mogelijke nadelige gevolgen van dien als er beroepsprocedures zijn. Precies om dat te vermijden, gaat Vlaanderen het beter doen en naar één omgevingsvergunning gaan.

Dit Vlaams Parlement heeft kamerbreed, de 124 volksvertegenwoordigers samen, al de conclusie getrokken dat er een probleem is in de commissie-Sauwens. We zouden beter input krijgen over hoe we de zaken het best zouden aanpakken in plaats van te blijven herhalen dat er een probleem is. Dat zou ons veel meer vooruithelpen.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Ceysens, ik wil daar gerust op ingaan, maar een aantal andere dossiers zijn signifikanter ter zake. In de Antwerpse mobiliteit is er een gigantisch probleem, waardoor er zelfs tewerkstelling verdwijnt. In augustus 2009 hebben we er al over gesproken snelle en bewarende maatregelen te nemen, maar nu komen we enkel tot een verfpottenakkoord. Ik denk niet dat u kunt spreken over voldoende slagkracht om de grote problemen aan te pakken.

Ik heb het met minister Muylers al vaak gehad over het stopzetten van de Vlaamse aanmoedigingspremie voor de loopbaanonderbreking en het tijdskrediet waarmee de mensen gestimuleerd worden om niet te werken. Het is nochtans een partijprogrammapunt van de N-VA om de mensen niet meer te stimuleren om niet te werken. Zulke zaken blijven aanslepen en gaan zeer moeilijk vooruit. Het is een processie van Echternach. Ik hoor het u graag zeggen.

Als u erin zult slagen om deze bocht nog voor het einde van de legislatuur te nemen, krijgt u van mij een maxima cum laude. Eerst zien en dan geloven. Want dat is de rode draad in de vier en half jaar tijd: eerst zien en dan geloven dat u iets concreets hebt gerealiseerd.

We hebben een bestuurlijke vereenvoudiging gehad, althans van de provincies, waar er een enorme opportuniteit was om het Vlaamse bestuurlijke waterhoofd fundamenteel te reduceren. Uiteindelijk was het een maat voor niets, waarbij we wat aan de cosmetica van de provincies hebben gerommeld, maar niet aan de essentie.

Het probleem waarnaar we moeten kijken, is niet het vastgestelde probleem, maar het achterliggende probleem, namelijk de bestuurlijke traagheid en complexiteit van Vlaanderen. Daarvan moeten we fundamenteel werk maken, ook in volgende regeringen. We moeten daar iets aan doen, want dat is onmiddellijk gelinkt aan de competitiviteit en de toegankelijkheid van onze regio voor investeringen en voor economische welvaart.

Om af te sluiten, heb ik een aantal concrete vragen. We hadden een aantal zaken gezegd, bijvoorbeeld over die 600 hectare bijkomend overstromingsgebied. Het is toch belangrijk om

vandaag een staat op te maken van die 600 hectare. Waar staan we? Hoeveel daarvan is gerealiseerd?

Een ander punt is zeer pragmatisch, staat zeer dicht bij de bevolking, namelijk het onderhoud en het uitdiepen van grachten en beken om ervoor te zorgen dat het afvloeien van het water, zeker van landbouwgebieden, zeer gemakkelijk en snel kan gebeuren. Dat was ook een van de actiepunten. Is daar al werk van gemaakt? Is dat al dan niet voldoende gerealiseerd?

Het grootste probleem situeert zich bij aanbeveling vijf van de resoluties van 7 juli, over de vereiste investeringsprojecten. We hebben het hierover al voldoende gehad. De minister verwijst naar het MER en zegt dat we niet sneller kunnen gaan. Ze zegt dat we niet kunnen terugkeren naar de middeleeuwen, waar de burggraaf of dijkgraaf snel beslist om een dijk aan te leggen. Oké, het zij zo. Dat is duidelijk, maar niets moet zo lang duren als het bij ons duurt. We moeten niet blijven steken in studiefases en onderzoek.

Dat is de kern van het probleem. Als we in Vlaanderen sneller, efficiënter zouden kunnen zijn en korter op de bal zouden kunnen spelen, dan zou er een ander Vlaanderen komen waar het nog veel beter is om te wonen, te werken en zich te ontspannen. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, collega's, toen ik zondagavond op het VRT-journaal de reportage over de aanpak van de wateroverlast langs de Dender zag, moest ik spontaan denken aan een sketch van Monty Python's Flying Circus, meer specifiek aan de fameuze sketch van de microscopische dijk.

Kent u die sketch? Er staan drie mensen aan een woelige rivier, die geïnterviewd worden door een journalist. Naast hen liggen zandzakjes ongeveer tien centimeter hoog. De drie bewoners vertellen aan de journalist dat de zandzakjes hen moeten beschermen tegen wateroverlast. Ze hebben er toch niet het volste vertrouwen in want de vorige keer stond het water niet tien centimeter hoog, maar anderhalve meter. Ze hebben toch een beetje argwaan. Vervolgens komt er een minister in beeld en die lacht en zegt dat die mensen eigenlijk niets snappen van bescherming tegen overstromingen. Het zand ligt er goed en maakt zelfs deel uit van een ambitieus pakket van bijzonder beleidsmaatregelen dat nog net voor de verkiezingen binnen de daadkrachtige regering werd afgesproken. De regering is dus goed bezig en mensen klagen nu eenmaal gauw.

Kent u die episode van Monty Python? Uiteraard niet want de aflevering bestaat niet. Het is gewoon een tragikomisch stuk uit het VRT-journaal van vorige zondag dat eigenlijk een ideaal scenario zou zijn voor John Cleese en zijn kompanen: buurtbewoners die wijzen naar zandzakjes, de maatregelen die de Vlaamse overheid na drie jaar kan treffen langs de Dender, terwijl er in Wallonië wel maatregelen werden getroffen.

Minister, ik begrijp wat u aan het parlement en aan de mensen thuis probeert duidelijk te maken. U zegt dat u hard aan het werken bent om het probleem aan te pakken. Binnenkort gaat het allemaal opgelost zijn. Alleen horen we dat liedje al jaren. Het is niet meer geloofwaardig.

Op 19 januari 2011, bijna exact drie jaar geleden, verklaarde u het volgende in de plenaire vergadering: "De datum van 2012 voor het vernieuwen van de stuwen in Aalst en Geraardsbergen is uitdrukkelijk opgenomen in de planning. Als we goed doorwerken – wat we uiteraard zullen doen en dat engagement geef ik –, dan kunnen we in 2012 klaar zijn." Quod non.

Het is intussen 2014 en nog altijd geen vernieuwde stuwen op de 'Vlaamse' Dender. Dat is natuurlijk wat de mensen u verwijten: u maakt beloftes die u niet waarmaakt. Het beeld van de daadkrachtige minister Crevits ligt aan diggelen. Men vertrouwt u niet meer in de Denderstreek.

Minister, het einde van de legislatuur is in zicht. Nu komt de afrekening van uw beleid. Minister, laat het duidelijk zijn: de grote oorzaak van de overstromingen in Vlaanderen is de historische verstening en bebouwing. De overheid heeft ongeordend en ondoordacht laten bouwen, zeker in overstromingsgevoelige gebieden. En die klok draai je niet zomaar terug, dat weet ik ook. De klimaatverandering, waarbij er tijdens de winter steeds meer neerslag valt, verhoogt nog eens het risico op overstromingen in Vlaanderen. Deze regering is niet verantwoordelijk voor de fouten uit het verleden. Dat heeft niemand gezegd en het zijn vooral de collega's uit de meerderheid die hebben verwezen naar het verleden. Het is niet de verantwoordelijkheid van deze regering, maar deze regering is wel verantwoordelijk voor het huidige waterbeleid.

Dan zien we toch dat de aanpak van de Dender symptomatisch is voor het waterbeleid in Vlaanderen. Het gaat allemaal tergend traag. Bij de evaluatie van de overstromingen in november 2010 was een van de belangrijkste vaststellingen dat we in Vlaanderen onvoldoende bezig zijn met het actief beschermen van watergevoelige gebieden, om het waterbergend vermogen te behouden en zones voor waterinfiltratie in de grond te beschermen. Dat zou eigenlijk voor een groot deel toekomstige overstromingen moeten vermijden. Meer dan drie jaar na de grote overstromingen van 2010 staan er inderdaad een aantal zaken in de steigers, die de heer Martens daarnet heeft opgesomd. Er zijn een aantal stappen gezet, vooral in gemakkelijke dossiers, zoals die gewestelijke verordening inzake hemelwater. Dat heeft jaren geduurd en al bij al was dat een vrij eenvoudig dossier.

Op het terrein verandert er echter zeer weinig. Zo werd beloofd om in 2013 al een eerste reeks watergevoelige gebieden te beschermen die nog onbebouwd zijn, maar wel bijvoorbeeld in industriegebied of woongebied liggen. Dat zijn de fameuze signaalgebieden. Het is 2014, en nog altijd is er geen beslissing van de Vlaamse Regering.

Wat hebben we de voorbije jaren dan wel gedaan op het vlak van het waterbeleid? We hebben structuren vereenvoudigd. Het credo qua waterbeleid was dat er moest worden vereenvoudigd. Dat was natuurlijk het grote knelpunt in Vlaanderen met betrekking tot het overstromingsgevaar: die fameuze structuren. De bekkenbeheerplannen zijn eindelijk geïntegreerd in de stroomgebiedbeheerplannen. Bravo. Alsof we daarmee een vierkante meter grond in Vlaanderen hebben beschermd tegen overstromingen.

De slotsom is dat er nog veel werk voor de boeg is om Vlaanderen te beschermen tegen overstromingen, en vooral veel werk voor de volgende Vlaamse Regering. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Geachte leden, er is deze namiddag al heel veel gedebatteerd. De heer Sanctorum zei daarnet dat hij het zondagavond een tragikomisch stuk vond op de VRT. Ik vond het ook een tragikomisch stuk. Ik werd wat triest toen ik daar hoorde poveren hoeveel minder Vlaanderen investeert, hoeveel minder belangrijk de waterbeheersing is in Vlaanderen dan in Wallonië. Dat is manifest fout.

Ik heb deze namiddag al geprobeerd duidelijk te maken dat Vlaanderen een netwerk aan waterwegen beheert dat ettelijke keren langer is dan het Waalse: in totaal 1354 kilometer wordt beheerd door Waterwegen en Zeekanaal, terwijl dat voor Wallonië 400 kilometer is. Niet alleen is dat zo, maar zelfs als men uitrekent hoeveel er per kilometer wordt geïnvesteerd, dan blijkt dat we bijna 10.000 euro per kilometer meer investeren dan Wallonië.

Als dus een stuk wordt opgebouwd aan de hand van een compleet foutieve vergelijkingsbasis, dan kan ik niet anders dan daar enigszins ontgoocheld op terugkijken. Dat is wellicht ook de oorzaak van het debat dat hier vandaag wordt gehouden.

Ik probeer een aantal punten te overlopen.

Ik hoop dat ik niemand ervan hoeft te overtuigen dat Vlaanderen volop investeert in de bestrijding van wateroverlast. U mag de principes ter zake niet vergeten. Die zijn: vasthouden, bergen en afvoeren. Dat betekent dat er zeer nauw moet worden samengewerkt tussen het lokale niveau, mijn collega van Leefmilieu, minister Schauvliege, en ikzelf, maar ook tussen de diensten die op het terrein alle werken doen.

Als je de investeringen bekijkt die we nu doen en die we in de voorbije jaren hebben gedaan, dan zie je dat er vooral ook enorm is geïnvesteerd in dat vasthouden, in dat bergen, in dat werken met peilniveaus van bufferbekkens. Dat is net de reden waarom de hevige neerslag die er in de voorbije periode is geweest, steeds voldoende goed is opgevangen.

Zoals ik deze namiddag ook al heb gezegd, we investeren niet alleen in onze waterwegen. We investeren ook in de beveiliging van onze havens en van onze kust. Dat mag niet worden onderschat en heeft ook al heel positieve effecten gehad.

Collega's, ik erken, samen met jullie, dat er nog veel werk aan de winkel is. Ik zie dat nu, op dit ogenblik, de laatste loodjes worden gelegd om stuwen en sluizen van 100 of 150 jaar oud te vernieuwen. Zo zijn er tientallen in Vlaanderen. Dan beseft je dat er de voorbije honderd jaar wellicht te weinig is geïnvesteerd in datgene wat we nu moeten doen. Als minister bevoegd voor de infrastructuur heb ik de laatste zeven of tien jaar nog niets anders meegemaakt dan het versneld moeten investeren in een verouderde infrastructuur, die vernieuwd moet worden.

Een aantal mensen hebben mij hier geconfronteerd met quotes van mezelf. Ik heb in 2011 inderdaad met veel enthousiasme over het Denderbekken gezegd dat we in de budgetten voorzien en dat we een aannemer aanstellen. Ik wil dat de procedures vooruitgaan, zodat we die werken kunnen starten. Het is mij gelukt wat de budgetten betreft. Het is mij ook gelukt een aannemer aan te stellen. Maar het is mij in 2012 niet gelukt om de spade in de grond te krijgen. De redenen zijn al genoeg aan bod gekomen: we moeten inderdaad een MER maken; Geraardsbergen ligt in een beschermd gebied; in Aalst willen we er een stadsvernieuwingsproject van maken. Ik heb al deze redenen nooit ontkend. Ze werden zeer transparant, in alle mogelijke verslagen en rapporten, tot twee maanden geleden aan jullie, aan de hele wereld, aan alle mensen wereldkundig gemaakt.

Betekent dit dat we in afwachting van die globale vernieuwing niets hebben gedaan? Neen. Ik heb al gezegd dat er zeven maatregelen werden genomen voor het Denderbekken. Deze maatregelen moeten ervoor zorgen dat we bij hevige regen de grootste problemen de baas kunnen. Ze zullen niet kunnen verhinderen dat we die stuwen en sluizen moeten vernieuwen. Dat is absoluut noodzakelijk. Maar door goede debietregelingen en debietmeters, door waterkeringen die werden gebouwd, door het herstel van een bestaande dijk en door het leggen van zandzakjes als erosiebestrijdingsmaatregel proberen wij ervoor te zorgen dat de toestand beveiligd blijft.

Collega's, ik zal in de komende maanden samen met mijn diensten nog stevig doorwerken, want het is uiteraard noodzakelijk dat we dit jaar kunnen starten, zowel in Geraardsbergen als in Aalst. We zullen ervoor zorgen dat ook alle andere stuwen en sluizen gelijktijdig met die twee waarover het nu gaat, in werking kunnen treden. Het is ook absoluut de bedoeling om de dijkversterking rond Overboelare uit te voeren. Die zandzakjes zijn een zeer tijdelijke maatregel, dat weet iedereen. Andere maatregelen zijn niet tijdelijk. Het is de bedoeling om daar een nieuwe stevige dijk te bouwen. Daarvoor is een bouwvergunning noodzakelijk.

De samenwerking met Wallonië verloopt goed. Het is juist dat we de timings wederzijds moeten respecteren. Ik kan daar geen kritiek op leveren. Er is een commissie die dat zeer goed opvolgt. Ik ben ervan overtuigd dat onze administraties daarin goed werk leveren.

Collega's, we staan de komende jaren voor zeer grote investeringsprojecten, ook in waterbeheersing. Niet alleen in het Denderbekken maar ook aan de kust, in de Westhoek, in

het Leiebekken en rond de IJzer. De problemen in Vlaanderen zijn bekend. Er wordt volop geïnvesteerd.

Ik ben het niet eens met diegenen die denken dat de resolutie die in dit parlement werd goedgekeurd, onvoldoende wordt opgevolgd. Het zou nuttig geweest zijn dat in november iedereen in die commissie aanwezig zou geweest zijn, dan zouden we daar de oplijsting van de maatregelen gehad hebben.

We moeten proberen ervoor te zorgen dat de mensen in Vlaanderen de voeten droog houden. Maar dat betekent ook – en ik kijk hier in het bijzonder naar de mensen die de regio Geraardsbergen goed kennen – dat er geen bouwvergunningen worden verleend in waterzieke gebieden. Daardoor maak je de problemen nog groter. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, ik heb met veel aandacht naar uw antwoord geluisterd. U begon met een opsomming van de goede samenwerkingen die er zijn. Mag ik u hier oproepen om ervoor te zorgen dat de verschillende administraties veel beter met elkaar zouden samenwerken?

U hebt daarover een schrijven gekregen van de burgemeester van Geraardsbergen, die u daarover heeft ingelicht. Hij gaf het voorbeeld van een ingenieur van Waterwegen en Zeekanaal die in Geraardsbergen plannen kwam ontvouwen maar moest toegeven dat hij niet beschikte over de plannen en de meetgegevens van Aquafin. Hij moest ook toegeven dat die in feite onontbeerlijk zijn om een ernstige studie te kunnen maken. De burgemeester heeft dan beide instanties samengebracht en heeft moeten vaststellen dat hij sedertdien niets meer van hen heeft gehoord.

Ook wijlen provinciegouverneur André Denys verklaarde toen dat hij heel ontgoocheld was door de gebrekkige gang van zaken en ook moest vaststellen dat elke administratie vanuit zijn eigen ivoren toren aan het aanmodderen is. Vandaar mijn warme oproep. U kunt hier nu wel zeggen dat er goed wordt samengewerkt. Wat we hier al heel de namiddag trachten duidelijk te maken is: in vele vragen die hier gesteld zijn en in vele antwoorden van u op schriftelijke vragen, worden ons telkenmale, waarschijnlijk met de beste bedoelingen, een aantal conclusies, plannen en data voorgelegd, maar we kunnen er niet naast dat we vandaag, in januari 2014, ondanks die vele beloftes en die vele gedane uitspraken, nog maar bitter weinig te zien krijgen op het terrein, behalve dan de zandzakjes.

De heer Bart Martens: Minister, dank voor uw antwoord. U hebt wel geen antwoord geboden op het werklijstje dat ik de regering heb meegegeven: de twee treinen van signaalgebieden waarrond in de conceptnota was afgesproken dat die nog deze legislatuur zouden worden behandeld en waarvoor nog planningsinitiatieven zouden worden opgestart. Het is belangrijk om die gebieden definitief als waterbergend gebied te vrijwaren.

Ook de heroriëntering van het Rubiconfonds stond aangekondigd in de conceptnota die we in maart 2013 hebben goedgekeurd. Ik hoop ook dat daar nog werk van wordt gemaakt, want dat betekent een alternatieve financiering voor de planologische oplossing die we voor onze waterproblemen zullen moeten bieden.

Verder deel ik uw frustratie met betrekking tot de procedures. Ik stel alleen maar vast dat men al vijftien jaar bezig is aan een overstromingsgebied als Kruikeke-Bazel-Rupelmonde, van gigantisch belang voor het vrijwaren van het Zeescheldebekken tegen overstromingen. Antoine Denert heeft er al een heel lange baard van gekregen. Ik hoop dat de juridische procedures die nog lopen rond het verleggen van de pijplijn van Air Liquide, als ik me niet vergis, nog deze legislatuur kunnen worden beslecht en we ook daar spoedig het lintje kunnen gaan doorknippen. Zowel rond de Dender als rond de andere bekkens zijn die overstromingsgebieden broodnodig. De investeringen op het vlak van stuwen en dijken moeten we zo snel mogelijk aanpakken. De middelen mogen daarbij niet de limiterende factor zijn. De beveiliging tegen overstromingen moet absolute prioriteit krijgen, ook in onze begroting. We moeten zo snel gaan als de procedures ons enigszins toelaten.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, ik heb het debat heel de tijd goed aangehoord. Ik vond het eerlijk gezegd een scheldtirade tussen de traditionele partijen. Ik heb dat niet willen doen. Ik heb de problemen bij naam willen noemen. Ik zeg eerlijk dat ik positief in debat heb willen gaan omdat de problemen ter plaatsen te ernstig zijn om hierover een strijd te voeren en een politiek toneel op te voeren tussen de partijen. Ik vind dat eigenlijk ongehoord.

We hebben de problemen bij naam willen noemen, de problemen rond de administratieve mallemol maar ook de traagheid van een aantal dossiers die werden opgestart. Ik heb het dossier Overboelare genoemd, waarvoor pas in 2013 een studie werd opgestart. Minister, ik denk dat u toch moet toegeven dat er enige traagheid in zit.

Wat betreft de goede samenwerking met Wallonië: ik hoor u dat graag zeggen. U geeft altijd een opsomming: het water moet worden vastgehouden, gebufferd, men moet het bergen en dan afvoeren. Minister, hoe zit het nu in Wallonië? Heeft men daar dezelfde mentaliteit als wij? Wordt het water daar gebufferd? Ik heb nog altijd de indruk dat ze hun dijken hebben opgetrokken en hun burgers beschermd, maar het water wordt wel sneller naar Vlaanderen afgevoerd en wij moeten de problemen hier maar oplossen. Daar heb ik geen antwoord op gekregen.

Een andere belangrijke vraag betreft de tijdelijke maatregelen. Ik wil niet schertsend doen over die zandzakjes. Het is echter zielig te zien dat aan de ene oever zandzakjes liggen om de erosie tegen te gaan, en aan de andere oever geen enkele maatregel wordt genomen om de burgers bij wateroverlast te beschermen tegen het wassende water dat op hen afkomt.

Minister, ik zou graag vernemen welke concrete maatregelen u wilt nemen om de problematiek in Overboelare aan te pakken. Uiteindelijk zult u pas in 2018 een concrete maatregel kunnen uitwerken. Welke tijdelijke maatregelen zult u ondertussen nemen?

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb duidelijk gehoord dat het dossier u na aan het hart ligt. U bent erin geslaagd enige klaarheid met betrekking tot de stand van zaken van de procedure te creëren.

We moeten rekening houden met de realiteit, die procedures omvat. Er moet overleg met de lokale actoren zijn. Nieuwe processen kunnen dit alles eventueel doorkruisen. Daar moet zeker oog voor zijn. We moeten alles doen om de zaken maximaal op elkaar af te stemmen.

Ik wil ook nog even op uw laatste opmerking ingaan. U wilt het signaal geven geen bouwvergunningen meer te verlenen voor plaatsen met waterproblemen of problemen met de watertoets. Dat is een belangrijk signaal om bijkomende overstromingen in risicogevoelige gebieden in de toekomst te vermijden. Ik hoop dat iedereen die het moet horen dit signaal oppikt. Ik hoop eveneens dat hierop het nodige toezicht zal worden uitgeoefend.

De heer Hermes Sanctorum: Minister Schauvliege, u hebt geen antwoord gegeven op de vraag over de lijst met prioritair signaalgebieden. De eerste reeks zou eind 2013 aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Dat is nog niet gebeurd. U zult daar blijkbaar zo meteen een antwoord op geven.

Minister Crevits, u hebt deze namiddag al heel wat kritiek te verduren gekregen. Ik zou graag met een positieve oproep eindigen.

U moet in voldoende budgetten voorzien. Ik heb het niet enkel over de stuwen en de dijken. Ik heb het over het hele pakket aan maatregelen die op korte termijn moeten worden gerealiseerd. Er is duidelijk een budgetteringsprobleem. Dat is ook het bericht dat u van de burgemeesters uit de streek en van de provinciegouverneur hebt gekregen. U moet in voldoende budget voorzien om het totaalpakket aan maatregelen te kunnen financieren. Op die manier kunnen we overstromingen in de Denderstreek in de toekomst zo veel mogelijk vermijden.

Er is een fundamenteel vertrouwensprobleem ontstaan. Ik wil u oproepen om het vertrouwen te herstellen. De mensen in de Denderstreek zijn duidelijk kwaad. De lokale besturen zijn ook kwaad. De burgemeesters hebben u al meermaals brieven gestuurd. De provinciegouverneur heeft ook al aan de alarmbel getrokken. Ik stel voor dat u een poging onderneemt om het vertrouwen te herstellen. Dat is in ieders belang.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Minister Schauvliege zal straks nog op een aantal punten ingaan.

Zelf wil ik nog onderstrepen dat ik het niet aanvaard dat sommigen in dit halfroond het hele beleid van de Vlaamse Regering met betrekking tot wateroverlast tot enkele zandzakjes willen herleiden. Heel wat Vlaamse volksvertegenwoordigers en fractievoorzitters hebben net aangetoond welke immense investeringen de Vlaamse Regering tijdens deze legislatuur op veel plaatsen heeft gedaan en nog zal doen om tot een mogelijke beheersing van de wateroverlast te komen. Ik ben het niet eens met de mensen die hierover populistische uitspraken willen doen die ocharm op een enkel televisiebeeld zijn gebaseerd.

Wat dat beeld zelf betreft, wil ik voor allicht de vijfde keer deze namiddag herhalen dat de mensen op het terrein ook om deze werken hebben gevraagd. Het doel van de werken bestaat eruit een geërodeerde dijk te herstellen. Het college van burgemeester en schepenen heeft hier een positief advies op gegeven. De werken zijn ondertussen uitgevoerd.

Het zijn trouwens niet de enige werken, mevrouw Van den Eynde. Ik heb er zeven uiteengezet, die ervoor moeten zorgen dat we het water kunnen beheersen, ook in die regio.

Mijnheer Sanctorum, u zegt dat er een probleem is van vertrouwen. Vertrouwen is inderdaad heel belangrijk. Het is ook heel belangrijk dat als er een knelpunt is in een dossier, waardoor je de timing waar je rotsvast in gelooft, niet haalt, je dat open communiceert. Ik heb dat ook altijd gedaan, laatst nog in november toen dit dossier uitgebreid aan bod kwam in het parlement. We hebben heel open en transparant gezegd waar we stonden en op welke manier de timings moesten worden ingevuld.

Mensen in Overboelare weten dat ook. Ik heb de actiegroepen op mijn kabinet ontvangen, er zijn negen woningen onteigend. Ik weet dat er groepen zijn die liever nog veel meer woningen zouden onteigenen en er een groot overstromingsgebied zouden van maken. Daar ben ik het niet mee eens, dat is niet mijn keuze. Ik wil daar een nieuwe dijk bouwen, daar moet ik wel een vergunning voor krijgen, natuurlijk. We moeten samen met het lokaal bestuur afspreken hoe die er precies moet uitzien. Daarvoor is veel overleg nodig.

Minister Schauvliege is naar het schepencollege van Geraardsbergen geweest om toelichting te geven bij alle dossiers. Ik wil dat gerust ook nog eens doen, maar kom me niet zeggen dat ik geen vertrouwenwekkende daden stel. Het is inderdaad soms moeilijk om een timing te halen. Dat betekent niet dat we niet aan het dossier werken. Als ik zeg dat de spade dit jaar in de grond gaat, is dat omdat ik erop vertrouw dat dat ook zal gebeuren. We staan ook al een stuk verder in de procedure dan twee jaar geleden.

Ik had gehoopt dat we twee jaar geleden hadden kunnen starten. Ik heb er onvoldoende rekening mee gehouden dat dit toch een heel complex dossier is. Maar iedereen staat nu klaar, de budgetten zijn gepland, en ik hoop dat het in de komende periode kan gebeuren.

De heer Marius Meremans: Minister, u hebt alleszins gelijk. In de populistische aanpak van het beeld van de zandzakjes kan ik u bijtreden. Het is een beeld dat natuurlijk blijft hangen. Het voordeel van dit debat is dat de Dender weer op de agenda is geplaatst. Het is duidelijk dat u dit ter harte neemt, en dat we hier allemaal achter staan. Ik ben dus deels gerustgesteld.

Het feit dat de regering werk maakt van de procedure om de voortzetting van de werken op de Dender aan te pakken, zal zeker ten goede komen aan de volgende Vlaamse Regering. Dan moeten we sneller vooruitgaan met die werken op de Dender.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Vandaag ging het debat vooral over de Dender. In de commissie overlopen we geregeld heel nauwgezet alles wat er in deze legislatuur is gebeurd met de aanpak van wateroverlast.

Na 2010 is er een resolutie goedgekeurd in het parlement met tien concrete aanbevelingen. Al die aanbevelingen worden telkens in de commissie overlopen. Daaruit blijkt dat er heel veel is gebeurd en dat alles absoluut op schema zit. Dat heeft Bart Martens, voorzitter van de commissie, daarstraks mooi geïllustreerd. Het is jammer dat een element in dit debat uit de context wordt gehaald, maar dit wil ik hier uitdrukkelijk herhalen.

De signaalgebieden en het Rubiconfonds zijn een gedeelde bevoegdheid met minister Muylers, bevoegd voor ruimtelijke ordening. We hebben de timing gehaald in die zin dat de concrete maatregelen in december al naar de Inspectie van Financiën zijn gestuurd. Op heel korte termijn zal het aan de Vlaamse Regering kunnen worden voorgelegd. Beide dossiers, signaalgebieden en Rubiconfonds, zijn aan elkaar gebonden. Dat is ook de informatie die ik van minister Muylers heb ontvangen.

Minister Hilde Crevits heeft verwezen naar zeven concrete acties die ze neemt op de Dender, en dus niet alleen de karikatuur die wordt gemaakt van de zandzakjes.

Ik wil nog toevoegen dat naast de investeringen voor de onbevaarbare waterloop er ook extra is geïnvesteerd in de buffercapaciteit, voor bijkomende wachtbekkens rond het Denderbekken. In deze legislatuur is daarvoor 25 miljoen euro vrijgemaakt. De afgelopen drie jaar is de buffercapaciteit rond het Denderbekken met 20 procent toegenomen. Dat moet voor extra bescherming zorgen. Het lijkt me belangrijk genoeg om dat te vermelden.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik blijf toch op mijn honger zitten: hoe zit het met de goede samenwerking met Wallonië? Ik hoor wel zeggen dat Vlaanderen maatregelen neemt om de buffercapaciteit te verhogen – 25 miljoen voor de aanleg van wachtbekkens –, maar wat doet Wallonië? Buffert Wallonië, of wordt het water zomaar rechtstreeks naar Vlaanderen gestuurd? Daar verneem ik niets over.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw, ik dacht dat ik daar in de loop van het debat op had geantwoord. Wij zitten met Wallonië samen om de werken op elkaar af te stemmen. Zo moeten wij, als het over de Dender gaat, ervoor zorgen dat wij niet een toestand krijgen waarin stroomopwaarts is vernieuwd maar stroomafwaarts niet. Deux-Acres is de sleutel. Wij moeten ervoor zorgen dat onze stuwen zijn vernieuwd op het moment dat bij hen de laatste stuw, die voor de verbinding tussen Wallonië en Vlaanderen zorgt, is vernieuwd.

Voorts is er ook samenwerking inzake het openzetten van de kleppen: men moet er steeds voor zorgen dat men de hoeveelheid water doorlaat die de stroomafwaarts gelegen zones aankunnen. Na de vorige wateroverlast, van 2010, kwam er kritiek dat men het water van de Zenne en de Dender te snel liet doorstromen. Er zijn in dat verband goede afspraken gemaakt. Zelf neem ik niet deel aan die vergaderingen, maar men zegt me dat het ambtelijk overleg zeer goed verloopt en dat voor de uitvoering van de werken zeer goed wordt samengewerkt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Wenst iemand tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie of een motie van wantrouwen in te dienen?

– *De meerderheid, Open Vld, het Vlaams Belang en Groen kondigen aan een motie te zullen indienen.*

De moties moeten uiterlijk om 16.45 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.13 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.18 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de reactie van de transportsector op de regeringsbeslissing inzake de trajecten voor de proeven met ecocombi's

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik wil nog eens een vraag stellen over het proefproject voor lange zware vrachtwagens. Ik heb dat in de commissie eens een neverending story genoemd. Ik hoop dat het wel een ending story is. Het project heeft al een heel traject doorlopen.

Het begon in 2007 met een voorstel van resolutie. Er zijn heel wat decreten, samenwerkingsovereenkomsten en uitvoeringsbesluiten vastgesteld. Net voor het kerstreces heeft de Vlaamse Regering het laatste uitvoeringsbesluit vastgelegd. Daarmee werd duidelijk welke trajecten mogelijk waren en welke niet.

Ik was verwonderd toen ik vorige een bericht las van de transportfederatie en Transport en Logistiek Vlaanderen (TLV). Ze reageerden met gemengde gevoelens. Het project valt kleiner uit dan ze hadden gehoopt. Veel transporteurs menen dat het uitgestippelde netwerk niet of nauwelijks aansluit bij de proeftrajecten waarop ze hadden gehoopt.

Ik verkeerde altijd in de veronderstelling – u hebt dat ook gezegd in de commissie – dat er veel overleg was met de sector. De transporteurs opperen dat dit proefproject voor hen niet economisch rendabel zal zijn. Dat is een belangrijke bekommernis. Het proefproject is voor ons het moment om te evalueren of er effecten zijn op verkeersveiligheid, mobiliteit en infrastructuur. Daarna komt er een definitieve beslissing.

Minister, ik ben bezorgd. Ik hoop dat er geen nieuw obstakel in het project is geslopen. Graag wat meer uitleg over het proefproject en over de houding van de transportsector.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Jans, uw vraag geeft me de gelegenheid om een en ander uit te klaren.

Er is meermaals overlegd met de sector. Dat kan ook niet anders. Er was overleg met Transport en Logistiek Vlaanderen (TLV), de Fédération royale belge des Transporteurs et des Prestataires de services logistiques (FEBETRA) en de Union Professionnelle du Transport en de la Logistique (UPTR). De reden waarom zij slechts gematigd reageren, is dat zij liever een zeer uitgebreid netwerk zouden hebben, maar het gaat hier over een proefproject. We willen de effecten leren kennen. Ze gaan ermee akkoord dat een aantal trajecten nu uitgesloten zijn. Ze willen natuurlijk de deur openhouden. Als na de evaluatie zou blijken dat het ruimer kan, moet dat mogelijk zijn. Ik heb daar geen probleem mee.

Ik wil het proefproject heel graag doen op een beperkt wegennet met strakke toetsen inzake verkeersveiligheid. We zitten in de eindfase. Na het decreet en het besluit van de Vlaamse Regering moet er nu nog een ministerieel besluit komen. Dat wordt heel nauw met de sector

overlegd om ervoor te zorgen dat in de lente de vergunningsaanvragen kunnen worden ingediend.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik hoop dat u in de lente inderdaad de vergunningen kunt uitschrijven. Het is belangrijk voor mij dat de trajecten van het proefproject representatief zijn. We willen na twee jaar een evaluatie maken. Als de transportsector voorbehoud maakt, vraag ik me af of de trajecten representatief zijn.

Ze mogen bijvoorbeeld niet door de Kennedytunnel. Dat begrijp ik. Dat heeft met veiligheid te maken. De haven van Zeebrugge is niet goed bereikbaar of wordt afgesloten omdat ze niet over de N49 mogen rijden. Ze stellen vragen over de representativiteit. Zullen we dan wel de juiste conclusies kunnen trekken na twee jaar?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Eerst en vooral zijn wij blij dat het project van de lange zware voertuigen of ecocombi's eindelijk van start kan gaan met proefprojecten. Wij waren daar vragende partij voor. Wij hebben in de commissie altijd gepleit voor trajecten, die ondertussen bekend zijn, waar een aantal criteria werden meegenomen, zoals aandacht voor veiligheid, efficiëntiewinsten en een duidelijke verhoging van het aantal transporten met lange zware voertuigen.

Een van onze bekommernissen was altijd om de lange zware voertuigen zo veel mogelijk in te zetten op langere trajecten. En daarvoor is het grensoverschrijdende verkeer natuurlijk ook van belang, zodat lange zware voertuigen effectief tussen meerdere landen in Europees verband die trajecten kunnen afleggen.

Minister, ik weet dat het een bevoegdheid van Europa is, maar hebt u zicht op de stand van zaken in dat verband? Zit er op Europees vlak al vordering in de mogelijkheid van grensoverschrijdende transporten met lange zware voertuigen?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Ik ben net heel blij dat men in de keuze van de trajecten vrij restrictief is geweest, vooral vanuit het oogpunt van verkeersveiligheid. Als het proefproject de test op dat vlak zou doorstaan, hoop ik dat men dan ook heel restrictief is in het toepassen van de andere routes voor lange zware vrachtwagens. U spreekt over de Kennedytunnel. Dat lijkt mij qua verkeersveiligheid geen evidentie.

Ik ben tevreden dat men in een beperkte, vrij gecontroleerde omgeving die proef gaat uitvoeren.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Mevrouw Jans, ik begrijp niet goed dat u in dezen de lijn van de transporteurs volgt. U weet dat wij altijd een koele minnaar geweest zijn van wat ik monstertrucks en supertrucks noem – het woord 'ecocombi' vind ik zeer misleidend. Ik kan de minister in dezen wel degelijk volgen, in die zin dat ze zeer restrictief optreedt en dat verkeersveiligheid hier absolute prioriteit heeft om de trajecten af te bakenen.

Wat het grensoverschrijdende aspect betreft: Zwitserland heeft op dit moment al een wet aangenomen die dergelijke vrachtwagens op zijn netwerk verbiedt.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik vind wel dat we moeten doorgaan met het project van de ecocombi's. Het haalt een deel van het vrachtverkeer van de weg, omdat je meer ineens kunt vervoeren. Het is trouwens ook een internationale tendens. Je kunt er wel een aantal randvoorwaarden aan koppelen, maar ik vind dat ecocombi's het voordeel van de twijfel verdienen en een faire kans moeten krijgen.

Minister Hilde Crevits: Collega's, wat wij nu in een eerste fase willen doen in Vlaanderen, is een proefproject om de effecten op verkeersveiligheid en dergelijke te kunnen meten. Het zal dus sowieso een intra-Vlaams traject zijn, mevrouw Smaers, waar strenge eisen gesteld worden inzake veiligheid, omdat we net de effecten willen meten.

Mijnheer Keulen, het is absoluut de bedoeling om daarmee door te gaan. Het is ook een moeilijk dossier, omdat er federale en Vlaamse zaken nodig waren. Maar we zitten nu aan het ministerieel besluit, en het is mijn absolute wens dat heel binnenkort de eerste vergunningen aangevraagd kunnen worden.

We moeten daar nu een beetje zorgzaam in zijn. Langs de ene kant is er heel wat weerstand, maar langs de andere kant is het ook een opportuniteit, mijnheer Rzoska. Twee lange zware vrachtwagens zijn drie gewone vrachtwagens. Je hebt dus minder rollend materieel nodig. Voor mij is het belangrijk om het een kans te geven en de effecten zeer goed te meten. En dan kunnen we definitief beslissen of we die lange zware vrachtwagens al of niet in ons verkeer zullen toelaten, en zo ja, waar. Ik zal daar nu geen voorafnames op doen, want dat zou slecht zijn voor het proefproject.

Mevrouw Lies Jans: Het is zeer belangrijk dat dat proefproject nu op een goede en veilige manier gerealiseerd kan worden. Ik pleit zeker niet voor onveilige trajecten, maar uiteindelijk moeten de transporteurs wel op die trajecten gaan rijden, en om het proefproject goed te kunnen evalueren, heb je ook de transporteurbedrijven nodig die die trajecten zullen afleggen. Daar moet dus zeker naar een goed evenwicht gezocht worden.

Als u stelt dat de transportsector u heeft meegedeeld dat hij zeker verder mee in de proefprojecten zal stappen, dan is mijn bekommernis eigenlijk onterecht. Ik hoop dat we over twee jaar een goede evaluatie kunnen maken van de proefprojecten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de filecijfers voor 2013 van Touring en de nood aan structurele maatregelen om de fileproblematiek aan te pakken

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, collega's, mobiliteit – ik heb dat ook al gezegd bij de begrotingsbesprekingen – is de achilleshiel van deze Vlaamse Regering. Een heel pak zware mobiliteitsdossiers zijn blijven liggen: Oosterweel, de noord-zuid in Limburg en een pak missing links. Het is een volle Vlaamse bevoegdheid, het is dus niet de federale overheid die ons parten speelt, noch de PS of de Waalse Regering. U hebt het zelf in handen.

En eigenlijk is het schrijnend, want Touring heeft de nieuwste filecijfers bekendgemaakt. Op een tijdspanne van vier jaar is er een verdubbeling. Als we dat uitsmeren over het aantal uren voor 2013, komen we uit op 937 uur met meer dan 100 kilometer file, dat is 30 procent meer dan in 2012, op 235 uur met meer dan 200 kilometer file, dat is een stijging met 66 procent, en op 36,5 uur met meer dan 300 kilometer file, of een toename met 20 uur ten opzichte van vorig jaar.

Minister-president, u bent heel aandachtig aan het luisteren, maar uw regering is echt een fileregering, zowel op de weg als in de zorg als voor een plaats in de scholen.

De cijfers van Touring spreken voor zich. Ik ben heel erg benieuwd – en samen met mij ook heel wat mensen uit de bevolking en uit de ondernemerswereld – naar uw reactie, minister. U kunt ermee lachen, maar dit is de periode van de balans, van het opleveren van het werk en er is wat dat betreft in deze legislatuur veel te weinig gebeurd voor de zware mobiliteitsdossiers. Ik ben heel erg benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Keulen, ik zal starten met een zinnetje uit het persbericht van Touring, want u hebt het over evaluaties. Touring zegt in het persbericht: “We hebben eindelijk een mobiliteitsminister die de realiteit onder ogen ziet en werk maakt van een aantal belangrijke maatregelen zoals spits- en weefstroken.”

Misschien een beetje meer enthousiasme in het parlement? (*Gelach*)

Ik had wat meer reactie verwacht, maar ik weet niet of iedereen aan het luisteren was. Het is een heel belangrijke zin in het persbericht. Iedereen is nu wakker, merk ik. (*Opmerkingen*)

Wat ik een beetje spijtig vind, is dat Open Vld van de filecijfers van Touring gebruik maakt om het harde werk dat deze regering doet om onze wegen in een goede staat te krijgen, om de snelwegen in optimale conditie te krijgen en om innovatief om te gaan met de capaciteit die er is op de wegen, van tafel te proberen vegen. Dat is compleet onterecht en dat erkent Touring ook.

Laten we de filecijfers zelf eens bekijken. Als we de spitsdagen nemen, zien we dat acht van die topdagen voor files in 2013 te wijten zijn aan de weersomstandigheden en drie ervan zijn onmiddellijk gelinkt aan sneeuw – u herinnert zich die zware sneeuwdagen nog wel. Effecten van het weer op de filevorming zijn zowel hier als in de commissie al uitgebreid aan bod gekomen. Een aantal van die dagen zijn sowieso te wijten aan wegenwerken. Een derde oorzaak heeft te maken met de combinatie van de weeromstandigheden met ongevallen die gebeuren. En daarover zegt Touring ook heel terecht dat we ervoor moeten zorgen dat de snelwegen na ongevallen sneller kunnen worden vrijgemaakt.

Ik ben daaraan heel hard aan het werken, dat weet u, mijnheer Keulen. Een van de zaken die we graag zouden installeren, is een meldkamer voor ongevallen. Uw Open Vld-collega Turtelboom kan daar een belangrijke bijdrage aan leveren, net zoals de federale minister van Binnenlandse Zaken, om alle diensten echt aan te zwepen, ook de federale diensten, om in dat bad te springen en om ervoor te zorgen dat er op het terrein, als er ongevallen gebeuren, nog veel sneller en intenser wordt samengewerkt.

Daarnaast, mijnheer Keulen, erken ik dat er nog een aantal grote investeringen moeten gebeuren. U hebt terecht gealludeerd op Oosterweel. Wij willen daarin absoluut ook nog beslissen. U mag de filecijfers die er zijn, niet herleiden tot het ontbreken van deze ene grote investering. In tegendeel, als we de oorzaken bekijken, gaat het soms over wegenwerken, soms over sneeuw en soms over een combinatie tussen weersomstandigheden en andere zaken.

De heer Marino Keulen: Minister, u citeerde Touring in uw eerste zin en niemand reageerde. Dat viel op. Woorden wekken, maar voorbeelden strekken. Als we natuurlijk in vier jaar tijd een verdubbeling meemaken van de files, zijn de cijfers onloochenbaar.

U hebt zeker een aantal zaken goed gedaan, ook dat is onloochenbaar. Ik zal het licht van de zon niet ontkennen. Ik denk aan het inhalen van een deel van de onderhoudsachterstand en zelfs het bijkomend aanleggen van fietspaden. Maar voor die dossiers waar welvaart van afhangt en dus afgeleid ook welzijn, waar jobs mee gemoeid zijn en economische groei, zijnde de zware mobiliteitsdossiers, bent u met uw regering geen meter opgeschoten, bij gebrek aan eenheid in de regering en bij gebrek aan daadkracht. De heer Eric Van Rompuy, uw eigen fractiegenoot, zei in een interview in De Morgen dat het DNA van deze Vlaamse Regering op dat vlak niet goed zat.

Er was een scheidingslijn tussen sp.a aan de ene kant en aan de andere kant CD&V en N-VA. En de Vlaming zal het geweten hebben. Het fileleed is verdubbeld, die cijfers vallen niet te ontkennen.

Europa heeft becijferd dat de files in België ons op jaarbasis 8 miljard euro kosten. Wie de Belgische structuur kent, weet dat die files niet in Wallonië staan, bij gebrek aan economische activiteit. Ze hebben ook iets meer autostrades, door de vroegere wafelijzerpolitiek. Het zijn dus Vlaamse cijfers: de filegesel kost ons jaarlijks 8 miljard euro. Bedrijven trekken weg uit Antwerpen door de onbereikbaarheid van de havenstad, vanwege die chronische files. Daar geeft u weinig reactie op, minister, omdat u ook te weinig argumenten hebt.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik wil me er niet over uitspreken of we nu lange files hebben, langere files of nog langere files, het feit is dat ons land wordt geconfronteerd met veel files en elke file is er één te veel. Deze regering heeft inderdaad werk verricht voor het onderhoud van de wegen, zoals de minister heeft aangehaald. Er zijn initiatieven genomen.

Ik wil met sp.a blijven benadrukken – u weet dat, minister – dat we verder moeten bouwen aan een goed, comfortabel en stipt openbaar vervoer. Het heeft weinig zin om mensen aan te moedigen om tram of bus te nemen als ze niet weten of ze 's avonds nog met tram of bus thuis geraken. Het heeft weinig zin om mensen met tram, bus of trein naar het werk te sturen, als je niet kunt garanderen dat mensen een aansluiting hebben van de tram op de trein of omgekeerd, waardoor ze later op het werk of thuis dreigen te komen. Ik pleit ervoor dat deze en een volgende regering blijft inzetten op de kwaliteit, de stiptheid en het comfort van het openbaar vervoer. Het is volgens mij de belangrijkste duurzame factor om files naar beneden te halen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mijnheer Keulen, ik heb echt de indruk dat Open Vld vandaag haar verkiezingslogos aan het uittesten is in het parlement. U doet de uitspraak dat er geen vooruitgang is in Vlaanderen. *(Opmerkingen)*

Zijn dat de feiten? De Vlaamse Regering en alle partijen in de Vlaamse Regering hebben duidelijk hun verantwoordelijkheid genomen. Het ene dossier is al moeilijker dan het andere, dat geeft iedereen toe. Maar als u zegt dat mobiliteit een volledig Vlaamse bevoegdheid is, verwijst ik nog eens naar de overkant. De uitbouw van het spoorwegennet is een federale bevoegdheid, waarvoor u als Open Vld ook eens uw verantwoordelijkheid zou moeten nemen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik hoop dat u me gelooft wanneer ik zeg dat ik geen verkiezingspraat verkoop. Ik ben wel een beetje ontgoocheld. De heer Keulen heeft immers een punt. De filecijfers nemen dramatisch toe. U zegt dat we goed bezig zijn en dat de files te wijten zijn aan het weer en aan de wegenwerken. Ik hoop dat u dadelijk tijdens een twee poging met een beter antwoord op de proppen zult komen. Uw antwoord doet me denken aan een sportman die slechte resultaten boekt maar wel hard heeft getraind. Die slechte resultaten zijn dan te wijten aan het weer of andere omstandigheden.

Nogmaals, ik begrijp uw antwoord niet maar wat me nog meer interesseert, is de vraag wat u zult doen om de files weg te werken. Ik neem aan dat u geen invloed hebt op het weer. De bezorgdheid en de opmerking van de heer Keulen hebben niet zozeer met de verkiezingen te maken dan wel met de dagelijkse realiteit waar de Vlamingen mee worden geconfronteerd.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, ik ga niet dieper in op de cijfers van Touring die we in de pers hebben gelezen.

In de commissie hebben we het al vaker gehad over het onderzoek naar het verplaatsingsgedrag van de Vlamingen. We hebben daarover gediscussieerd in de commissie.

U kunt niet ontkennen dat de grote omslag onder uw beleid er op dit moment nog altijd niet is. U hebt op dat vlak heel wat ambities uitgesproken en die geregeld herhaald. Wanneer we die cijfers echter naast de filecijfers leggen, dan zal het aan een volgende Vlaamse Regering zijn om die fundamentele omslag te maken. Heel wat mensen die in de file staan, zouden mogelijks bij een comfortabel alternatief voor het woon-werktraject hun wagen aan de kant laten staan.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: De CD&V-fractie krijgt geregeld het verwijt van de oppositie dat zij te luid applaudisseert voor minister Crevits. Men verwijt ons een fanclub te zijn. Nu we ons rustig houden, krijgen we ook verwijten.

In het persbericht van Touring staat duidelijk dat we in Vlaanderen eindelijk een mobiliteitsminister hebben die de realiteit onder ogen ziet en die werk maakt van een aantal belangrijke maatregelen zoals de aanleg van spitsstroken en weefstroken. De fanclub van de minister is dus blijkbaar uitgebreid met Touring. Wij ontkennen niet dat er files zijn, mijnheer Keulen. Wij hebben net met een aantal collega's uit onze fractie een actie opgezet: www.fileidee.be. U hebt er ongetwijfeld van gehoord. Wij zijn bij de Vlaming gaan vragen hoe we nog verder kunnen werken aan een oplossing voor de files. Het is immers een en-verhaal. In het persbericht van Touring staan een aantal zaken zoals incidentmanagement, versterking openbaar vervoer, multimodale knooppunten. En ik kan u er nog een aantal opsommen. Morgen hebben we in de commissie een hopelijk interessante discussie over de wegbeprijzingen en het rekeningrijden naar aanleiding van het rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Dat komt hier niet aan bod, maar het is een minstens even belangrijk element.

Wat het thuiswerk betreft, is mijn vraag of u daar al verder met minister Bourgeois werk van hebt gemaakt. Kunnen onze ambtenaren meer thuiswerk doen? Wat zijn daar eventueel de mogelijkheden?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Rzoska, ik ben het ermee eens dat we een beleid moeten voeren dat het autoverbruik zeker voor korte verplaatsingen ontmoedigt. Dat in relatie brengen met de snelwegfilecijfers, is echter een beetje moeilijk. Ik kan verwijzen naar het mobiliteitsbudget, de carpoolparkings en het hele beleid onder de loep nemen. Ik ben het helemaal eens met het uitgangspunt om minder vaak de wagen te nemen, zeker voor korte verplaatsingen, en meer gebruik te maken van het openbaar vervoer. Deze vraag gaat echter over de filecijfers. Als men twee jaren met elkaar vergelijkt en het volume auto's op de snelwegen blijft hetzelfde terwijl er het ene jaar meer files zijn dan het andere jaar, dan moet men naar de oorzaken daarvan zoeken. Touring zelf geeft drie oorzaken: een aantal zware ongevallen, weersomstandigheden en wegenwerken.

Als u nu vraagt: "Hilde Crevits, zult u dit jaar wegens die filecijfers de grote werven op de snelwegen verminderen?", dan is mijn antwoord: "Nee, absoluut niet." We moeten in 2015 een snelwegennetwerk hebben dat in goede staat is. Dat veroorzaakt inderdaad files, maar toch gaan we ermee door.

Moet er, mijnheer Keulen, extra infrastructuur komen? Ja. Maar als u zegt dat er geen is gekomen, dan is dat niet juist. De noord-zuidverbinding in de Kempen wordt gelegd, de ring in Gent wordt vervolledigd. Hopelijk starten straks de werken voor 12 kilometer snelweg rond Brugge. U mag aan de hand van één dossier niet zeggen dat de Vlaamse Regering niet in extra capaciteit heeft geïnvesteerd, want dat is niet juist.

Het gaat hier over filecijfers op snelwegen waarvan je weet dat de verkeersvolumes gelijk gebleven zijn en dat er toch extra filedagen geweest zijn. We moeten de oorzaken achterhalen en proberen die te beheersen. Incident management is uiteraard een van de zaken waarin we absoluut moeten investeren.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, collega's, mevrouw Jans, mijn bron is de organisatie Touring. Dat is een Vlaamse middenveldorganisatie, met heel veel expertise op het vlak van mobiliteit. Dat is dus geen verkiezingslogan. Zij maken de vaststelling dat er op vier jaar tijd een verdubbeling is van de files. Ik zou daar niet zo licht overheen gaan.

Mevrouw Jans, al wat u de Federale Regering verwijt, verwijt u de Vlaamse Regering niet, namelijk het ontbreken van daadkracht en eenheid. Vandaag is er van de zware mobiliteitsdossiers in Antwerpen, Limburg en in de rest van Vlaanderen nochtans niets terechtgekomen.

Het nieuwe decreet dat moet komen om grote infrastructuurwerken in Vlaanderen nog een kans te geven, is al zo lang aangekondigd. In Nederland hebben ze daar negen, of liever elf maanden over gedaan. In Vlaanderen was er in de commissie-Sauwens een groot draagvlak. Op negen maanden tijd hadden we onze werkzaamheden afgerond. We wachten nu al vier jaar. Er gebeurt niets. De CD&V heeft de portefeuille openbare werken nu tien jaar onder haar verantwoordelijkheid. Wat is het resultaat als het gaat over de zware mobiliteitsdossiers, de dossiers die welvaart en economische groei bepalen? Veel te weinig. Veel, veel te weinig. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de laadinfrastructuur voor personenwagens op CNG (compressed natural gas – aardgas onder druk)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, vandaag wordt het Autosalon geopend. Gewoonlijk krijgen we rond die periode reclame in de bus met de kortingen en premies die op het Autosalon kunnen worden verkregen. Ik wil de aandacht vestigen op een goede actie van de Belgische aardgasfederatie. Zij geven naar aanleiding van het Autosalon een korting van 2000 euro. Op die manier compenseren ze de meerprijs die er nog is ten opzichte van een dieselwagen en een benzinewagen.

Dat is goed, want voor CNG zijn er al een aantal goede zaken ondernomen door de Vlaamse Regering. Zowel het in bedrijf stellen als de verkeersfiscaliteit is effectief vergroend. Ik denk dat de Vlaamse Regering een tandje bij zou kunnen steken in verband met de laadinfrastructuur. Dat is op dit moment nog een knelpunt, waardoor er in België nog maar zevenhonderd wagens rijden. In het buitenland, zoals Duitsland en Italië, zijn dat er veel meer. Het zou goed zijn indien er, minister, in de concessie van tankstations langs de autosnelwegen een wijziging kon worden aangebracht en dat er CNG-tankstations zouden kunnen worden geïnstalleerd langs de autosnelwegen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer de Kort, de Vlaamse Regering stelt een ecologiepremie ter beschikking voor wie in een CNG-installatie wil investeren. Op dit ogenblik is dat niet standaard vervat in het concessiebeleid langs de snelwegen omdat er nog wat knelpunten zijn.

Er zijn verkennende gesprekken geweest tussen de petroleumsector en mijn diensten. Als je zo'n laadpunt wilt installeren, moeten er aardgasleidingen aanwezig zijn. Dat is nog niet overall optimaal georganiseerd. Op dit ogenblik gaan we na of dat in de toekomst gemakkelijker zou kunnen gaan. Er wordt dus actief aan gewerkt. De reden dat het nu nog niet standaard wordt ingepland, is omdat niet altijd de juiste leidingen aanwezig zijn.

De heer Dirk de Kort: Minister, het is goed dat er werk van wordt gemaakt. Carpoolparkings liggen ook vaak in de buurt van autosnelwegen. Kan men nagaan of ook carpoolparkings in aanmerking komen voor een CNG-installatie? Het zou goed zijn dat een investering in een CNG-installatie in combinatie met een carpoolparking zou kunnen gebeuren.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, ik ondersteun de vraag van de heer de Kort. Minister, ik wil u ook wijzen op een voorstel van Europese richtlijn rond de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen. Het voorstel is een klein jaar geleden gedaan. Ik weet niet wat hierover ons standpunt in de Europese Raad is, maar ik vind dat we het voorstel maximaal moeten ondersteunen omdat we anders in een soort van 'kip-ei'-situatie terecht dreigen te komen. Consumenten aarzelen met de aanschaf van een elektrische wagen of een CNG-wagen omdat er geen laadinfrastructuur is en er wordt niet geïnvesteerd in laadinfrastructuur omdat er onvoldoende wagens op die brandstof rondrijden. Die 'kip-ei'-situatie moet worden doorbroken. Minister, ik roep u dus op om maximaal steun te geven aan dat voorstel van richtlijn rond de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, minister, collega's, op 16 oktober 2012 hebben we een voorstel van resolutie ingediend betreffende het stimuleren van aardgas als brandstof voor voertuigen. Een paar weken geleden stond dit geagendeerd in de commissie Leefmilieu maar spijtig genoeg is de bespreking en de stemming uitgesteld omdat er zo weinig collega's aanwezig waren.

Minister, aardgasvoertuigen – de logica zelf – kunnen alleen worden gebruikt als er in de omgeving een aardgasvulstation aanwezig is. Overheden kunnen een belangrijke rol vervullen door enerzijds vraag te creëren en anderzijds de komst van aardgasvulstations mogelijk te maken of dit zelfs actief te stimuleren. Ik zou u en de Vlaamse Regering dan ook willen vragen – en ik verwijs naar mijn voorstel van resolutie – om hiervoor de nodige beleidsmaatregelen te nemen.

Minister Hilde Crevits: Ik heb niet zoveel toe te voegen aan mijn eerdere antwoord. Ik wacht de bespreking in de commissie af en het standpunt dat zal worden ingenomen. Wat de concessies langs onze wegen betreft – en dat was de vraag –, zijn de diensten van het agentschap Wegen en Verkeer aan het onderzoeken of het standaard zou kunnen en wat de mogelijke knelpunten zijn. En zoals ik al zei, bestaat er ecologische steun.

De heer Dirk de Kort: Minister, we kunnen vaststellen dat er kamerbreed een draagvlak is om van die CNG-stations werk te maken. Het is bijzonder goed voor het milieu – dat is misschien nog te weinig onderstreept – omdat er veel minder verontreinigende stoffen vrijkomen. Ik zou dus zeggen: geef verder gas om dit dossier in een goede richting te sturen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de voorstellen van het Gemeenschapsonderwijs (GO!) inzake de verlaging van de leerplichtleeftijd naar vijf jaar en de invoering van een maximumfactuur in de eerste graad van het middelbaar onderwijs

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, er zijn zo van die ontwerpen die met een zekere regelmaat aandacht krijgen in de media en in dit huis, zowel in de commissies

als in de plenaire vergadering. De leerplichtleeftijdverlaging is zo'n onderwerp. Het Gemeenschapsonderwijs heeft zo'n leeftijdsverlaging voorgesteld in zijn memorandum, opgesteld naar aanleiding van de komende verkiezingen.

Nu is het niet slecht gesteld met de kleuterparticipatie in Vlaanderen. We weten dat die zeer groot is, namelijk 98 procent in het derde jaar van het kleuteronderwijs. Het zal niet gemakkelijk zijn om dat laatste gaatje van enkele procenten nog dicht te rijden, zeker niet met een algemene maatregel zoals de leerplichtleeftijdverlaging. Ten eerste zijn we daar eigenlijk niet voor bevoegd en ten tweede is het een maatregel die toch zeer ingrijpend is en heel wat consequenties heeft op het vlak van logistieke organisatie, maar ook budgettair, qua inspectie enzovoort.

Minister, u hebt zich eigenlijk nooit een voorstander getoond van een dergelijke maatregel. Deze meerderheid heeft ingezet op een eigen systeem van een taalproef, gekoppeld aan een minimumaanwezigheidsvereiste van 220 halve dagen. Dat vind ik een goed systeem. Minister, blijft u bij het standpunt dat u ook de voorbije jaren verkondigde in de commissie?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik ben het natuurlijk absoluut eens met de doelstelling die het Gemeenschapsonderwijs vooropstelt, namelijk dat kleuters zo snel mogelijk, zo vroeg mogelijk en zo regelmatig mogelijk naar school moeten gaan. Uit onderzoek blijkt dat het daarbij niet nodig is dat ze volledige dagen aanwezig zijn. Een halve dag volstaat eigenlijk al.

Hoe staat het nu met het huidige beleid? Mijnheer Van Dijck, u hebt er zelf al naar verwezen. We zijn wereldkampioen qua kleuterparticipatie in ons onderwijs, dankzij het beleid dat we de afgelopen 10 jaar consequent hebben gevoerd. Op dit moment, in het laatste jaar, is 99 procent van de kleuters ingeschreven en is bijna 98 procent van de kleuters 220 halve dagen aanwezig. Die cijfers zijn eigenlijk gelijklopend voor de 4- en de 3-jarigen, maar iets minder voor de 2-jarigen, maar dat is vrij evident. In de steden ligt dat percentage 4 procent lager.

Die kinderen gaan niet naar school door de thuissituatie, de band tussen moeder en kind, het al dan niet geloven in het nog wat dichter bij zich houden van het kind, de schoolcontext of een combinatie daarvan. Dan is de vraag of we die laatste categorie kinderen, die 1 procent Vlaanderenbreed, naar school kunnen krijgen door een verlaging van de leeftijd voor de leerplicht. Ik wijs erop dat het dan gaat om de leerplicht en niet de schoolplicht. Dat wil dan niet noodzakelijkerwijze zeggen dat die kinderen dan naar school moeten gaan. Dat is het eerste probleem. Het tweede probleem is dat dit een federale bevoegdheid is, maar goed, daar kunnen we nog wel een mouw aan passen. Het derde probleem dat daarbij rijst, is dat we dan zullen worden verplicht om miljoenen euro's extra uit te geven om die kleuters godsdienstonderwijs te geven. De vraag moet worden gesteld of het sop de kool wel waard is.

Ik blijf dus bij het standpunt dat ik de afgelopen 4 jaar heb ingenomen, namelijk dat we dat op een andere manier moeten doen, door te sensibiliseren, door in te zetten op opvoedingsondersteuning ten behoeve van die ouders die hun kinderen niet naar school sturen. Laten we nu ook niet masochistisch zijn: 99 procent van de kinderen gaat naar school. Bovendien is in Vlaanderen de leerplichtleeftijd de facto 5 jaar, want de aanwezigheid van 220 halve dagen in het derde jaar is een toegangsvoorwaarde om te kunnen worden ingeschreven in het eerste leerjaar. Feitelijk is het vandaag dus al 5 jaar en is wat het Gemeenschapsonderwijs beoogt, eigenlijk al gerealiseerd.

De heer Wim Van Dijck: Minister, ik dank u. Ik ben blij met uw antwoord. Ik ben het ook volmondig met u eens. Dat gebeurt niet gauw.

Ik heb soms de indruk dat de voorstanders van de verlaging van de leerplichtleeftijd veeleer de afschaffing beogen van die taalproef, waarvan ze om uiteenlopende redenen geen voorstander zijn, dan het opkrikken van de kleuterparticipatie. Laat nu net die taalproef eigenlijk een maatregel op maat zijn die net op die groepen en gezinnen een appel doet waar

er nog een probleem is met de kleuterparticipatie. Dan gaat het namelijk over gezinnen van nieuwkomers of gezinnen waarvan de thuistaal niet het Nederlands is. Ik denk inderdaad dat we daarop moeten blijven inzetten, en eens moeten bekijken hoe we die maatregel kunnen verbeteren en verfijnen, zodat we die laatste procentjes er nog bij kunnen krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, de minister zei het al: een heel groot percentage van onze kleuters gaat reeds op heel jonge leeftijd naar school. Dat is uiteraard een voordeel, want we weten dat kinderen die te laat in het onderwijs terechtkomen, al met een achterstand instappen. Ik ben er ook van overtuigd dat de leerplicht niet hetzelfde is als de schoolplicht, dus dat we daar inderdaad met een probleem zitten.

De kostprijs stijgt inderdaad. Maar we moeten wel pogingen blijven ondernemen om ook die laatste categorie te bereiken. Dat kan inderdaad heel goed lokaal gebeuren, waar organisaties zoals Kind en Gezin, de artsen en de gemeentebesturen dicht genoeg bij de bevolking staan om daar werk van te maken.

Minister, men stelt het wellicht niet zomaar voor. Daarom vraag ik u of u weet of er ooit onderzoek werd gevoerd naar wat het resultaat zou zijn indien de leerplicht toch zou worden verlaagd naar 5 jaar.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, u komt altijd af met dat hoge percentage. Ik ben ervan overtuigd dat de meeste Belgen hun belastingen betalen. 99 procent van de Belgen betaalt zijn belastingen. Moeten we daarom de belastingen afschaffen en vervangen door vrijwillige bijdragen? We zouden daarover kunnen discussiëren.

Minister, u hebt gelijk als u wijst op de hoge kleuterparticipatie. Er is de facto een leerplicht in het derde kleuterklasje. Maar in een debat over een vraag om uitleg, ik dacht vorige week, is toch ook gebleken dat die taalproef een bot mesje is en als instrument ter discussie staat. Ik geef toe dat het een 'long ride' is, maar ik zou toch tot een vervroeging van de leerplicht willen komen. U hebt de juridische obstakels correct weergegeven. Maar er is een consensus dat didactisch en cognitief een leerplichtvervroeging naar 5 jaar een goede zaak is. Iedereen is daarvan overtuigd. Maar u bent niet begonnen met over die 'long ride' te onderhandelen met de overkant van de taalgrens, om eventueel de Grondwet te hervormen en de leerplicht te vervroegen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, de bezorgdheid voor maximale kleuterparticipatie is zeer terecht. We hebben in Vlaanderen al een hoge graad van kleuterparticipatie. Maar juist die 1 tot 2 procent heeft het in zeer sterke mate nodig om effectief deel te nemen aan het kleuteronderwijs, indien wij willen vermijden dat zij verder leerachterstand oplopen. CD&V vindt dat wij moeten evolueren naar een deelnameplicht aan het kleuteronderwijs vanaf 3 jaar en dat beleidsmatig meer moet worden ingezet op die 1 tot 2 procent die vandaag jammer genoeg uit de boot vallen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, dit onderwerp ligt mij heel na aan het hart. Open Vld heeft zelf een voorstel van decreet ingediend om de leeftijd te verlagen, niet naar 5 maar naar 4 jaar. Voortbordurend op het mechanisme dat de vorige minister van Onderwijs had uitgewerkt inzake de toelatingsvoorwaarden voor het lager onderwijs, vind ik dat heel veel partijen hier met een dubbele tong spreken. Geen enkele van die partijen heeft dat voorstel van decreet mee onderschreven. Nadat we vijf jaren verloren hebben laten gaan voor de percentages die we op het vlak van kleuterparticipatie niet bereiken, hoor ik nu, op het einde van de legislatuur, spreken over meer samenwerking met Kind en Gezin, over meer

samenwerking met Welzijn, en over onderzoeken of we dat toch juridisch kunnen doen. Mijn partij vraagt daar al sinds 2010 om. Toen was dat onmogelijk.

Minister, het is voor mij heel duidelijk dat u moet zoeken naar een juridische mogelijkheid om dit mogelijk te maken. Ik beaam wat mevrouw Deckx zegt: het GO! zal dit voorstel niet zomaar lanceren als het daarvan niet de benefits inziet.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, er bestaat zoiets als voortschrijdend inzicht, nietwaar? Minister, wij hebben deze legislatuur bewezen dat wij hebben ingezet op de kleuterparticipatie. Wij hebben daar tools voor ontwikkeld. Ook de N-VA is bereid om het gesprek aan te gaan over de vervroeging van de leerplichtleeftijd. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Dat is zeer duidelijk. Dat staat zo, mijnheer Van Hauthem, in onze ontwerpcongresstukken waarover wij eind deze maand zullen stemmen. Minister, ik ben het er wel mee eens dat we de nadelen daarvan moeten wegwerken. We moeten kinderen van 5 jaar nog niet de keuze geven met betrekking tot de levensbeschouwelijke vakken. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Mijnheer Van Hauthem, alles kan gewijzigd worden. Er kan met alles rekening worden gehouden.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Het invoeren van die taaltest is in feite een beetje een omfloerste leeftijdsverlaging geweest. Kinderen moeten 220 halve dagen naar school gaan, anders worden ze onderworpen aan een taaltest voor kleutertjes, die dan nog niet eens nuttig blijkt te zijn, want er hangt geen remediëring of opvolging aan vast. Die blijkt dus geen effect te hebben. Kinderen doen het niet beter in het lager onderwijs, ze worden niet beter opgevolgd en hun schoolresultaten zijn niet beter. U voert dus een test in om zagezegd die leeftijdsverlaging te realiseren. Ik vind dat geen goede werkwijze. Zo wordt u volgens mij 'minister van nutteloze taaltoetsen', want u wilt ook taaltoetsen invoeren voor het secundair onderwijs en u hebt er ingevoerd voor proffen, maar telkens wordt dat niet opgevolgd en wordt er geen remediëring aan gekoppeld. Ik vind het een spijtige zaak dat het op deze manier gebeurt. Ik denk dat u beter streeft naar een echte leerplichtverlaging in plaats van het op deze omfloerste manier te doen.

Minister Pascal Smet: Nutteloze taaltoetsen? Ik denk eerder hopeloze zaken, als ik u hoor. Met alle respect, maar waarover spreken we nu? Ik zeg soms aan mijn buitenlandse collega's dat wij in Vlaanderen een kleuterparticipatie hebben van 99 procent – ik heb de cijfers bij –, niet alleen voor de 5-jarigen, maar ook voor de 4-jarigen en de 3-jarigen. Voor de 2-jarigen is het 98 procent. Het gaat dus om 99 en 98 procent kleuterparticipatie, van kinderen die zijn ingeschreven. Maar ook de reële aanwezigheid van 220 halve dagen zit in die grootteorde. Alleen in de steden Antwerpen, Gent en Brussel is het cijfer lager, dat klopt.

Mevrouw Meuleman, weet u over hoeveel kinderen het gaat die op 5-jarige leeftijd geen 220 halve dagen aanwezig zijn? Weet u dat? Neen. Zoals u veel dingen niet weet, hè. U zegt zomaar vaag dingen. U weet het niet. *(Opmerkingen. Gelach)*

Het gaat over 840 kinderen. Wie gelooft dat door leerplichtverlaging die 840 kinderen plots in de kleuterklas zouden zitten, heeft een ongelooflijk geloof in de kracht van een decreet. Dat zal zo niet gebeuren. Bovendien zijn een deel van die 840 kinderen, kinderen die een deel van de periode in het buitenland zitten. Ik ben bereid om dat te onderzoeken, je kunt alles onderzoeken, maar je moet de vraag durven te stellen of in tijden van economische en budgettaire schaarste, als je 99 procent participatie hebt, wat de hele wereld ons benijdt, we dat echt gaan oplossen door een leerplichtverlaging.

Als we dat doen, zullen die ouders zeggen dat ze thuisonderwijs zullen organiseren. Het gaat hier niet over schoolplicht maar over leerplicht. Ik geef het u op een blaadje dat vele van die ouders zullen zeggen dat ze zelf hun kinderen onderwijs zullen geven. Begin dan maar die ouders te controleren. Gaan we dan leerplandoelstellingen opstellen voor 4- en 5-jarigen, gaan we dan beginnen met godsdienstonderwijs te geven, wat miljoenen euro's kost? Ik stel me de vraag, in de huidige budgettaire toestand en gelet op de cijfers, of dat nu de prioriteit der prioriteiten is.

Bovendien zegt mevrouw De Knop: u moet met uw Franstalige collega onderhandelen. Ik heb daar onlangs nog over gesproken. Ik heb goed nieuws voor u: ze gaan het Vlaamse systeem kopiëren. Ze gaan ons systeem naar alle waarschijnlijkheid kopiëren omdat het gewoon goed is. Je laat namelijk de leerplicht op 6 jaar, zoals het vandaag is, je voegt een toegangsvoorwaarde tot het lager onderwijs toe en je zegt dat je 220 halve dagen aanwezig moet zijn. Simpel en eenvoudig, en je bereikt dezelfde doelstelling.

Ik geloof veel meer dat je via Kind en Gezin, via opvoedingsondersteuning, via een sensibilisering, via allerlei manieren ouders kunt overtuigen dat het belangrijk is dat hun kinderen vroeg regelmatig naar school gaan, niet alleen om taalkennis te ontwikkelen maar ook om vaardigheden te ontwikkelen en nieuwsgierigheid te prikkelen. Nogmaals, uit onderzoek blijkt dat die kinderen geen hele dagen aanwezig moeten zijn; een halve dag per dag volstaat om voldoende te ontwikkelen.

Ik wil dat onderzoeken. Als we alles op een rijtje zetten, vraag ik me toch af of dit nu het probleem in ons onderwijs is. Voor die 840 individuele kinderen van 5-jarige leeftijd is dit een probleem. Dat wil ik niet ontkennen of minimaliseren. Op een totaal van 224.647 kleuters die op 5-jarige leeftijd naar het kleuteronderwijs gaan, moeten we dit echter in zijn proportionaliteit zien.

Sommigen proberen voortdurend ons beleid onderuit te halen. Ik kan enkel vaststellen dat het beleid van de afgelopen tien jaar bijzonder succesvol is geweest. Met een verlaging van de leerplichtleeftijd zullen we dit niet oplossen. Op die manier zouden we enkel het individueel of collectief thuisonderwijs aanmoedigen. Op dat moment zou het bijzonder moeilijk worden dat onderwijs te controleren of allerlei leerplandoelstellingen voor die kleuters op te leggen. We moeten ons de vraag stellen of dat allemaal de moeite is.

Ik geloof veel meer in de sensibilisering van de ouders en in opvoedingsondersteuning. We moeten hen ervan overtuigen dat het kleuteronderwijs beter is. Dat zou meer effect sorteren dan een aanpassing van de leeftijd.

Wat wij in Vlaanderen doen, is toonaangevend voor de wereld, maar ook voor België. De Franse Gemeenschap zal wat wij hebben gedaan naar alle waarschijnlijkheid kopiëren. We kunnen dat debat voeren.

Ik wens iedereen geluk die in de Grondwet wil aanpassen dat er geen aan het leerplichtonderwijs gekoppeld godsdienstonderwijs moet worden gegeven. Dat debat mag van mij worden gevoerd. Ik heb daar niets op tegen. We zullen wel zien hoe ver het ons zou brengen.

Ik pleit er vooral voor het huidig beleid voort te zetten. Ons beleid is succesvol. Een participatie van 99 procent benadert een participatie van 100 procent. We moeten inzetten op die kleine groep die niet naar school gaat. Dat zal doeltreffender zijn. De miljoenen euro's die we op die manier uitsparen, kunnen we dan aan andere prioriteiten in ons onderwijs besteden.

De heer Wim Van Dijck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Uw antwoord heeft ons niet verrast. We zijn het er trouwens volledig mee eens.

Wat ons wel heeft verrast, is het betoog van de N-VA, die hier niet meer of niet minder dan een wijziging van haar standpunt heeft aangekondigd. Voortaan gaat de N-VA ook voor een

verlaging van de leerplichtleeftijd. Ik denk dat de N-VA zich op de consequenties van een dergelijke maatregel verkijkt. Dat is natuurlijk voor de rekening van de N-VA zelf.

Wij zijn daar alleszins geen voorstander van. Wij zijn, net als de minister, voorstander van een voortzetting van het huidige beleid van 'leerplicht light', dat effect sorteert. We moeten hier op blijven inzetten. Het sluitstuk moet de taalproef zijn, die haar effect al meer dan bewezen heeft. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van een intergewestelijk samenwerkingsakkoord met betrekking tot de belasting op inverkeerstelling (BIV) voor leasewagens

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, in 2012 hebben we hier een historisch decreet betreffende de belasting op de inverkeerstelling (BIV) van personenwagens goedgekeurd. De bedoeling van dat decreet is een belangrijke vergroening van onze wagenvloot tot stand te brengen. De basis van de BIV is niet langer het fiscaal vermogen, uitgedrukt in pk's, maar de uitstoot van broeikasgassen en vervuilende stoffen. Om het decreet in de juiste plooi te leggen, hebben mevrouw Smaers, de heer Vandaele en ikzelf een amendement ingediend om niet de papieren uitstoot, maar de reële uitstoot in rekening te brengen. Hierdoor kunnen we echt aan een 'ontdieselings' van ons wagenpark werken.

Als ik het goed heb begrepen, is de overgangperiode ondertussen afgelopen. De minister heeft een nieuwe app laten ontwikkelen en is een promotiecampagne gestart om de nieuwe consumenten van de nieuwe regeling op de hoogte te brengen. De bedoeling is dat ze in hun aankoopgedrag maximaal voor zuinige, schone wagens zullen kiezen en dat we op die manier werk kunnen maken van een vergroening van het wagenpark.

Het is spijtig dat de leasewagens niet onder ons decreet vallen. Volgens de bijzondere wet kan de BIV voor leasewagens enkel door middel van een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten worden aangepast. Aangezien een op vijf verkochte wagens in ons land leasewagens zijn, is het jammer dat deze grote doelgroep ontsnapt aan de groene prikkel die we willen geven.

Minister, ik heb vernomen dat er tot nu toe nog altijd geen samenwerkingsakkoord is gesloten. Wat is de reden hiervan? Kunnen we alsnog een samenwerkingsakkoord verwachten, zodat we de categorie van de leasewagens ook kunnen vergroenen en de mensen die met een leasewagen rijden de juiste prikkels kunnen geven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op 12 januari 2011 hebben we met de andere gewesten afspraken gemaakt over alles wat met verkeersfiscaliteit te maken heeft. Er waren vier punten: het wegenvignet, de kilometerheffing voor vrachtwagens, een proefproject in Brussel voor rekeningrijden bij personenwagens, en de vergroening van de verkeersbelasting en de BIV.

We vonden allemaal samen dat de prioriteit het invoeren was van een kilometerheffing voor vrachtwagens. Ik heb begrepen dat er morgen in de commissie Mobiliteit een stand van zaken wordt gegeven over het rekeningrijden en het wegenvignet. Waar we niet toe zijn gekomen, was de vergroening van de BIV. Minister Schauvliege en ikzelf hebben dat in samenwerking met het parlement wel gedaan. U hebt daar actief aan meegewerkt.

Waarom is dat niet voortgezet? Als je met de andere regio's een samenwerkingsakkoord over BIV wilt sluiten, dan moet elk van die regio's er een visie over hebben. In onze Belgische regio's zijn daar vandaag verschillende meningen over. Wij hebben er milieu- en klimaatelementen in gestopt, Wallonië heeft de klassieke vermogens-BIV met een bonus-malus voor klimaat, en Brussel gebruikt alleen het vermogen als basis.

Van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heb ik begrepen dat men in de studiefase zit om die visie verder te ontwikkelen. Daarop is het wachten voor we tot een samenwerkingsakkoord kunnen komen. Gelukkig kan de vergroening toch bij 80 procent van de wagens meespelen in de beslissing die uiteindelijk zal worden genomen.

De heer Bart Martens: Minister, ik heb op tv gezien dat u een begenadigd danser bent in de discipline freestyle. Ik had verwacht dat u ook in de paringsdans succes zou kunnen boeken, en ik hoop dat dat alsnog lukt voor een kilometerheffing vrachtverkeer. Ik hoop ook dat u erin kunt slagen met uw Waalse en Brusselse collega stappen vooruit te zetten in de vergroening van de leasewagens, waarvoor een samenwerkingsakkoord nodig is.

Ik weet niet hoelang de studie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nog zal duren, maar de andere gewesten kunnen zich best spiegelen aan ons systeem dat het beste is van alle gewesten, waar het vermogen van de wagen achterwege wordt gelaten, maar enkel wordt nagegaan wat er uit het pijpje komt, wat er in de lucht wordt geblazen aan broeikasgassen en vervuilende stoffen. Ik hoop dat we in deze legislatuur stappen vooruit kunnen zetten om de nodige vergroening van de vloot van de leasewagens door te voeren.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Voorzitter, minister, collega's, de minister heeft terecht gewezen op de inspanningen die Vlaanderen heeft geleverd in samenwerking met dit parlement om tot een vergroening van ons wagenpark te komen. Er zijn nog belangrijke inspanningen te leveren. Ik denk aan het verder uitrollen van plannen voor de elektrische wagen, waar zeker een tandje bij kan worden gestoken.

In het Waalse Gewest is er een studie besteld over de mogelijke mechanismen tot een vergroening van het wagenpark. Daarbij wordt letterlijk verwezen naar Vlaanderen als goede voorbeeld. Minister, zijn er op basis van die studie en de resultaten ervan contacten of overleg geweest met Waals minister Antoine om te komen tot het stroomlijnen of het versnellen van de initiatieven die in andere gewesten worden genomen?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, de heer Martens heeft een punt. Er worden bedrijven gediscrimineerd die vandaag al investeren in de vergroening. De werknemers die moeten betalen, worden benadeeld, maar ook de werkgevers. Ik raad aan om daar dringend werk van te maken omdat dat een vorm is van zuurstof geven aan bedrijven.

Ten tweede: dikwijls zorgt de BIV voor problemen. Onlangs meldde ik u in de wandelgangen hoe het met mijn inschrijvingen is gegaan. De kostprijs van de P-plaat is vijf keer zo hoog als die van een gewone plaat. Bovendien betaalde ik drie verschillende bedragen voor de inschrijving van drie identieke bedrijfswagens. Ik bezorg u die informatie. Bedrijven mogen er toch van uitgaan dat de administratie de juiste bedragen aanrekent? Men moet dan bezwaarschriften indienen. Ik denk niet dat het om alleenstaande gevallen gaat, want dat is me in het tijdsbestek van één maand twee keer ter ore gekomen.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, collega's, wij hebben in 2011 en 2012 meegewerkt aan de vergroening van de BIV. Die is er in 2012 gekomen. In het regeerakkoord en in uw beleidsnota staat heel duidelijk dat de vergroening van de verkeersbelasting een prioritair aandachtspunt in het beleid van de Vlaamse Regering is. De BIV is er. De jaarlijkse

verkeersbelasting zou volgen, maar ten gevolge van het politiek akkoord met de federale overheid en de andere gewesten is gezegd dat wij zouden werken aan een wegenvignet waarin een vergroende jaarlijkse verkeersbelasting zou worden meegenomen. De kilometerheffing is in de maak, maar de BIV voor leasewagens is nog een punt dat nog moet worden uitgevoerd. Als ik me niet vergis, was dat een zaak die in dat akkoord is opgenomen. Ik vraag u dus om dat punt te blijven agenderen op het overleg, en te zorgen voor een gewestoverschrijdende realisatie.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, collega's, de heer Martens heeft gelijk: er moet spoedig werk worden gemaakt van dit intergewestelijk samenwerkingsakkoord. Wanneer wordt de vernieuwde jaarlijkse verkeersbelasting bekendgemaakt? U had aangekondigd dat dit nog deze legislatuur zou gebeuren. Er resten ons niet veel maanden meer. De tijd dringt. Komt het er nog van, of wordt het, zoals zo veel zaken met deze Vlaamse Regering, iets voor de volgende regering?

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Martens, in dit geval is het niet 'it takes two to tango', maar 'it takes three to tango'. Wij moeten met drie partijen tot een overeenkomst komen. Maar wanneer een van de partijen eerst nog een studie wil uitvoeren en analyseren vooraleer een standpunt kan worden ingenomen, dan moeten wij daarmee rekening houden.

Mijnheer De Bruyn, ik ben erg blij dat minister André Antoine initiatieven neemt die ook aansluiten bij ons standpunt over de BIV. Dat verbaast mij niet, want onze contacten verlopen zeer voorspoedig. Onlangs nog hebben wij de controle op de verkeersbelasting en de BIV in Vlaanderen samen bekeken, inclusief de scanning. Hij was daar erg positief over en zal gelijkaardige initiatieven voor Wallonië nemen. Ik vertrouw erop dat er een convergentie zal gebeuren. Tot vandaag is dat niet zo.

Een ernstige hervorming kan maar wanneer men zelf int. Wallonië int pas sinds 1 januari de verkeersbelasting en de BIV. Brussel doet dat nog niet. Men kan moeilijk aan de federale overheid vragen een moeilijkere aanpak uit te voeren. Mevrouw Smaers, de federale overheid is bij die samenwerkingsovereenkomst niet betrokken; dat is een zaak van de drie gewesten. De vergroening van de verkeersbelasting moeten wij samen bekijken. Wij moeten het geheel bekijken. Er is ook afgesproken dat er geen belastingverhoging voor de Vlamingen zou komen. Een vergroening van de verkeersbelasting invoeren zonder dat de inkomsten verhogen, en nadien een wegenvignet invoeren, op basis van een afspraak met de andere gewesten, zou niet goed zijn. Eerst moeten de afspraken over het wegenvignet worden gerealiseerd.

Morgen wordt in de commissie daarover een stand van zaken meegedeeld. Nadien kan de verkeersbelasting worden hervormd.

Die twee moeten samen gebeuren als we de belasting niet willen verhogen.

Mijnheer Reekmans, u spreekt over discriminatie. Ik hoor vandaag niets anders dan lof over de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL). Natuurlijk kunnen er altijd fouten gebeuren, ik ben de laatste om dat te ontkennen. VLABEL heeft altijd al een zeer goede klachtenbehandeling gehad. Op dat punt kregen ze in het verleden altijd al goede punten van de ombudsman. Ik hoop dat u dat ook zult mogen ondervinden. Ik wou dat u geen klacht had, maar als dat dan toch het geval is, wens ik dat ze goed behandeld wordt. Ik zou graag hebben dat u ze overmaakt. Ik zal het zeker met VLABEL opnemen.

De BIV kan niet verschillen voor identieke wagens. Als er op een of andere manier toch een verschil bestaat tussen wagens, kan dat wel. Een klein verschil kan al een andere BIV geven.

Als de andere collega's klaar zijn om hun visie te ontwikkelen, ben ik natuurlijk bereid om daarover te praten. Ik heb niet liever dan dat we morgen die maatregel al kunnen toepassen. De maatregel bestaat al als BIV, ook voor ondernemingen. Ondernemingen zijn niet

uitgesloten. De ondernemingen met leasewagens zijn uitgesloten. Ik ben vragende partij om ons BIV-systeem, onze filosofie op basis van klimaat- en milieuaspecten morgen uit te breiden naar de leasewagens. Als zich daar enige kans voordoet, zal ik dat in het overleg met de collega's onmiddellijk aangrijpen.

De heer Bart Martens: Minister, u hebt gelijk, het slaat niet op alle bedrijfswagens. Gewone bedrijfswagens aangehouden door vennootschappen hier, vallen onder onze BIV. Alleen voor de leasewagens aangehouden door leasefirma's is een samenwerkingsakkoord nodig.

De heer Reekmans heeft gelijk: we moeten voorkomen dat er tussen verschillende regimes geshopt wordt. Een bedrijf zou kunnen kiezen voor een leasefirma om daarmee te ontsnappen aan de groene prikkels. Dat is geen verstandige zaak.

Ik hoop, minister, dat de 'ménage à trois' snel tot een mooi kindje leidt en dat het op het onze gaat lijken, met andere woorden: een gezond, milieuvriendelijk kindje. (*Opmerkingen. Gelach*)

Ik heb het natuurlijk over ons systeem. Dat kan wel degelijk leiden tot de vergroening van het wagenpark.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de problemen met vergunningen voor wapens van re-enactmentgroepen in het kader van 100 Jaar Grote Oorlog

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de problemen voor zogenaamde re-enacters van de Eerste Wereldoorlog door de wapenwet

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Het project '100 jaar Grote Oorlog' moet niet alleen een serene herdenkingsperiode worden, het moet ook Vlaanderen internationaal op de kaart zetten. Het moet vooral honderdduizenden toeristen naar Vlaanderen lokken. Mensen uit Nieuw-Zeeland, Australië, Engeland zullen ongetwijfeld begrijpen wat re-enactment betekent.

De voorbereidingen zijn nu wel echt op kruissnelheid. Tal van initiatieven staan in de steigers. De laatste voorbereidingen worden getroffen. Een van de evenementen vormen de re-enactmentgroepen. Deze mensen spelen veldslagen op een historisch correcte manier na.

Er waren drie problemen. We maken ons eigenlijk weeral hopeloos belachelijk in het buitenland met onze complexe regelgeving. Er was een probleem met de Staatsveiligheid. De mensen moeten met hun wapens passeren langs de staatsveiligheid. Twee, om die wapens officieel te kwalificeren moet men naar de Proefbank voor vuurwapens in Luik. Ten derde was er nog een probleem qua vergunning op Vlaams niveau.

Deze problemen leidden ertoe dat verschillende groepen lieten weten dat ze niet zouden komen. Ze waren bang voor juridische toestanden en voor inbeslagname van hun wapens. Dat kunnen we toch vermijden?

Ik heb het u vanmorgen al gezegd in de commissie: ik heb het antwoord eigenlijk al gekregen. Ik las gisteren dat u dezelfde regelgeving wilt toepassen als voor wapenbeurzen. Daarmee zou alles opgelost zijn, maar dat is niet zo, niet alles is opgelost. Er is natuurlijk nog een federaal element.

Ik zou ook graag wat toelichting krijgen bij uw verklaring over eenzelfde regeling als bij wapenbeurzen. Hoe zult u daarover communiceren met de re-enactmentgroepen?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, het gaat over figurantengroepen die naar Vlaanderen komen voor de herdenking van '100 jaar Grote Oorlog'. Zij figureren mee in gevechtssituaties. Meestal gaat het om soldaten, en soldaten dragen wapens.

Het is des te opmerkelijker dat de discussie losbarstte naar aanleiding van vragen die vanuit het buitenland werden gesteld. Eergisteren zei uw dienst dat er inderdaad een probleem was. Wat later zei u dat u het probleem zou oplossen door dit dossier te behandelen zoals in geval van een wapenbeurs.

Het probleem ligt op federaal niveau, minister-president, want het is het KB van 8 mei 2013 dat dit probleem creëert. Dat KB bepaalt dat voor elk wapen dat ingevoerd wordt, een retributie betaald moet worden van 99,27 euro per wapen, en dat degene die het wapen draagt, ook nog eens een medisch onderzoek moet ondergaan om het wapen te mogen dragen, goed voor 105,11 euro. Afgerond is dat 200 euro. Het gaat over ongeveer 10.000 figuranten. 10.000 maal 200 is 2 miljoen euro, minister-president. Hebt u dat extra budget ingeschreven voor de herdenking van de Grote Oorlog? Zo niet, zullen we gevechtssituaties moeten uitbeelden zonder wapens. We kunnen ermee lachen, minister-president, maar eigenlijk is het niet om te lachen, want welk figuur slaan we dan in het buitenland? En dan heb ik het nog niet over het feit dat dat via de Staatsveiligheid moet worden aangevraagd en dergelijke. Mijn vraag is heel concreet: treedt u hierover in overleg met de Federale Regering?

Ik heb deze morgen even overwogen om mijn vraag terug te trekken, omdat u heel kortdaat zei dat het probleem was opgelost, tot ik iets dieper ben gaan graven. Ik heb de vraag toch staande gehouden, want, minister-president, het probleem is niet opgelost. Ik hoop dat u een oplossing vindt, of extra geld vindt om de wapens toch naar Vlaanderen te kunnen laten komen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, nog voor u de vragen had gesteld, heb ik het probleem, wat onze bevoegdheden betreft, al opgelost. Het is een goed voorbeeld van iets wat ook op veel andere vlakken geldt: bepaalde vragen zijn al opgelost voor ze gesteld worden.

In Flanders Fields is inderdaad een wereldbegrip. Van de Verenigde Staten tot het Verenigde Koninkrijk, van India tot Nieuw-Zeeland, allemaal kennen zij In Flanders Fields. Wij hebben heel veel energie gestopt, en zullen dat ook blijven doen, in de herdenking van de Eerste Wereldoorlog. Collega Geert Bourgeois en ikzelf hebben heel wat zaken op poten gezet, en er hebben er intussen al een paar plaatsgevonden.

Met de historische reconstructie of de 're-enscenering' willen die verenigingen een bijdrage leveren tot de boodschap van vrede, en daar is dus een probleem gerezen. Wij hebben daar vorig jaar zelf een aantal acties rond ondernomen. Er zijn twee aspecten aan dit probleem.

Het eerste is het aspect van de vergunningen en de vergunningsprocedure. Dat is gewestelijke materie, en dat probleem is ook opgelost, collega's. Wij zullen daar dezelfde procedure op toepassen zoals bij wapenbeurzen. Dat wil zeggen dat de organisator van die historische reconstructies zich zelf verantwoordelijk stelt om bij de vergunningsdiensten, dat is de Dienst Controle Strategische Goederen, alle administratieve modaliteiten af te handelen. Wij hebben contact opgenomen met al die verenigingen en die zijn daar zeer positief over. Voor onze bevoegdheden is het probleem dus opgelost, vooraleer u de vraag hebt kunnen stellen.

Er is inderdaad een tweede aspect: welke wapens gehanteerd mogen worden, het bezit van wapens, welk soort wapens enzovoort. Dat is federale materie. Daar zijn heel wat federale instanties bij betrokken.

Er is op 7 november van vorig jaar een vergadering over geweest, ook onze diensten waren daar aanwezig. Op 24 januari is er opnieuw een vergadering. We hebben erop aangedrongen dat ook het federale aspect daar zal worden opgelost.

Wat is de stand van zaken? Als ik juist ben geïnformeerd over de federale overheid, dan is men daar nog een en ander aan het bekijken. Om het voorzichtig uit te drukken: men zit nog niet op één lijn. Sommigen vinden dat moet worden gewerkt met een KB, anderen verkiezen referentielijsten enzovoort. Ik heb erop aangedrongen bij de verschillende federale kabinetten dat op 24 januari ook het federale aspect wordt opgelost.

U hebt gelijk, mijnheer Sintobin, dat we imagoschade lijden als de federale overheid dit probleem niet op dezelfde manier oplost.

Mijnheer Reekmans, ik ga ervan uit dat men niet afkomt met bedragen van 200 euro voor medische testen en zo meer.

Men zal een beslissing moeten nemen. Ik zal er alles op inzetten om dit op een goede manier te laten plaatsvinden zodat de mensen die hier ‘in Flanders Fields’ een reconstructie willen meemaken en daarvoor historische wapens kunnen of moeten gebruiken, op een zo werkbaar mogelijke oplossing kunnen rekenen van onze federale collega’s.

Dus, op 24 januari vindt de vergadering plaats op federaal niveau en wij zullen aanwezig zijn.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. U zegt dat u een oplossing hebt gevonden alvorens de vraag hier werd gesteld. De vraag werd gesteld op 23 december in de West-Vlaamse provincieraad aan de gouverneur van West-Vlaanderen. Op 9 januari 2014 antwoordde de gouverneur van West-Vlaanderen dat hij ermee bezig is. Ik veronderstel dat hij ook de Vlaamse instanties heeft ingelicht over dit probleem, dat hij heeft gezegd dat een oplossing gezocht moet worden. We zijn ondertussen een halfjaar verder, sinds het nieuwe KB van 8 mei 2013. Nu komen zeggen dat u de oplossing hebt gevonden nog voor de vraag werd gesteld, klopt niet: de vraag werd gesteld op 23 december 2013.

U hebt een positief antwoord gegeven en dat is natuurlijk een goede zaak, maar tegelijkertijd geeft u met uw antwoord aan dat we ons hopeloos belachelijk maken, dat de regelgeving bijzonder complex is en dat de manier waarop de federale overheid hiermee omgaat, allesbehalve is. Ik heb misschien een slecht karakter en dat zal ik nu misschien tonen wanneer ik zeg dat het misschien om een soort sabotage van de Federale Regering gaat. Blijkbaar kan die nog steeds niet verkroppen dat Toerisme een Vlaamse bevoegdheid is en dat dit project rond ‘100 jaar Grote Oorlog’ in gang werd gezet door Vlaanderen en ook een Vlaams evenement blijft. Nietwaar, mijnheer Vanlerberghe?

De heer Peter Reekmans: Minister, u zegt dat ze niet moeten afkomen met die bedragen. Ik herhaal even. In het KB dat nu van toepassing is, staat duidelijk dat dat per wapen een retributie van 99,27 euro moet worden betaald en bij wapendracht voor een vergunning medische controle van 105,11 euro. Voor buitenlanders moet het via de Staatsveiligheid verlopen. Ik maak de simpele rekensom: voor 10.000 figuranten moet 2 miljoen euro worden betaald.

De meeste groepen doen het gratis, minister-president, en ik denk dat we ze vooral welkom moeten heten, want dat is net het succes van zulke initiatieven. Ik vergelijk even met de herdenking van de Slag van Waterloo. Toen ging het over bijna 25.000 figuranten. Ik houd mijn hart al vast, want dan hebben we het al over 5 miljoen euro en ik denk dat u dat geld niet gaat vinden.

De belangrijkste vraag blijft onbeantwoord. U zegt dat er een vergadering is geweest. Wat ik niet snap, is dat er geen probleem was tot het nieuw KB van 8 mei 2013. Als men het toen niet had aangepast, dan was er geen probleem. Er is dus eigenlijk één oplossing en ik roep daartoe alle partijen op die ook deel uitmaken van de Federale Regering: schaf dat KB af, dan maken we ons niet langer belachelijk. Ik begrijp niet hoe het kan dat tussen het overleg door opeens dit KB is ontstaan en dat niemand doorhad wat erin stond.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, de bekommernis over de re-enacting is terecht, laat dat duidelijk zijn, ook al ben ik geen groot liefhebber ervan. Ik heb vorig jaar per toeval zo'n moment meegemaakt in Zonnebeke.

Voor mij zijn er nog twee aspecten, minister-president. Ik heb een informatieve vraag. Het gaat, neem ik aan, over de historische wapens en niet over de munitie. Is dat zo of is dat niet zo?

Ik zou ook nog iets voorstellen, omdat de heer Sintobin dat opmerkt. Er is ook een federale coördinator met betrekking tot de herdenking van de Eerste Wereldoorlog, namelijk de heer Breyne. Dat is een West-Vlaming en hij woont in Ieper. Hij kent de streek dus goed. Ik stel voor dat de dienst eens contact met elkaar opnemen om te bespoedigen dat de materiële hindernissen worden opgeruimd.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik ben geen fan van re-enactment. Die dingen moeten kunnen, ik heb er geen probleem mee, en ik gun die mensen absoluut hun hobby, alleen niet met echte wapens. Dat is te gevaarlijk, voor henzelf en eventueel ook voor het publiek. Op een andere manier moet dat kunnen.

In Nederland gebeuren ook historische evocaties met een nog veel strengere wapenwetgeving, maar daar wordt het in een context geplaatst van vrede en zijn er uitzonderingsmaatregelen mogelijk. Daarom wil ik u vragen, minister-president, en ik ga de vraag ook stellen in het federale parlement, om eens te kijken hoe het daar gebeurt.

Scholieren die die dag soldaat spelen, bijvoorbeeld in het project het Memorial Museum Passchendaele 1917, krijgen ook geen echte wapens. Het zijn namaakwapens, vooral om te zien hoe loodzwaar het was voor de soldaten in de Eerste Wereldoorlog om met 30 kilo materiaal te sleuren door de modder. Wapens zijn geen speelgoed, dat moet heel duidelijk zijn. Het accent moet liggen op vredeseducatie.

Maar we moeten kijken naar een andere procedure om het mogelijk te maken. Ik gun die mensen dat en het moet kunnen, maar de nadruk moet ergens anders op liggen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister-president, het is bijna om moedeloos van te worden, om een hele namiddag te moeten spreken over vergunningen om zandzakjes te plaatsen en om afgedankte geweren van WOI te gebruiken. Gelukkig maar dat onze soldaten in WOI geen vergunning nodig hadden om zandzakjes aan te brengen en om hun geweren te gebruiken, maar alle gekheid op een stokje.

Wij organiseren in Koksijde de show Fly In op 2 en 3 augustus van dit jaar, met deelname van vliegtuigen uit WOI. Ik hoop dat de minister-president ons kan verzekeren dat daarvoor geen speciale vergunningen nodig zijn. Mocht dat wel het geval zijn, hopen wij op zijn prompte medewerking om een en ander in orde te brengen.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Er zijn twee aspecten, enerzijds het praktische probleem in verband met het materiaal dat hier al aan bod is gekomen, anderzijds de terechte

bekommernis dat alle activiteiten van re-enactmentgroepen in het juiste kader plaatsvinden, het kader van een serene herdenking van WOI annex vredesboodschap annex vredestoerisme.

Collega's hebben enkele keren het woord 'spelen' gebruikt. Dat is geen goede term, denk ik. In de mate dat ik die groepen ken, denk ik dat er ook voldoende aandacht en gevoeligheid is voor de catastrofale periode die WOI uiteindelijk in onze geschiedenis was. Ik neem aan dat een en ander niet onverzoenbaar is, dat de activiteiten van die re-enactmentgroepen perfect kunnen passen in een serene herdenking annex vredesboodschap. Dat moet kunnen en daar moeten we voldoende aandacht voor hebben.

Minister-president Kris Peeters: In het begin van mijn antwoord heb ik gezegd dat het uitdragen van de vredesboodschap In Flanders Fields een heel belangrijk gegeven is, de rode draad door al wat wij doen. De historische reconstructie kan daar zeker toe bijdragen. Ik ga ervan uit dat het wordt opgelost voor ons deel. Mijnheer Caron, ik ga er ook van uit dat men daar geen scherpe munitie nodig heeft. Als men al munitie zou gebruiken zullen dat losse flodders zijn, om het geluid erbij te voegen.

Het overleg vindt plaats op 24 januari 2014. Iedereen die ertoe kan bijdragen is daar ook welkom, denk ik. Er zijn initiatieven genomen. Er is overleg, hè. Ik hoop enkel dat dat overleg op 24 januari ons tot resultaten brengt en dat er op federaal niveau niet verder wordt gediscussieerd over een en ander en dat men dit, ook in het licht van KB's die in het verleden zijn genomen, met veel gezond verstand aanpakt. Het zou heel jammer zijn om de buitenlandse groepen niet naar hier te halen.

Van buitenlandse vliegtuigen of oorlogsvliegtuigen heb ik nog geen weet. Indien wij bevoegd zouden zijn voor deze problematiek in het geval deze zich zou voordoen, dan zal ik een bijdrage leveren vanuit de belangrijke herdenking van de Eerste Wereldoorlog. Met de vredesboodschap willen we alle mogelijkheden openlaten, waaronder ook die historische reconstructie die in dat kader plaatsvindt. Mijnheer Verstreken, als dat het kader is, kunt u misschien de toegevoegde waarde van die historische reconstructies onderschrijven.

De heer Stefaan Sintobin: Ik geef de heer Caron gelijk. Ik was zelf geen voorstander van de federale coördinator. Dat leek me een bemoeienis van het federale niveau in een uitsluitend Vlaamse bevoegdheid. Maar hij is er nu eenmaal. Men heeft me altijd gezegd dat er op regelmatige basis overleg wordt gepleegd tussen het federale, Vlaamse en provinciale niveau. Ik stel vast dat dat in dit dossier niet het geval is. Ik vraag me dan ook af wat er eigenlijk wordt verteld op dergelijke overlegmomenten.

Mijnheer Verstreken, die wapens zijn ontmanteld. U hoeft zich geen zorgen te maken. Er is geen enkel gevaar. Ik zou ook niet willen dat we die mensen vragen om er een soort carnavalsgroep van te maken en pijltjes te gebruiken die op het voorhoofd blijven plakken. We moeten een beetje ernstig blijven.

Mijnheer Van Overmeire, ik ben het met u eens dat het een herdenkingsmoment moet zijn. Maar in een oorlog wordt nu eenmaal gevochten. Als men dat wil naspelen, dan moet men dat op een historisch zo correct mogelijke manier doen.

Ik heb ook nog een vraag over de proefbank van Luik. Die vraag is ook gesteld aan de gouverneur van West-Vlaanderen. Minister-president, acht u het mogelijk om een Vlaams filiaal op te richten van de proefbank voor vuurwapens van Luik?

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het een klein beetje oneerbiedig hoe sommigen van die herdenking een cowboy- en indianenverhaal maken waarbij er oorlogje wordt gespeeld. Het uitbeelden van die oorlog is op zich al educatief voor de jongere generaties. Op zo'n moment kunnen zij zich indenken wat er toen is gebeurd en hoeveel leed – ook menselijk leed – die oorlog heeft veroorzaakt. Dat is educatie. Ik vind het dan ook een beetje spijtig dat sommigen nogal oneerbiedig doen ten aanzien van die groepen.

Minister-president, we moeten niet rond de pot draaien. De Federale Regering moet het koninklijk besluit van 8 mei 2013 gewoon afschaffen en terugbrengen naar het oude KB. Daarmee is het probleem opgelost. En als dat niet zo is, dan moeten de retributies betaald worden. Als men dan spreekt over tienduizend figuranten, dan spreekt men over 2 miljoen euro. Ik zou het jammer vinden dat we groepen die dat gratis doen, daarvoor zouden betalen of dat Vlaanderen zelf de rekening zou moeten betalen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de standpunten van de Vlaamse Bouwmeester inzake de afbouw van de stadsontwikkeling in Antwerpen en de reacties hierop

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de reactie van de minister op de verklaringen van de Vlaamse Bouwmeester betreffende de stadsontwikkeling in Antwerpen

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, afgelopen weekend was er nogal wat commotie naar aanleiding van een aantal uitspraken die de Vlaamse Bouwmeester heeft gedaan in een opiniestuk in De Standaard. Daarin zei hij dat de inspanningen van het vorige stadsbestuur in Antwerpen eigenlijk worden afgebouwd door het huidige. Hij zei ook dat de instrumenten en structuren inzake stadsontwikkeling en stadsplanning de kop worden ingedrukt. Hij betreunde verder vooral dat de middelen voor stadsontwikkeling worden ingezet voor meer repressieve maatregelen zoals veiligheidscamera's.

In zijn opiniestuk stelde de Bouwmeester te betreuren dat alle grote, nieuwe stadsontwikkelingsprojecten on hold worden gezet. Zo wordt er een rem gezet op de bouw van nieuwe scholen terwijl er fors wordt geïnvesteerd in de bouw van een hypermodern groot politiekantoor. Hij betreunt ook heel sterk dat die evolutie zich voordoet. Structuren zoals het autonoom gemeentebedrijf (AG) Stadsplanning worden afgebouwd en het team van de stadsbouwmeester wordt gedecimeerd. Daardoor krijgen bouwpromotoren vrij spel en valt de buffer tussen politiek en bouwpromotoren weg. Er is geen autonome kwaliteitscel meer.

De reacties kwamen zeer snel. De schepen van Ruimtelijke Ordening beschuldigde de Bouwmeester van intellectuele oneerlijkheid en van frustratie. Hij sprak zelfs van politieke destabilisatie. U reageerde zelf ook heel snel, minister. U floot de Bouwmeester terug door te stellen dat hij zich met de pet van Bouwmeester in een lokaal politiek debat mengde.

Minister, heeft een ambtenaar spreekrecht als het gaat over een onderwerp waarover hij kennis van zaken heeft? Als u van oordeel bent dat dat zo is, waar ging de Vlaamse Bouwmeester dan precies in de fout?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Hostekint heeft de situatie geschetst zoals ze in de pers is verschenen. Ik wil het niet meteen over de Antwerpse situatie hebben, maar over de Vlaamse Bouwmeester.

De Vlaamse Bouwmeester is niet alleen een persoon, maar een instituut in de Vlaamse ambtenarij die gesteund is op deskundigheid, een deel onafhankelijkheid, op langetermijndenken en op horizontaal denken over verschillende beleidsdomeinen heen.

Bij het aantreden van onze derde Vlaamse Bouwmeester, Peter Swinnen, had de man zijn visie vertaald in zeven memo's. Ik citeer daaruit: "Niets is immers zo kenmerkend voor een beleid dan zijn gebouwd patrimonium, zijn architectuur, zijn omgang met ruimtelijke ordening en open ruimte. Dat zijn de blijvende getuigen van de beslissingen vandaag, de lakmoesproef van een visionair maatschappelijk project. Zo'n visionair project is luxe, noch tijdverdrijf."

U hebt daar toen als minister op gereageerd. U hebt een voorwoord geschreven. U ondersteunde dat. Vandaag valt het mij op dat in het stuk van de Bouwmeester net die passage wordt herhaald. Hij voelt aan wat er in Antwerpen in het gedrang komt. Wat u vroeger net hebt aangemoedigd, onderstreept en benadrukt, daarin fluit u vandaag de Vlaamse Bouwmeester met zoveel woorden terug.

Minister, onderschrijft u die onafhankelijkheid van de Bouwmeester waarover u het vroeger had nog? Hoe garandeert u onafhankelijkheid in zijn werking?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Hostekint, de deontologische code verleent, net zoals aan elke medewerker van de Vlaamse overheid, spreekrecht aan de Bouwmeester, die in dienst is bij het departement Bestuurszaken. Die deontologische code bepaalt ook dat bij het uitoefenen van het spreekrecht de medewerker gereserveerd moet zijn en altijd correct de juiste feiten moet weergeven. Als hij kritiek uit op een overheid of als hij een politieke mening ventileert, moet hij duidelijk maken dat hij in persoonlijke naam spreekt.

In zijn competentieprofiel dat destijds nog is opgemaakt door de ministers Luc Van den Bossche en Wivina Demeester, staat "(...) vanuit een langetermijnvisie, in goed overleg met de verschillende administraties en de extern betrokken partijen bijdragen tot de beleidsvoorbereiding en de beleidsuitvoering van het architecturaal beleid van de Vlaamse Gemeenschap." Er staat dat hij constructief samenwerkt, constructief kritisch en met begrip kijkt naar andermans voorstellen, dat hij zelf openstaat voor kritiek en dat hij met respect opbouwende kritiek geeft aan anderen.

Nu heeft hij een opiniestuk geschreven met een aantal zaken in. Ik zal ze niet allemaal citeren, maar ik wil toch graag een drietal passages aanhalen. Ik citeer letterlijk: "Maar er lijkt meer aan de hand in Antwerpen. Pakweg de afgelopen twee decennia heeft de stad zich ongemeen goed ontwikkeld op het vlak van stedelijke kwaliteit. Daar zijn vriend en vijand het over eens. Sinds het nieuwe stadsbestuur begin 2013 aantrad, zijn de belangrijkste stadsontwikkelingsstructuren die onder het bestuur van Patrick Janssens van de sp.a werden geïnitieerd ei zo na de kop ingedrukt." De nieuwe schepen spreekt dat tegen, maar daar meng ik me niet in.

De tweede passage luidt: "Antwerpen lijkt zich daarmee te willen profileren als een groot permissief suburbia in plaats van een reële stad." En verder: "Het Antwerps geloof in de stad lijkt in geen tijd naar een dieptepunt te neigen, eerder dan voort te willen bouwen op het elan van de laatste twintig jaar. Nochtans onderstreept het Antwerps bestuursakkoord volwaardig het belang om de nodige stedelijke omgevingskwaliteit blijvend te garanderen. Maar in de feiten, en vooral in de meerjarenbegroting, wordt dit gemeenschappelijke welzijn naar de achtergrond verwezen in het voordeel van repressieve instrumenten. Een onschatbare voorsprong dreigt aldus een onoverbrugbare achterstand te worden."

Collega's, dat is 'les pieds dans le plat', dat is politiek debat gaan voeren, dat is buiten het eigenlijke, projectmatige gaan. Ik ben door de media om een reactie gevraagd. Ik heb gewezen op de deontologische code en wat die bepaalt, zoals ik het hier ook vandaag weergeef. Ik heb me de vraag gesteld – en ik blijf daar ook bij – of dit soort opiniestukken – en de schepen zegt dat er niet eens een contact of een gesprek is geweest met de Bouwmeester – bijdraagt aan de opdracht van de Vlaamse Bouwmeester om te komen tot een constructieve dialoog en om te komen tot samenwerking. Ik meng me niet in het inhoudelijke

debat – ik wil daar heel duidelijk in zijn – want dat heeft de schepen gedaan. Hij heeft een opiniestuk geschreven waarin hij stuk voor stuk de zaak weerlegt. Hij zegt dat er niets wordt afgebouwd. Het is niet mijn zaak. Ik heb alleen in antwoord op de vraag van een krant verwezen naar de deontologische code. Dit lijkt me nog altijd een correct antwoord te zijn.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik wil u bedanken voor uw antwoord. Toch vraag ik me af of het niet net de plicht of de taak is van een Bouwmeester om een langetermijnvisie te ontwikkelen, om overheden te sensibiliseren, om overheden te stimuleren, om een inspirator te zijn. Is het niet de taak van een bouwmeester om, als hij vaststelt dat bepaalde ontwikkelingen een rem op stadsontwikkeling zetten, de alarmbel te luiden? Is het niet zijn taak om er op te wijzen dat er een achterstand in stadsontwikkeling en stadsplanning dreigt te komen? Is het niet net zijn taak om zich kritisch tegenover de overheid op te stellen en niet zomaar het woord van het huidige stadsbestuur te spreken? Is het niet net zijn taak om daar effectief een kritische noot bij te plaatsen?

Ik verwijs ook naar wat er gezegd is door onder meer Wivina Demeester, die de eerste Vlaamse Bouwmeester heeft geïnstalleerd. Ze zegt duidelijk dat het net zijn taak is om de maatschappelijke discussie aan te zwengelen en het maatschappelijke debat te initiëren.

De heer Dirk Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan niet goed volgen, want u hebt mijn vraag in ieder geval niet beantwoord. Ik had gevraagd naar uw omschrijving van de onafhankelijkheid en de onafhankelijke positie van de Vlaamse Bouwmeester en naar de omschrijving van zijn opdracht. Het lijkt me net zijn opdracht en net zijn taak om stedenbouwkundige ontwikkelingen te bewaken. Wanneer de Vlaamse Bouwmeester ontwikkelingen ziet – in een stad als Antwerpen om ze met naam te noemen – die niet sporen met zijn visie die eerder aan de Vlaamse Regering is gecommuniceerd, dan lijkt het mij zijn verdomde plicht om daarop te wijzen. U hebt het over een deontologische code en over het feit dat hij het spreekrecht niet goed heeft gerespecteerd en over het feit dat er geen dialoog is geweest. Het is volgens mij zijn taak om erop te wijzen, en in een volwassen houding tussen bestuur en ambtenaar lijkt mij die dialoog essentieel.

Minister, ik herhaal dus mijn vraag: in hoever garandeert u nog de onafhankelijke werking van de Bouwmeester, die u trouwens in uw eigen beleidsbrief hebt onderstreept?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, de functie van Vlaamse Bouwmeester werd in 1999 door toenmalig minister Wivina Demeester in het leven geroepen om het architectuurbeleid, om het urbanisatiebeleid van de Vlaamse overheid vorm te geven. Stadsontwikkeling is in alle grote steden in Vlaanderen een uitdaging. Een Bouwmeester moet vrij en onafhankelijk kunnen denken en ook ideeën kunnen geven. Hij moet ook de vrijheid krijgen om zijn bezorgdheid te uiten over evoluties in Vlaanderen. Ik vind dat u de Bouwmeester die bewegingsvrijheid ook moet gunnen. Als een Bouwmeester dat allemaal niet mag, dan is de vraag waarom hij wordt aangesteld. Welke opdracht en functie heeft hij dan? Natuurlijk is dit geen vrijgeleide voor een Bouwmeester om zich in te laten met politiek, maar ook een minister mag zich niet inlaten met een pure lokale aangelegenheid.

Minister, als hij geen eigen visie mag hebben en die ook niet mag ventileren, waarom hebben we dan een Vlaamse Bouwmeester nodig?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, geachte leden, het feit dat de twee vraagstellers in deze discussie zich ter linkerzijde bevinden, zal wel geen toeval zijn. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Mijnheer Van Malderen, u geeft me eens gelijk. Dat doet me altijd veel plezier.

Minister, dat heeft men natuurlijk met dat soort instanties. Men creëert die, men geeft die een bepaalde mate van onafhankelijkheid, en waar is dan de grens tussen een visie ontwikkelen en aan politiek doen? Dat is het immers in feite, en dat is wat u in uw antwoord ook zegt: hij doet eigenlijk aan politiek, en dat mag niet.

Het zal ook geen toeval zijn dat u zo reageert omdat het gaat over kritiek op het stadsbestuur van Antwerpen. Daarin schuilt de schizofrenie. Ik herinner me dat, toen het over al die rellen in Houthalen-Helchteren ging, u vanop dat spreekgestoelte zei dat u de Vlaamse Bouwmeester had gebeld, omdat de architectuur moest worden aangepast. Ik geef u nog een ander voorbeeld. Ik heb u ooit geïnterpelleerd over de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant, die in de inleiding van haar rapport over de taaltoestand in Vlaams-Brabant felle politieke kritiek had gegeven op het beleid van de Vlaamse Regering. Weet u wat u me toen zei? U zei dat dit mag, omdat het een mening is.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, ik meen dat de Vlaamse Bouwmeester wel degelijk constructief-kritisch mag zijn. Hij moet ook waken over de kwaliteit. Ik heb echter toch het gevoel dat dit op een andere, meer constructieve manier had gekund. De toon is toch wel vrij scherp. Daarnaast heb ik toch ook een beetje het gevoel dat dit wat eenzijdig is en dat er met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. In diezelfde week deed de burgemeester van Leuven toch wel een vrij straffe uitspraak over de te goede architecturale kwaliteit van sociale woningen. Dat vind ik dan eigenlijk wel een debat waard, en daarover heb ik de Vlaamse Bouwmeester niet gehoord. Enige nuance is dus toch wel op zijn plaats.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Yüksel, u maakt er natuurlijk een karikatuur van. Ik heb me expliciet onthouden van commentaar op de lokale situatie. Dat is een debat met de schepen, tussen diverse mensen onderling. Wie ben ik om me daarover uit te spreken? Ik wil en zal dat ook niet doen.

U vraagt zich af waar we mee bezig zijn als de Vlaamse Bouwmeester geen eigen visie meer mag hebben. Natuurlijk mag hij wél een eigen visie hebben. Dat is ook het antwoord op de vraag van de heer Peeters. Het is evident dat hij een eigen visie ontwikkelt. Hij móet sensibiliseren. Mevrouw Hostekint, hij mag het maatschappelijke debat aanzwengelen waar hij dat wil.

Alleen heb ik gezegd dat hij zich hier mengt in een partijpolitieke discussie van het oude bestuur versus het nieuwe bestuur. Mijnheer Peeters, ik heb u de citaten gegeven. In dat opiniestuk staan er inderdaad zaken die ieder van ons, denk ik, kan onderschrijven. Mijn punt is: als de stad Antwerpen, net als andere steden en gemeenten, een partner is van de Vlaamse Bouwmeester, ga daar dan mee in dialoog. Als u vindt dat daar een beleid wordt gevoerd dat niet spoort met uw visie, ga dan aan tafel zitten. Schrijf niet meteen een opiniestuk, en schrijf zeker geen opiniestuk dat neerkomt op een partijpolitieke stellingname.

Wie dat stuk leest, kan dat oppervlakkig reduceren tot de stelling dat het heel goed was onder een vorig bestuur en dat het nu hel en verdoemenis is onder het huidige bestuur. Dat is niet de taak van de Vlaamse Bouwmeester. Dat spoort ook niet met de deontologische code. Ik vraag me af waarom er onmiddellijk werd gegrepen naar het middel van een opiniestuk, terwijl de Vlaamse bouwmeester in heel veel steden en gemeenten in Vlaanderen met de stad aan tafel zit. Hij had dat hier ook perfect kunnen doen. Er is dus de deontologische code, waarop ik heb gewezen.

De visie van de Vlaamse Bouwmeester is een klare en duidelijke visie. Dat is zijn visie. Dat is niet een stuk dat is goedgekeurd door de regering. Dat is zelfs niet als mededeling voorgelegd aan de regering. Zoals ik het ook in dat voorwoord heb gezegd, elke bouwmeester legt zijn eigen klemtonen, en terecht. Niemand houdt zijn pen vast. Niemand zal hem gaan sturen bij open oproepen, de beoordelingen van ontwerpen, architecturale invullingen of planologische projecten. Het zij verre van mij om dat te doen. Hij is daar volledig

onafhankelijk in. Alleen zitten we hier in een delicate partijpolitieke discussie. Daar heb ik op gewezen. Ik blijf daar ook bij. Als men op die manier voort gaat redeneren, dan gaat men het instituut ook echt schade toebrengen, denk ik.

Mijnheer Van Hauthem, ik heb inderdaad de Bouwmeester gevraagd om in Houthalen-Helchteren op te treden. Ik weet dat u altijd weglaat dat ik er dan aan toevoeg dat dit een en-verhaal is. Ik heb gezegd dat daar in de eerste plaats de veiligheid moet worden hersteld, dat in de eerste plaats de orde er moet terugkeren, dat daar in de eerste plaats de criminelen moeten worden vervolgd. Maar ik vind dat in de architectuur van Houthalen-Helchteren ingrepen kunnen gebeuren. Dat is trouwens bevestigd ter plekke, en dat kan over andere plaatsen ook worden gezegd. Maar dit heeft niets met dit debat te maken, collega's.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, u bevestigt dat de Bouwmeester onafhankelijk is. Maar het lijkt mij niet zo goed voor zijn gevoel van onafhankelijkheid, die hij, gelet op zijn functie om nu net een langetermijnvisie te ontwikkelen, toch zou moeten ervaren, om hem, zodra hij een mening ventileert, terug te fluiten, stellende dat hij zich in een politieke discussie zou mengen. Ik denk veeleer dat niet hij maar dat u er een partijpolitieke kwestie van maakt, door te wijzen op het onderscheid tussen het vorige en het huidige stadsbestuur. Ik heb hem toch niet in die bewoordingen dat onderscheid horen maken. Ik heb hem alleen zien wijzen op een ontwikkeling. Hij wijst op het feit dat voordien zeer veel werd geïnvesteerd in stadsontwikkeling en stadsvernieuwing, en dat dit door het huidige bestuur wordt teruggeschroefd. Dat is wijzen op een evolutie in beleid, veeleer dan op een partijpolitieke kwestie. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, wij hebben in Vlaanderen een paar ambtenaren zoals de ombudsman, de kinderrechtencommissaris en de Vlaamse Bouwmeester, die het beleid op de voet volgen en vanuit hun deskundigheid en onafhankelijkheid aansturen. Ik stel ook vast dat dit bij herhaling tot fricties leidt. Het is mijn inschatting dat dit niet bij de ambtenaar of de instituten ligt. Naar mijn aanvoelen ligt dit bij de beleidsmensen zelf. Zij hebben niet de cultuur en de politieke gevoeligheid om daar op een correcte manier mee om te gaan. Niet de Bouwmeester is hier partijpolitiek bezig, het is de minister die niet optreedt als minister maar als N-VA-militant. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

MOTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heer Egbert Lachaert, mevrouw Vera Van der Borght, de heer Marino Keulen, mevrouw Lydia Peeters en de heren Sas van Rouveroij en Bart Tommelein tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2357 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
32 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Sauwens.

■

MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem en Erik Tack tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2358 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heer Hermes Sanctorum en mevrouw Elisabeth Meuleman tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2359 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
8 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Marius Meremans, Koen Van den Heuvel, Bart Van Malderen en Matthias Diependaele en mevrouw Cindy Franssen tot besluit van het op 15 januari 2014 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de aanpak van de waterbeheersingsproblematiek – 2360 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 4

Zie hier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

62 leden hebben ja geantwoord;

39 leden hebben neen geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 22 januari 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.08 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Jurgen Vanlerbergh, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Patricia De Waele, Peter Gysbrechts, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele: ambtsverplichtingen;
Ann Brusseel, Philippe De Coene, Els Robeyns, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Durnez, Johan Sauwens, Gerda Van Steenberge

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle

Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De

Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Christian Van Eyken

■